

προλεταριακή

Προϋεταριοι ολων των χωρων,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί, ΕΝΩΘΕΙΤΕ!

σημια

Δεκαπενθήμερη εφημερίδα του Κ.Ο. του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας (μαρξιστικού-λενινιστικού) www.kkempl.gr Σάββατο 14 Μάη 2022 ■ χρόνος 40ος φ. 917 ■ 1.50€

Ο λαός οδηγείται στην εξαθλίωση Πιο βαθιά στα πολεμικά σχέδια των ΗΠΑ! Πάλη για Συλλογικές Συμβάσεις

Με τον πόλεμο στην Ουκρανία να έχει συμπληρώσει δύομισή μήνες, τους νεκρούς και τους ξεριζωμένους να αυξάνονται διαρκώς και τις εκθροπραξίες να αναζωπυρώνονται ασταμάτητα, καμία ακτίδα αισιοδοξίας δεν διαφαίνεται στον ορίζοντα. Συμβαίνει το ακριβώς αντίθετο. Και μπορεί στις 9 Μάη ο Πούτιν να μην ανακοίνωσε τη... συντέλεια του κόσμου, όμως η ένταση διαρκώς κλιμακώνεται, το πολεμικό κλίμα τροφοδοτείται αδιάκοπα, οι κίνδυνοι μεγαλώνουν.

Οι ΗΠΑ μπορεί, από τη μια, να υποβάθμισαν το ενδεχόμενο χρήσης πυρηνικών όπλων από τη Ρωσία, όμως, από την άλλη, συνεχίζουν να υποδαυλίζουν το κλίμα. Στις 10 Μάη η Βουλή των Αντιπροσώπων των ΗΠΑ ενέκρινε νομοσχέδιο για πακέτο ενίσχυσης της Ουκρανίας ύψους 40 δισεκατομμυρίων δολαρίων(!) και μάλιστα με ψήφους τόσο των Δημοκρατικών όσο και των Ρεπουμπλικάνων. Πρόκειται για το τεράστιο πακέτο που ζήτησε ο Τζο Μπάιντεν για στρατιωτική, ανθρωπιστική και οικονομική βοήθεια από τις ΗΠΑ προς την Ουκρανία, το οποίο μένει να εγκριθεί και από την Γερουσία και το οποίο θα σημάνει ακόμη

μεγαλύτερη όξυνση.

Στόχος των ΗΠΑ είναι το παραπέρα στρίμωγμα της Ρωσίας και η αποδυνάμωσή της μέσα από τη φθορά της συνεχόμενης εμπλοκής της στον πόλεμο. Παράλληλα, αποτελεί αντικειμενικά και μία πρόκληση προς τη Ρωσία, η οποία έχει επανειλημμένα εκτοξεύσει βαριές απειλές προς όσους ενισχύουν το καθεστώς του Κιέβου.

Στην ίδια επικίνδυνη κατεύθυνση όξυνσης της έντασης κινείται και η κοινή δήλωση του προέδρου και της πρωθυπουργού της Φινλανδίας για άμεση ένταξη της χώρας στο ΝΑΤΟ. Πρόκειται για την κατάληξη μιας σειράς κινήσεων, πιέσεων και «διαβεβαιώσεων» από την πλευρά των ΗΠΑ προς την άρχουσα τάξη της Φινλανδίας, ενώ παράλληλη κίνηση συνεχίζει να υπάρχει και προς την πλευρά της Σουηδίας. Μάλιστα, στηρίζοντας αυτήν την κατεύθυνση, αλλά και θέλοντας να αναβαθμίσει τη συμμετοχή της Αγγλίας στα πράγματα, ο Βρετανός πρωθυπουργός, Μπόρις Τζόνσον, επισκέφθηκε τις δύο αυτές χώρες, δήλωσε ότι βρίσκεται «στο πλευρό τους» και υπέγραψε, ως άλλος «προστάτης», αμυντικό σύμφωνο με τη Σουηδία.

• Όμως, στόχος των ΗΠΑ παραμένει και το παραπέρα στρίμωγμα των ιμπεριαλιστών της ΕΕ. Γιατί τα προβλήματα στο «δυτικό στρατόπεδο» παραμένουν σοβαρά και η πολυδιακηρυγμένη ενότητα της Δύσης δεν είναι και τόσο συμπαγής, καθώς οι χώρες της ΕΕ -και κυρίως οι βασικοί ιμπεριαλιστές- δεν είναι και πολύ ευχαριστημένες με τις ζημιές που υφίστανται και με την προοπτική να υπαχθούν ξανά κάτω από την εποπτεία των ΗΠΑ. Για παράδειγμα, το σοβαρότατο ζήτημα της ενεργειακής τροφοδοσίας και των κυρώσεων συνεχίζει να κλονίζει τις σχέσεις της Δύσης. Έτσι, ενώ όλοι συνομολογούν την ανάγκη των κυρώσεων απέναντι στη Ρωσία, καθημερινά προκύπτουν ζητήματα «ανορθογραφιών». Είναι χαρακτηριστική η πρόσφατη συνάντηση Ντράγκι-Μπάιντεν, όπου ο Ντράγκι ήρθε σε αντίθεση με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και δήλωσε ότι η πληρωμή σε ρούβλια των προμηθειών φυσικού αερίου από τη Ρωσία είναι μία «γκρίζα ζώνη» χωρίς επίσημη απόφαση και ανέφερε ότι «οι περισσότεροι εισαγωγείς αερίου έχουν ήδη ανοίξει λογαριασμούς σε ρούβλια στη Gazprom»!

συνέχεια στη σελ. 3

**Φοιτητικές εκλογές
18 Μάη
Στηρίζουμε-Ψηφίζουμε
Αγωνιστικές
Κινήσεις**

**Άγρια κρατική
τρομοκρατία στο ΑΠΘ**

**ΜΑΤ χτυπούν
τους φοιτητές μέσα
στις σχολές τους**

σελ. 12, 13

**Πρόκληση για το λαό μας η
νέα Συμφωνία για τις
αμερικανονατοϊκές βάσεις**

Στο μακρύ χρονικό διάστημα προπαρασκευής της, τόσο από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ όσο και απ' αυτήν της ΝΔ, φάνηκε ότι οι απαιτήσεις των αμερικάνων ιμπεριαλιστών δεν είχαν τέλος, ενώ αυτές απογειώθηκαν κυριολεκτικά τους τελευταίους μήνες που μαινεται ο πόλεμος στην Ουκρανία.

σελ. 5

**Πρωτοβάθμια Περιθαλψη
Υγεία-εμπόρευμα και αποκλεισμός
για το λαό η νέα πραγματικότητα**

σελ. 7

**Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας!
Ο αγώνας για την επανακατάκτηση
ΣΣΕ είναι αγώνας ενάντια στη βαρβαρότητα**

σελ. 9

**Η επέκταση του ΝΑΤΟ...
προς Βορρά**

σελ. 21

**Ουκρανία
Ο πόλεμος και τα εφιαλτικά σενάρια συνεχίζονται**

σελ. 16

Ο λαός οδηγείται στην εξαθλίωση Πιο βαθιά στα πολεμικά σχέδια των ΗΠΑ! Πάλη για Συλλογικές Συμβάσεις

συνέχεια από σελ. 1

• Ο μόνος που φαίνεται να μην έχει πρόβλημα με τον εκβιασμό προς μια έντονα αμερικανο-στροφή πορεία των πραγμάτων είναι ο Κυρ. Μητσοτάκης! Επαναλαμβάνοντας μονότονα ότι αυτή είναι «η σωστή πλευρά της Ιστορίας», προετοιμάζει τις βαλίτσες του για το ταξίδι του στις ΗΠΑ, κορδώνει για την επικείμενη ομιλία του στο Κογκρέσο και φροντίζει να πάρει μαζί του -και ψηφισμένη- τη συμφωνία επέκτασης και αναβάθμισης των αμερικανοατοικών βάσεων στη χώρα. Η σχεδόν παραληρηματική ομιλία του στη Βουλή, στη συζήτηση για την ψήφιση της συμφωνίας, είναι ένα ακόμη δείγμα της ανεργίας και τυχοδιωκτικής πολιτικής που προωθεί για λογαριασμό της ασπώνδυλης, εξαρτημένης ντόπιας άρχουσας τάξης. Φουσκωμένος από τις «ευκαιρίες» που δίνει η όλο και μεγαλύτερη εμπλοκή των ΗΠΑ στο πολεμικό μέτωπο της Ουκρανίας και το ρόλο που του τάζουν, ο Κυρ. Μητσοτάκης δεν διστάζει να κάνει και «παλικαρισμούς» απέναντι στην ΕΕ, την οποία επανειλημμένα χαρακτήρισε ως «αργοκίνητο υπερωκεάνιο» με αφορμή το ζήτημα των τιμών της ενέργειας.

Βέβαια, αυτό που θέλει να (ή κάνει ότι) ξεχνάει είναι ότι η πολιτική των ΗΠΑ στην περιοχή (και όχι μόνο) είναι ένα διαρκές παιχνίδι σε βάρος των λαών και

με όχημα εξαρτημένες αστικές τάξεις όπως η ντόπια, και πολιτικές ηγεσίες όπως της ΝΔ. «Ξέχασε» ότι ένα-δύο μήνες πριν κρύος ιδρώτας έλουσε τα αστικά επιτελεία με την ακύρωση του αγωγού Χατ Μεντ και κάνει ότι δεν βλέπει την επιστολή που έστειλε τον Μάρτιο το Στέιτ Ντιπάρτμεντ προς το Κογκρέσο, υποστηρίζοντας το τουρκικό αίτημα για την πώληση νέων και την αναβάθμιση παλαιών F-16, ως «εναρμονισμένο με τα αμερικανικά συμφέροντα εθνικής ασφαλείας και την ανάγκη για ενότητα του ΝΑΤΟ».

Είναι τόσο εξόφθαλμη αυτή η «άνευ όρων» υπόκλιση στον αμερικάνικο παράγοντα που ακόμη και στελέχη της ΝΔ δυσανασχετούν. Δεν είναι τυχαία η παρέμβαση Σαμαρά στο συνέδριο της ΝΔ και η αποδοχή της, για τα λεγόμενα «εθνικά» ζητήματα και για «το λόμπι του κατευνασμού» στις σχέσεις με την Τουρκία. Φυσικά, και παρά τις γκρίνιες, κανείς από αυτούς δεν πρόκειται να αμφισβητήσει στο ελάχιστο την προοπτική ψήφισης και εφαρμογής της συμφωνίας. Αυτό για το οποίο δυσανασχετούν αφορά τα ανταλλάγματα.

Είναι, επίσης, βέβαιο ότι κανείς από αυτούς δεν δυσανασχετεί για λογαριασμό του ελληνικού λαού και της εργατικής τάξης, που θα φορτωθούν στις πλάτες τους -με κάθε τρόπο- τη

νέα αυτή συμφωνία. Γιατί αυτή η συμφωνία θα «σφραγιστεί» με δυσβάσταχτα βάρη και τεράστιους κινδύνους για τις πλατιές λαϊκές και εργαζόμενες μάζες και τη νεολαία.

• Και αυτά τα βάρη θα έρθουν να προστεθούν σε αυτά που ήδη με δυσκολία κουβαλάει ο λαός: τους μισθούς πείνας, την εκτόξευση των τιμών σε ενέργεια-καύσιμα και είδη πρώτης ανάγκης, τη βαριά φορολογία, αλλά και όσα βάρη του φορτώνονται διαρκώς από τη συρρίκνωση των κοινωνικών παροχών, με την υγεία να είναι το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα.

Μόνο ως κακόγουστο αστείο μπορεί να φανεί η -προεκλογικού τύπου- κυβερνητική παροχολογία, οι θριαμβευτικοί τόνοι και η «αποφασιστικότητα» για την οποία κομπάζει η κυβέρνηση. Με τον πληθωρισμό να αυξάνεται σταθερά (τον Απρίλιο, σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, ανέβηκε στο 10,2%, ενώ, σύμφωνα με κυβερνητικές πηγές, τον Μάιο-Ιούνιο θα ανέβει ακόμη περισσότερο), η αύξηση του κατώτατου μισθού κατά 50 ευρώ είναι από τα πριν εξανεμισμένη, το επίδομα των 13 ευρώ το μήνα για τα καύσιμα είναι σκέτη κοροϊδία, ενώ οι εξαγγελίες για την επιδότηση του ρεύματος και τη φορολόγηση των υπερκερδών που έχουν οι εταιρείες ενέργειας κοντεύει να εξελιχθεί σε φιάσκο.

Ιδιαίτερα για το τελευταίο, αξίζει να τονιστεί ότι ακόμη και οι φόροι για τα φαλιδιωμένα ποσά που «υπολόγισε» η δήθεν ανεξάρτητη ΡΑΕ ως υπερκέρδη, θα επιστραφούν τελικά στις ίδιες τις εταιρείες ενέργειας μέσω του «Εθνικού Σχεδίου Στήριξης για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων από τις ανατιμήσεις στην ηλεκτρική Ενέργεια»!!!

Έτσι, όμως, ξέρει και μόνο έτσι μπορεί να κινείται αυτή η άρχουσα τάξη. Γιατί όταν τα «υπερωκεάνια» ταλαντεύονται, οι «βαρκούλες» ταράζονται. Και η μόνη διέξοδος που μπορούν να δουν και να υλοποιήσουν είναι η διαρκής επίθεση στο λαό και τα δικαιώματά του. Πόσο μάλλον όταν ο λαός είναι στη γωνία και ανοργάνωτος, αφοπλισμένος και χωρίς ορατή πολιτική διέξοδο. Έτσι όπως τον θέλουν όλα τα κόμματα του αστικού πολιτικού σκηνικού, προβάλλοντας του ως διέξοδο τις κάλπες. (Αν και η ΝΔ τις θέλει και με ιδιαίτερες προδιαγραφές - χωρίς απλή αναλογική!)

Και αν αυτός αποφασίσει να κινηθεί αλλιώς, έτσι όπως φοβούνται, μαζικά και αγωνιστικά, τότε πρέπει να βρει απέναντί του ένα κράτος «ισχυρό» και αμείλικτο, αποφασισμένο να «υπερασπιστεί» τα δικαιώματα και τις ελευθερίες! Ένα κράτος όπως αυτό που αντιμετώπισαν οι φοιτητές του ΑΠΘ που βίωσαν από πρώτο χέρι τι σημαίνει κρατική καταστολή, κατάργηση του ασύλου και παρακράτος, αλλά και τι φέρνει η «πανεπιστημιακή αστυνομία», η οποία έχει πάρει πλέον και το πράσινο φως από το Συμβούλιο της Επικρατείας. Ναι, αυτό στο οποίο έχουν προσφύγει το ΕΚΑ και το σωματείο της ACS προκειμένου να κρίνει ως αντισυνταγματικά το νόμο

Χατζηδάκη και το ΓΕΜΗΣΟΕ!

• Κάπως έτσι έχει στηθεί όλο αυτό το ιδιότυπο προεκλογικό σκηνικό, με συνεδρία επί συνεδρίων, με αναβαπτίσεις, καταστατικές αλλαγές και μπόλικη αντιπολιτευτική ρητορεία. Τόση όση χρειάζεται για να διατηρηθεί το παιχνίδι μέσα στα εκλογικά πλαίσια και έξω από κάθε σκέψη για αντίσταση και αγώνα.

Ο ΣΥΡΙΖΑ αναζητά μέλη και ψηφίζει για Πρόεδρο και Κεντρική Επιτροπή, αλλά ΔΕΝ ψηφίζει τη συμφωνία για τις βάσεις, η οποία ξεκίνησε ως διαδικασία επί διακυβέρνησής του! (Αξίζει να θυμηθούμε τη συνέντευξη του Πάιατ τον Οκτώβρη του 2021: «Μένω έκπληκτος, γιατί έχω πει στο παρελθόν πως αυτή η αναγέννηση των αμυντικών σχέσεων Ελλάδας - ΗΠΑ ξεκίνησε πραγματικά κατά τη διάρκεια της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ. Τα τέσσερα μέρη που συνεχίζουμε να αναπτύσσουμε ως μέρος της αμυντικής συμφωνίας, είναι μέρη που εντοπίστηκαν από τον ΣΥΡΙΖΑ, Ξεκίνησαμε να λειτουργούμε στη Λάρισα, στην Αλεξανδρούπολη και το Στεφανοβίκειο κατά τη διάρκεια της περιόδου ΣΥΡΙΖΑ. [...] Και θα ήθελα να τονίσω στα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ ότι οι όροι που χρησιμοποιούνται στη συμφωνία δεν είναι διαφορετικοί. Είναι όροι που ευθυγραμμίζουν τη συμφωνία με αυτές με άλλους συμμάχους μας στο ΝΑΤΟ.»

Το ΚΙΝΑΛ ψήφισε για όνομα (και αναβίωσε το... ΠΑΣΟΚ) αλλά δεν ψηφίζει ακόμη για θέσεις! Αντίθετα, ψηφίζει υπέρ της συμφωνίας για τις βάσεις, καθώς είναι γνωστό ότι οι εκλογές δεν κρίνονται μόνο από αυτούς που ψηφίζουν αλλά και από αυτούς που κάνουν κουμάντο.

Το ΜΕΡΑ25 δεν ψηφίζει για τις βάσεις αλλά κάνει συνέδριο

14ο Συνέδριο της Νέας Δημοκρατίας

Αποφασιστικά στην αντιλαϊκή κατεύθυνση

Στο 14ο Συνέδριο της ΝΔ, που ολοκληρώθηκε στις 8 Μάη, επιβεβαιώθηκε η αποφασιστικότητα του κόμματος στη συνέχιση της αντιλαϊκής του πολιτικής και ο σχεδιασμός του για συνέχισή της τουλάχιστον για μια ακόμα κυβερνητική θητεία.

Η ...αμερικάνικη σκηνοθεσία με το κοινό γύρω από τον ομιλητή και όχι απέναντί του είχε ήδη φτάσει στην Ευρώπη -την είδαμε στη Γαλλία στις πρόσφατες εκλογές- και τώρα έφτασε και στην Ελλάδα, με το βήμα να τοποθετείται στο κέντρο του ακροατηρίου, την πρώτη μέρα, μπροστά από μια τεράστια γιγαντοοθόνη.

Ο Μητσοτάκης, στην εισηγητική του ομιλία, κατά βάση έκανε έναν θετικό απολογισμό του κυβερνητικού έργου, επέμεινε

πως οι εκλογές θα γίνουν στο τέλος της τετραετίας και έθεσε ως στόχο της ΝΔ την αυτοδυναμία. Βέβαια, μάλλον δεν ήταν τυχαίο ότι, στην αντιπαράθεσή του με την αντιπολίτευση, έκανε αναφορά στον Τσίπρα, αλλά όχι στον ΣΥΡΙΖΑ, ούτε στο ΠΑΣΟΚ-ΚΙΝΑΛ και τον Ανδρουλάκη.

Ιδιαίτερη ήταν η αναφορά του στο ζήτημα της ενεργειακής κρίσης, για την οποία είπε χαρακτηριστικά: «Η μεσαία τάξη δεν μπορεί να πληρώσει τη νύφη της παγκόσμιας ενεργειακής κρίσης. Έχουμε, λοιπόν, το θάρρος και διορθώνουμε αυτή την αδικία». Η ΝΔ παρουσιάζεται έτοιμη ακόμα και να υπερβεί την ΕΕ, αν πρόκειται να διασφαλίσει τα συμφέροντα της μεσαίας τάξης.

Πρόκειται για μια δήλωση με ξεκάθαρη προεκλογική χροιά. Η οποία έγινε ακόμα πιο σαφής

στη συνέντευξή του στο Βήμα την Κυριακή 8 Μάη, όπου δήλωσε: «Οι εκλογές κερδίζονται στο κέντρο. Και ναι, η χώρα πρέπει να κυβερνιέται από το κέντρο. Το κέντρο, τελικά ως πεδίο συγκερασμού των πλειοψηφικών δυνάμεων, γιατί πάντα οι περισσότεροι πολίτες αυτοπροσδιορίζονται κοντά στο κέντρο».

Την ίδια μέρα, ο Σαμαράς στην ομιλία του διαφώνησε ενθώς με τον Μητσοτάκη σε μια σειρά κομβικά ζητήματα: Πρώτα πρώτα, ξεκαθάρισε πως «Κεντροδεξιά χωρίς Δεξιά δεν υπάρχει!». Και πρόσθεσε: «Ενώ όλες οι κοινωνίες της Ευρώπης μετατοπίζονται προς τις δικές μας βασικές αξίες, εμείς δείχνουμε πολλές φορές ότι "φαχνόμαστε"». Και κατέληξε πως τον εγκαρδιώνει ότι «εκα-

τομυρία Έλληνες παρακολουθούν, στην ίδια τηλεόραση, τη ζωή του Αγίου Παϊσίου»!

Για τα ελληνοτουρκικά είπε ότι «Κάποιοι σχεδιάζουν "Πρέσπες του Αιγαίου"» και μίλησε για το «λόμπι του κατευνασμού» που, προωθώντας τον διάλογο με την Τουρκία, ουσιαστικά καλεί σε υποχωρήσεις.

Για τα ενεργειακά, έκανε κριτική στη γρήγορη απολιγνιτοποίηση, αλλά και στις καθυστερήσεις εκμετάλλευσης των κοιτασμάτων φυσικού αερίου της χώρας.

Και τέλος, εξέφρασε επιφυλάξεις για την πλήρη ρήξη με τη Ρωσία, λόγω του πολέμου στην Ουκρανία, η οποία θα μπορούσε να συνασπιστεί με Κίνα και Ινδία ενάντια στη Δύση, οπότε η επόμενη μέρα του πολέμου ενδέχεται να είναι δύσκολη...

Ο Μητσοτάκης απάντησε στο κλείσιμο του Συνεδρίου αρκετά ...συνδικαλιστικά, υπενθυμίζοντας τα ποσοστά της ΝΔ επί Σαμαρά στις εκλογές του Μαΐου

του 2012: «Φτάσαμε να πάρουμε 18% για να επιστρέψουμε στο 40% ακριβώς επειδή ανανεωθήκαμε χωρίς να εγκαταλείψουμε τις παραδοσιακές μας αξίες».

Τα ...καρφιά του Σαμαρά ήταν η μόνη παραφωνία σε μια διαδικασία στην οποία όλοι, σχεδόν, οι ομιλητές, οι περισσότεροι κυβερνητικά στελέχη, επιδόθηκαν σε ένα απίθανο ...λιβάνισμα του έργου της κυβέρνησης και του Μητσοτάκη προσωπικά. Η μόνιμη επωδός ήταν ότι η ΝΔ έκανε αυτά που καμιά άλλη κυβέρνηση δεν τόλμησε και πως όχι μόνο πρέπει να συνεχίσει το έργο της για έναν ακόμη χρόνο, αλλά και να κερδίσει με αυτοδυναμία τις επόμενες εκλογές, ώστε να το ολοκληρώσει!

Αυτή η στάση του Μητσοτάκη και των στελεχών του έχει το στοιχείο της αλαζονείας, αλλά βασικά τροφοδοτείται από το γεγονός ότι η ΝΔ μπορεί να πιάσει από τη γενικότερη κατάσταση αλλά δεν φαίνεται να απειλείται, τουλάχιστον δημο-

ΕΝΙΟΧΥΣΤΕ
την έκδοση

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: Εσωτερικού: 45 ευρώ
Εξωτερικού: 65 ευρώ

ΑΡ. ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ: Εθνική Τράπεζα: IBAN: GR3201107110000071148003461
BIC: ETHNGRAA

Προλεταριακή Σημαία Κωδ. 3112

Εκδόσεις ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΤΕΙΧΩΝ, Αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία

Διευθύνεται από Συντακτική Επιτροπή

Υπεύθυνος Σύνταξης: Θ. Φωτόπουλος

Εδρα: Γραβιάς 10-12, 10678 Αθήνα, Τηλ: 2103303639 cpgml@otenet.gr Θεσ/νίκη, Συγγρού 24, Τηλ: 2310 278978 cpgmlthe@the.forthnet.gr www.kkempl.gr

κοινοβουλευτικής (και συνολικότερης) επιβίωσης, ενώ κάνει κοινοβουλευτικές εμφανίσεις και σε κινηματικά γεγονότα!

Το δε ΚΚΕ είναι μονίμως σε προεκλογικό οίστρο, σαλπίζει αντεπιθέσεις χωρίς αγώνες, ενώ για να δικαιολογή τα σαλπίσματα και να ρίχνει στάχτη στα μάτια των αφελών αναφέρεται σε αγώνες-φαντάσματα και απεργιακές κλιμακώσεις χωρίς... απεργίες.

• Αυτό το «ευνοημένο» πολιτικό σκηνικό, των φτηνών πανηγυρισμών στις πλάτες του λαού που υποφέρει, δεν έχει καμία σχέση με τις αγωνίες και τις ανάγκες του λαού. Αυτός εξακολουθεί να αναζητά διέξοδο, τη διέξοδο που όλοι του αρνούνται.

Είναι θετικό στοιχείο το ότι το ζήτημα των μισθών έχει αναδειχτεί σε κεντρικό ζήτημα. Όμως είναι ενδεικτικό ότι μετά την κυβερνητική εξαγγελία κανείς (και πολύ περισσότερο οι ξεπουλημένες συνδικαλιστικές ηγεσίες σε ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ) δεν δίνει προοπτική αγωνιστικής διεκδίκησης κόντρα στην κυβερνητική πολιτική.

Είναι θετικό στοιχείο το ότι έχει ανοίξει -έστω και επιμέρους- το ζήτημα των συλλογικών συμβάσεων. Όμως είναι πρόβλημα όταν ανοίγει με υπονομευτικούς όρους, χωρίς αγώνες και ενεργοποίηση των εργαζομένων, με αυξήσεις κάτω και από τα τρέχοντα μεροκάματα (όπως συνέβη με τη νέα ΣΣΕ των οικοδόμων για την οποία πανηγυρίζουν ΠΑΜΕ και ΚΚΕ), κομμένη και ραμμένη στα μέτρα των εργοδοτών και με διάρκεια δύομισή-τρία χρόνια, δηλαδή με τους εργαζόμενους δέσμιους για τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα σε συγκεκριμένους μισθούς ενώ ο πληθωρισμός καλπάζει... Με επικείμενη την κύρια ζήτηση είναι να υπάρξει συλλογική σύμβαση, δηλαδή με το ίδιο επικείμενο που χρησιμοποιούσαν οι ξεπουλημένες συν-

δικαιοδικές ηγεσίες 15 χρόνια πριν για να δικαιολογήσουν τις κατάπτυστες συλλογικές συμβάσεις που υπέγραψαν και για να στρώσουν το δρόμο προς την κατάργησή τους.

Είναι θετικό στοιχείο το ότι έχει ανοίξει η συζήτηση για το βρόμικο ρόλο των εταιρειών ενέργειας και η αποκάλυψη των δεινών που φέρνουν για το λαό οι κάθε είδους ιδιωτικοποιήσεις, όμως είναι λάθος αυτό να συνδέεται με ανεδαφικά σχέδια για τη δήθεν δυνατότητα άλλης, φιλολαϊκής ενεργειακής διαχείρισης στα πλαίσια αυτού του συστήματος.

Η ενεργοποίηση και η οργάνωση λαού και εργαζομένων για την αντίσταση σε αυτή τη βάρβαρη πολιτική και τη διεκδίκηση των δικαιωμάτων τους είναι αυτό που πρέπει να αναδειχτεί πλατιά και αποφασιστικά.

Το κυβερνητικό αφήγημα (που, επιπλέον, φρόντισε να τελειώσει και την πανδημία, λίγο πριν καταφτάσουν τα πρώτα τσάρτερ με τους τουρίστες) και οι εκλογικές αυταπάτες της κοινοβουλευτικής αντιπολίτευσης μπορούν να σπάσουν μόνο με το λαό στο προσκήνιο.

Με αντιιμπεριαλιστικές-αντιπολεμικές πρωτοβουλίες κόντρα στο αιματοβαμμένο παρόν και μέλλον, κόντρα στην πολιτική της εξάρτησης και της υποτέλειας.

Με λαϊκές πρωτοβουλίες ενάντια στην ακρίβεια και τη λεηλασία του λαϊκού εισοδήματος.

Με τους αγώνες της εργατικής τάξης για συλλογικές συμβάσεις και πραγματικές αυξήσεις στους μισθούς, κόντρα στις «αντοχές της οικονομίας» όπως τις ορίζει το κεφάλαιο και οι εκπρόσωποί του.

Με μαζικούς αγώνες εργαζομένων, λαού και νεολαίας ενάντια στην κρατική καταστολή, για την υπεράσπιση του ασύλου, για να μην περάσει η πανεπιστημιακή αστυνομία, για να καταργηθεί ο νόμος Χατζηδάκη.

σει την παρουσία της και να ασκήσει την όποια πίεση μπορεί στην ηγεσία της ΝΔ, ενδεχομένως συσπειρώνοντας κάποιους δυσσχετημένους. Μια πίεση που, ωστόσο, είναι πολύ περιορισμένη σε αυτή τη φάση, γιατί οι εντολές των Αμερικάνων και της ΕΕ και για την Ουκρανία και για τα ελληνοτουρκικά και για τα ενεργειακά είναι σαφείς και δεν σκάνουν την παραμικρή αμφισβήτηση.

Έτσι, το Συνέδριο της ΝΔ, ακόμα και μέσα από τις διαφωνίες που εκφράστηκαν, επιβεβαίωσε πως το παραδοσιακό κόμμα της άρχουσας τάξης έχει πολλή δουλειά ακόμα να κάνει ενάντια στο λαό και τα δικαιώματά του, για να εξυπηρετήσει πιο αποτελεσματικά τα συμφέροντα του ντόπιου κεφαλαίου και των ιμπεριαλιστικών αφεντικών του, σε μια περίοδο που η κρίση τους και οι αντιθέσεις τους είναι η μεγαλύτερη απειλή για την ανθρωπότητα. Και πως αυτή τη δουλειά, είναι αποφασισμένο να την κάνει...

Αποψη

Γιγαντώνεται το τσουνάμι της ακρίβειας με ταχύτατους ρυθμούς, σαρώνοντας τους προϋπολογισμούς των λαϊκών νοικοκυριών, καταπίνοντας το λαϊκό εισόδημα και εξανεμίζοντας σε στιγμιαίο χρόνο τους μισθούς και τις συντάξεις πείνας. Τα νούμερα που βλέπουν το φως της δημοσιότητας, όπως η εκτίναξη του πληθωρισμού στο 10,2% για τον μήνα Απρίλιο και οι πρωτόγνωρες και αδιανόητες αυξήσεις στην ενέργεια, στις υπηρεσίες, στη στέγαση και στα βασικά είδη διαβίωσης, είναι χαρακτηριστικά. Ωστόσο, δεν μπορούν να αποτυπώσουν και να περιγράψουν τη βίαιη παραπέρα φτωχοποίηση της «μεσαίας τάξης», καθώς και τη μαζική και εκτεταμένη φτώχεια για τα εργατολαϊκά κοινωνικά στρώματα, που βρίσκονται στο φάσμα της πείνας, της εξαθλίωσης και της ανέχειας.

Ο λαός βρίσκεται μέρα με τη μέρα αντιμέτωπος με το ζήτημα της επιβίωσης, με τον κόμπο να φτάνει στο χτένι. Την ίδια στιγμή, τα κυβερνητικά μέτρα, ένα μίγμα αναληθσίας και εμπαιγμού, εξαερώνονται πριν καν ανακοινωθούν.

Καμπάνια ενάντια σε ακρίβεια και φτώχεια Να συμβάλουμε στη συγκρότηση εστιών αντίστασης-διεκδίκησης

Μπροστά σε αυτή τη δραματική κατάσταση, με τα χειρότερα να είναι μπροστά μας, το ΚΚΕ(μ-λ) με όλες του τις δυνάμεις και μέσα από τα μετωπικά σχήματα που συμμετέχει, σε κάθε πόλη, σε κάθε γειτονιά, στους Συλλόγους και στα Σωματεία, εντύνει και κλιμακώνει τις παρεμβάσεις και τις προσπάθειές του, ώστε να συμβάλει στη διαμόρφωση αγωνιστικών όρων για τη συγκρότηση και ανάπτυξη εστιών αντίστασης και διεκδίκησης ενάντια στην ακρίβεια, για ζωή με δικαιώματα. Ανοίγουμε και ξεδιπλώνουμε μια καμπάνια παρεμβάσεων και πρωτοβουλιών, συστηματοποιώντας και συνολικοποιώντας βήματα και προσπάθειες που ήδη βρίσκονται σε εξέλιξη σε αρκετές περιοχές.

- Με ένα πολιτικό πλαίσιο που αναδεικνύει τις πραγματικές αιτίες και τους πραγματικούς ενόχους για την ακρίβεια, κόντρα στην προσπάθεια του συστήματος και των παραγόντων του να αποπροσανατολίσουν τον λαό. Ένοχος, λοιπόν, είναι το καπιταλιστικό-ιμπεριαλιστικό σύστημα, ο τρόπος λειτουργίας και αναπαραγωγής του. Με την ακρίβεια επιχειρεί να φορτώσει στις πλάτες των λαών και των εργαζομένων τη δομική και αθεράπευτη κρίση του, αλλά και τα σπασμένα της πανδημίας. Πρόκειται για μια άνευ όρων υφαρπαγή και καταλήστευση, παγκόσμιας κλίμακας, της υπεράξιας που παράγει η εργατική τάξη. Είναι μια διαδικασία που εκκινείται και κανοναρχείται από τα ιμπεριαλιστικά μονοπώλια, για τη μεταφορά και συγκέντρωση κεφαλαίων στις ιμπεριαλιστικές μητροπόλεις, τροφοδοτώντας σε κάθε χώρα τη μεταφορά πλούτου από «κάτω» προς τα «πάνω». Η ακόρεστη δίψα του κεφαλαίου για κέρδη, σε συνδυασμό και αλληλοτροφοδότηση με την όξυνση του ιμπεριαλιστικού ανταγωνισμού ΗΠΑ-Δύσης και Ρωσίας και τον πόλεμο στην Ουκρανία, τροφοδοτεί με επιπρόσθετη ένταση την παραπάνω διαδικασία.

- Με αιχμή την έκρηξη των τιμών της ενέργειας και τους λογαριασμούς του ηλεκτρικού ρεύματος μέσω των οποίων πραγματοποιείται λεηλασία του λαϊκού εισοδήματος. Ένοχος είναι ο ντόπιος εξαρτημένος

καπιταλισμός, η ντόπια κεφαλαιοκρατική τάξη, η αντιλαϊκή-αντεργατική πολιτική των κυβερνήσεων ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΣΥΡΙΖΑ. Αυτό είναι το αποτέλεσμα, εκτός των παραπάνω, της «απελευθέρωσης» και ιδιωτικοποίησης της ενέργειας, των ευρωπαϊκών οδηγιών που επέβαλαν την απολιγνιτοποίηση και το ξεπούλημα της ΔΕΗ και της «πράσινης ενέργειας και μετάβασης» που επέβαλε το φυσικό αέριο ως το βασικό καύσιμο για την παραγωγή. Αλλά είναι και αποτέλεσμα της «αναμόρφωση της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας», του target model, που ψήφισε ο ΣΥΡΙΖΑ (με τρεις αναπροσαρμογές 2016, 2017 ως προαπαιτούμενο του 3ου Μνημονίου και το 2018 φέρνοντας το χρηματιστήριο ενέργειας) και ενεργοποίησε η ΝΔ στην τελική του μορφή την 1η Νοεμβρίου του 2020, παρέχοντας στους παραγωγούς και παρόχους ενέργειας πλήρη ασυδοσία (και με τη ρήτρα αναπροσαρμογής) απέναντι στις ανάγκες του λαού για το βασικό αγαθό της ενέργειας. Είναι η αντιλαϊκή-αντεργατική πολιτική του συστήματος, που υπηρέτησαν όλες οι κυβερνήσεις, με οδηγό το «όλα στο κεφάλαιο, όλα για το κεφάλαιο» στρώνοντας το χαλί στις τέσσερις βασικές εταιρίες (ΔΕΗ, Protergia, ΗΡΩΝ, Elpedison) να υπερκερδοφορούν και να αυγατίζουν τα κέρδη τους, λυμαινόμενοι τον μόχθο και τον ιδρώτα του λαού και των εργαζομένων.

- Με στόχους πάλης που θα ενισχύουν την αγωνιστική κατεύθυνση και δεν θα απο-

τελούν μια ξαναζεσταμένη σούπα ρεφορμιστικών και διαχειριστικών αιτημάτων: 1. Να παρθούν πίσω όλες οι αυξήσεις σε ρεύμα, πετρέλαιο, αέριο και τρόφιμα, στα βασικά είδη και υπηρεσίες διαβίωσης. 2. Πραγματικές αυξήσεις σε μισθούς, συντάξεις και επιδόματα ανεργίας, που να καλύπτουν το κόστος της ζωής. Κάτω η φορολογητική πολιτική που φορτώνει επιπρόσθετα τα βάρη στις πλάτες του εργαζόμενου λαού.

- Με προμετωπίδα το σύνθημα «Για να ζήσουμε πρέπει να αγωνιστούμε», γιατί μόνο η λαϊκή πάλη μπορεί να ανασχέσει την αντιλαϊκή επίθεση και το κύμα της ακρίβειας που τη συνοδεύει. Μόνο στο πεδίο της ταξικής πάλης και των λαϊκών αγώνων μπορούν οι εργαζόμενοι και ο λαός να επιβάλουν το δικό τους. Ιδιαίτερα μέσα στον αρνητικό συσχετισμό δύναμης που καλούμαστε να παρέμβουμε και να δράσουμε, το παραπάνω σύνθημα αποτελεί καθοριστικό στοιχείο. Πόσο μάλλον όταν το σύστημα και τα αστικά κόμματα επιχειρούν να καναλιζάρουν και να ενσωματώσουν τη λαϊκή οργή σε μια «κάλπικη» αντιπαράθεση, ενώ την ίδια στιγμή, δυνάμεις με αναφορά στην αριστερά δείχνουν να επενδύουν στο προεκλογικό κλίμα ξεσκοπίζοντας ξανά τα «προγράμματά» τους.

- Με εργαλείο την κοινή δράση και τον συντονισμό, μέσα από ανοιχτές συσκέψεις, απευθυνόμενοι στον λαό αλλά και σε συλλογικότητες, σε σχήματα γειτονιάς και εργατικές παρατάξεις, να συγκροτήσουμε στη βάση μιας μίνιμουμ συμφωνίας πλατιές επιτροπές και πρωτοβουλίες κατοίκων ενάντια στην ακρίβεια και τη φτώχεια. Αυτές οι συγκροτήσεις με τη σειρά τους μέσα από συσκέψεις, εκδηλώσεις, συζητήσεις θα παίρνουν αποφάσεις για πολύμορφες δράσεις στο επίπεδο της γειτονιάς-πόλης (πορείες σε κεντρικές αγορές και δρόμους, διαμαρτυρίες σε Δήμους και Περιφέρειες, συγκεντρώσεις σε καταστήματα της ΔΕΗ και των άλλων παρόχων ενέργειας). Ταυτόχρονα, θα διαμορφώνουν και τους όρους για από κοινού δράσεις σε κεντρικό επίπεδο, στην προοπτική ανάπτυξης λαϊκού κινήματος για την ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής.

Προσφορά

Ο σ. Ν.Π. προσφέρει το ποσό των 20 ευρώ για την ενίσχυση της ΠΣ.

δημοκρατικά δικαιώματα

«Στιγμιότυπα» φασιστικοποίησης

Δίκες αγωνιστών και προκλητικές αθώσεις αστυνομικών!

Συνεχίζονται το τελευταίο διάστημα οι δίκες αγωνιστών των οποίων το «έγκλημα» ήταν η συμμετοχή τους σε κινητοποιήσεις. Σ' αυτές της πρόσφατης περιόδου με την κυβέρνηση της ΝΔ όσο και κατά την περίοδο της διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛΛ. Η προκλητική δίωξη τους συμπληρώνεται με την προκλητική αθώωση των αστυνομικών που ξυλοκοπούσαν τον μισοπεθαμένο Ζακ Κωστόπουλο. Το ευρύτερο σκηνικό της φασιστικοποίησης συμπληρώνει η άγρια βία των ΜΑΤ, τα χημικά, οι ξυλοδαρμοί και οι συλλήψεις φοιτητών μέσα στο χώρο του ΑΠΘ μέσα μισημέρι...

Δίκη των 23 συλληφθέντων του πανεκπαιδευτικού συλλαλητηρίου της 10/2/21

Αναβολή πήρε η δίκη που είχε οριστεί για την Τρίτη 3/5 των 23 συλληφθέντων μετά την άγρια επίθεση των ΜΑΤ και της Ομάδας ΔΡΑΣΗ στο μαζικό πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο που είχε πραγματοποιηθεί στις 10 Φλεβάρη του 2021 στο κέντρο της Αθήνας, ενάντια στο Νόμο Κεραμέως-Χρυσοχοϊδη που ψηφιζόταν, στην Πανεπιστημιακή Αστυνομία και στον ενταφιασμό του Ασύλου. Κατά τη διάρκεια -αλλά και μετά- του οργίου καταστολής με χημικά, ξυλοδαρμούς και τραυματισμούς διαδηλωτών απ' την αστυνομία, συνελήφθησαν στο σωρό οι 23 διαδηλωτές. Ανάμεσά τους και μέλη ΔΣ φοιτητικών συλλόγων και σωματείων εργαζομένων. Χαρακτηριστικό τής κατασταλτικής επιχείρησης ήταν το γεγονός πως κάποιοι απ' τους διαδηλωτές συνελήφθησαν αρκετή ώρα μετά το τέλος της πορείας, ενώ πήγαιναν στο σπίτι τους, ενώ ανάμεσα στους συλληφθέντες βρίσκονται κι ένας περαστικός... 60χρονος, επειδή διαμαρτυρήθηκε για την αστυνομική βία (απειθεία) κι ένας ανήλικος μαθητής. Στους κατηγορούμενους ασκήθηκαν κατασκευασμένες βαριές κατηγορίες, όπως βία κατά υπαλλήλων,

επικίνδυνη σωματική βλάβη, απείθεια, διατάραξη κοινής ειρήνης, που είναι πλημμελήματα. Συγκέντρωση αλληλεγγύης και καταγγελίας των στημένων αυτών διώξεων πραγματοποιήθηκε στο χώρο των δικαστηρίων. Απαίτηση, η απόσυρση του κατηγορητηρίου και η άμεση αθώωση όλων των κατηγορούμενων.

Δίκη κατά μελών του κινήματος ενάντια στους «πλειστηριασμούς πρώτης κατοικίας»

Για την ίδια ημέρα, Τρίτη 3/5 είχε οριστεί και η δίκη μελών των κινήματος ενάντια στους πλειστηριασμούς πρώτης κατοικίας. Μια δίκη που γνώρισε πολλές αναβολές, κρατώντας σε χρόνια ομηρία τους διωκόμενους, και η οποία και αυτή τη φορά αναβλήθηκε. Η δίκη αυτή βασίζεται σε διώξεις που ασκήθηκαν έπειτα από επίθεση των δυνάμεων των ΜΑΤ σε συγκέντρωση ενάντια στους πλειστηριασμούς στο Ειρηνοδίκηο της Αθήνας τον Νοέμβρη του 2017 (με κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛΛ) και στις συλλήψεις που ακολούθησαν. Χαρακτηριστική ήταν τότε η ρίψη χημικών απ' την αστυνομία μέσα στον εσωτερικό χώρο του Ειρηνοδικείου, γεγονός που δημιούργησε συνθήκες ασφυξίας και προκάλεσε σοβαρά αναπνευστικά προβλήματα στους συγκεντρωμένους. Το κατηγορητήριο που τους απαγγέλλεται είναι αόριστο και δεν αναφέρεται σε συγκεκριμένες πράξεις. Η συγκέντρωση αλληλεγγύης στους διωκόμενους απαίτησε την άμεση αθώωσή τους.

Δίκη των αγωνιστών συλληφθέντων στα Σεπόλια στις 17 του Νοέμβρη 2020

Αναβολή για τις 17 του Μάη πήρε και η τελευταία φάση της δίκης των αγωνιστών που είχαν συλληφθεί στα Σεπόλια, η οποία είχε οριστεί για την Παρασκευή 6/5. Του φοιτητή του ΕΜΠ Ορέστη Καττή, της φοιτήτριας Νοσηλευτικής Λυδίας Καττή, του φοιτητή Πλη-

ροφορικής Νικόλα Καβακλή και του εργαζόμενου Μάκη Λιβάνη. Ο Ορέστης και η Λυδία είχαν χτυπηθεί και συλληφθεί ύστερα από άγρια επίθεση των μηχανοκίνητων της αστυνομίας στο προαύλιο της πολυκατοικίας όπου μένουν, με άλλη διαδικασία διώκεται και ο πατέρας τους Δημήτρης Καττής, ενώ είχε συλληφθεί και η μητέρα τους. Η προκλητικότητα αυτή επίθεση και δίωξη με στημένες κατηγορίες για «διατάραξη κοινής ειρήνης, απείθεια, πρόκληση απλής σωματικής βλάβης, εξύβριση, παραβίαση μέτρων covid, επικίνδυνη σωματική βλάβη, αντίσταση κατά της αρχής» ήταν μέρος της κατασταλτικής επιχείρησης της κυβέρνησης ενάντια σε όσους τόλμησαν να διαδηλώσουν την ημέρα της επετείου της εξέγερσης του Πολυτεχνείου, στις 17 Νοέμβρη του 2020. Έχουμε αναφερθεί επανειλημμένα στην απόπειρα αυτή ποινικοποίησης των λαϊκών αγώνων και στη δίκη αυτή, που ύστερα από αναβολές και διακοπές δείχνει να οδεύει προς το τέλος της. Η δίκη θα ξεκινούσε με την κατάθεση του κατηγορούμενου Νικόλα Καβακλή και θα ακολουθούσαν οι αγορεύσεις των δικηγόρων υπεράσπισης και η έκδοση της απόφασης. Συγκέντρωση αλληλεγγύης πραγματοποιήθηκε, ξανά, στο χώρο των δικαστηρίων. Να αθωωθούν όλοι οι κατηγορούμενοι και να σταματήσει κάθε δίωξη για συμμετοχή σε λαϊκές κινητοποιήσεις και διαδηλώσεις!

Ωμη πρόκληση σε κάθε δημοκρατικό άνθρωπο η απόφαση του δικαστηρίου για τους δράστες της δολοφονίας του Ζακ

Δικαίωση για τους μηχανισμούς καταστολής και πρόκληση για το λαό και για κάθε δημοκράτη ήταν η απόφαση του Μικτού Ορκωτού Δικαστηρίου για τους δράστες της δολοφονίας του Ζακ Κωστόπουλου, την Τρίτη 3/5. Αθώοι οι τέσσερις αστυνομικοί που είχαν πάρει μέρος στο λιτσάρισμα του Ζακ, υποτίθεται για να του περάσουν χειροπέδες ενώ αυτός βρισκόταν βαριά χτυπημένος και αιμόφυρτος στο έδαφος κι ενώ το «έργο» τους αυτό αποτυπώνεται σε δεκάδες φωτογραφίες και βίντεο. 10 χρόνια σε «κατ' οίκον περιορισμό» λόγω... ηλικίας (λες και δεν υπάρχουν ηλικιωμένοι κρατούμενοι) στον κοσμηματοπώλη Δημόπουλο και 10 χρόνια φυλάκιση στο μεσίτη Χορταριά για «θανατηφόρα σωματική βλάβη».

Προκλητική ήταν η στάση των αστυνομικών δυνάμεων και μέσα στην αίθουσα του δικαστηρίου, όταν ακούστηκε η απόφαση, όπου προπηλάκισαν κόσμο, απειλούσαν και τον έσπρωχναν με τις ασπίδες τους (ανάμεσά τους και τη Μάγδα Φύσσα). Η απόφαση αυτή δικαιώνει τη ρατσιστική και την κρατική βία και δίνει το πράσινο φως στους πραιτοριανούς του συστήματος και σε κάθε είδους «νοικοκυραίους»-εν δυνάμει δολοφόνους να ασκούν ατιμώρητα βία απέναντι σε όποιον κρίνουν ή σε όποιον δεν ταιριάζει με τις «προδιαγραφές» τους. Τέτοια «περιστατικά», τέτοιες προκλητικές αποφάσεις αφορούν όλο το λαό, τη νεολαία, τους εργαζόμενους, Έλληνες και μετανάστες, τους άνεργους, όλους τους δημοκρατικούς ανθρώπους, απέναντι σε μια πολιτική βία της οποίας είναι ή θα είναι- οι πραγματικοί αποδέκτες.

Αλληλεγγύη στους τούρκους φυλακισμένους απεργούς πείνας Sibel Balaz και Gökhan Yildirim

Η Sibel Balaz, επαναστάτρια δασκάλα που απολύθηκε απ' τη δουλειά της για τη δράση της, και ο Gökhan Yi ldi r i m, νέος επαναστάτης που παλεύει ενάντια στη διαφθορά, στα ναρκωτικά και τις συμμορίες στη γειτονιά του, στην Ιστανμπούλ, βρίσκονται στις φυλακές της Τουρκίας. Όπως και χιλιάδες άλλοι, ύστερα από πολιτικές δίκες - καταδικές, με ψευδομαρτυρίες και με κατασκευασμένα στοιχεία. Πραγματοποιούν εδώ και μήνες απεργία πείνας μέσα στις φυλακές, ζητώντας δημοκρατικά δικαιώματα για το λαό και τους κρατούμενους. Να σταθούν αλληλέγγυοι στον αγώνα τους.

Αυτοκτονία φαντάρου στην Κεφαλονιά ύστερα από ψυχολογική βία που του ασκήθηκε

Ο στρατιώτης Κυριάκος Ευαγγελάτος αυτοκτόνησε στις 20/2/2021 στην Κεφαλονιά ενώ βρισκόταν σε άδεια. Στις αρχές του Μάη ολοκληρώθηκε η προκαταρκτική εξέταση του Λιμεναρχείου Κεφαλονιάς και η ΕΔΕ του ΓΕΣ για τις συνθήκες θανάτου του. Προέκυψε πως η αυτοκτονία του προέκυψε απ' την ψυχολογική βία, τα καψόνια και τις τιμωρίες που του επιβλήθηκαν σε μονάδες που υπηρέτησε στον Έβρο και στη συνέχεια (έπειτα από αναβολή λόγω διαγνωσμένης ψυχολογικής διαταραχής) στη Θήβα και στην Πάτρα. Εκτός απ' την ψυχολογική αυτή βία, του στερήθηκε και η φαρμακευτική αγωγή και η θεραπευτική φροντίδα. Η οικογένειά του ζητά δικαίωση και με υπόμνημα που κατέθεσε στη εισαγγελία του στρατοδικείου της Αθήνας ζητά την τιμωρία των υπευθύνων και τη μη συγκατάλυση των ευθυνών. Σε σχετικό Δελτίο Τύπου οι δικηγόροι της Πολιτικής Αγωγής αναφέρουν:

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ολοκληρώθηκε η προκαταρκτική εξέταση που διενήργησε το Λιμεναρχείο Κεφαλονιάς, καθώς και η Ένορκη Διοικητική Εξέταση του Γενικού Επιτελείου Στρατού σχετικά με τις συνθήκες θανάτου του στρατιώτη Κυριάκου Ευαγγελάτου που αυτοκτόνησε στην Κεφαλονιά στις 20/2/2021, ενώ βρισκόταν σε άδεια. Από την αξιολόγηση και μελέτη του υλικού της δικογραφίας που περιήλθε στα χέρια της οικογένειας, τόσο από τους νομικούς της συμβούλους, όσο και από την τεχνική της σύμβουλο ψυχίατρο προέκυψε ότι η αυτοκτονία του Κυριάκου Ευαγγελάτου αποτέλεσε συμπεριφορά υπαγορευμένη από έντονη ψυχολογική διαταραχή που προκλήθηκε από ψυχολογική βία, καψόνια και τιμωρίες στις μονάδες που υπηρέτησε, τόσο στον Έβρο, όπου μάλιστα αναγκάστηκε να πάρει αναβολή και αφού είχε διαγνωστεί διαταραχή προσαρμογής με

αγχώδες συναίσθημα, όσο και μετά την εκ νέου παρουσίαση του στην Θήβα και αργότερα στην Πάτρα.

Παρά τις ελλείψεις της ΕΔΕ και ιδίως την μη αναζήτηση μαρτύρων πέρα από τους διοικητές, αξιωματικούς και εν ενεργεία συστρατιώτες του στην τελευταία μονάδα, είναι προφανές ότι ο Κυριάκος Ευαγγελάτος δέχθηκε κατ' επανάληψη ψυχολογική βία, καψόνια και τιμωρίες, υπέστη σοβαρό ψυχολογικό κλονισμό, δεν έτυχε της απαιτούμενης προστασίας, θεραπευτικής φροντίδας και αντιψυχωτικής αγωγής και εν τέλει της επιβεβλημένης απαλλαγής από την στρατιωτική υπηρεσία, αφέθηκε αβοήθητος από όσους είχαν τη νομική ευθύνη για την φροντίδα της υγείας του και όλα αυτά είχαν ως αποτέλεσμα την δημιουργία σοβαρής ψυχωσικής διαταραχής, η οποία τον οδήγησε στην αυτοκτονία.

Με εμπειριστατωμένο υπόμνημα που κατέθεσε πρόσφατα στην Εισαγγελία του Στρατοδικείου Αθηνών, καθώς και τεχνική ψυχιατρική έκθεση, η οικογένεια του Κυριάκου Ευαγγελάτου αναδεικνύει τα παραπάνω και ζητά την διερεύνηση της

Πρόκληση για το λαό μας η νέα Συμφωνία για τις αμερικανονατοϊκές βάσεις

Αρον άρον έσπευσε η κυβέρνηση να προωθήσει για ψήφιση στη Βουλή τη νέα Συμφωνία για τις αμερικανονατοϊκές βάσεις στη χώρα μας. Στο μακρύ χρονικό διάστημα προπαρασκευής της, τόσο από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ όσο και απ' αυτήν της ΝΔ, φάνηκε ότι οι απαιτήσεις των αμερικάνων ιμπεριαλιστών δεν είχαν τέλος, ενώ αυτές απογειώθηκαν κυριολεκτικά τους τελευταίους μήνες που μαινεται ο πόλεμος στην Ουκρανία. Μάλιστα, ακόμη και πριν από την επικύρωσή της απ' τη Βουλή, όλος ο κερσαίος, εναέριος και θαλάσσιος χώρος της χώρας μας μετατράπηκε de facto σε προγεφύρωμα, ορμητήριο και πλατφόρμα εφόρμησης των ιμπεριαλιστικών στρατευμάτων και διακίνησης των εξοπλισμών κι εφοδίων των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ. Η ντόπια αστική τάξη θεώρησε και θεωρεί δεδομένη την απόλυτη ευθυγράμμιση της με τους υπερατλαντικούς προστάτες της, ευελπιστώντας στην εύνοιά τους και στο κέρδιμα πόντων έναντι της ανταγωνιστικής της τουρκικής.

Η ύπαρξη, παραμονή, αναβάθμιση και επέκταση των βάσεων αποτελεί κορυφαία έκφραση του εξαρτημένου χαρακτήρα της ντόπιας άρχουσας τάξης, υπογραμμίζει τα αναβαθμισμένα καθήκοντα που αντιστοιχούν στην εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα και τον διπλό στόχο πάλης που πρέπει να κατακτήσει ο λαός μας (ενάντια στην ντόπια ολιγαρχία του πλούτου και στον ιμπεριαλιστικό παράγοντα) για την ελευθερία και την αυτοδιάθεσή του. Ταυτόχρονα, αποτελούν μαγνήτη και στόχο των αντίπαλων ιμπεριαλιστών (η Ρωσία έχει ήδη συμπεριλάβει τη χώρα μας και τις στρατιωτικές εγκαταστάσεις της στις εχθρικές προς αυτήν χώρες), ενώ οι διευκολύνσεις που παρέχει η άρχουσα

τάξη και η εμπλοκή της στον ουκρανικό πόλεμο γιγαντώνουν την επικινδυνότητα της κατάστασης. Η στρατιωτικοποίηση των ανταγωνισμών ανάμεσα στις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις καθιστά απαραίτητες για τις ΗΠΑ τις βάσεις αυτές του θανάτου αλλά ταυτόχρονα και πόλο ανασφάλειας για το λαό μας.

Τον Οκτώβρη του 2021 οι υπουργοί Εξωτερικών ΗΠΑ και Ελλάδας, Μπλίνκνεν και Δένδιας, υπέγραψαν τη δεύτερη επικαιροποίηση προηγούμενης Συμφωνίας που είχε τεθεί σε ισχύ στις 6/11/1990, με αρχικά δετή διάρκεια και συνεχείς και αδιάλειπτες ετήσιες μετέπειτα ανανεώσεις. Ήταν φανερό ότι οι αμερικάνοι ιμπεριαλιστές απαιτούσαν μια μόνιμη από πλευράς συμβατικών όρων κατάσταση και το επέβαλαν. Η Συμφωνία Αμοιβαίας Αμυντικής Συνεργασίας, όπως λέγεται, (Mutual Defence Cooperation Agreement - MDCA) θα παραμείνει σε ισχύ αρχικά για 5 χρόνια και στη συνέχεια θα μετατραπεί σε αορίστου χρόνου, «εκτός αν τερματιστεί μονομερώς από το ένα μέρος με γραπτή ειδοποίηση προς το άλλο μέρος 2 χρόνια πριν διά της διπλωματικής οδού». Η ΣΑΑΣ, μεταξύ των άλλων, προβλέπει την «εμβάθυνση και περαιτέρω επέκταση της στρατηγικής αμυντικής εταιρικής σχέσης και συνεργασίας των δύο χωρών». Επίσης, ότι «οι δυνάμεις των ΗΠΑ θα εκπαιδεύονται και θα επιχειρούν από πρόσθετες τοποθεσίες», καταγράφοντας με τον τρόπο αυτό και την de jure επέκταση των βάσεων.

Η Συμφωνία αυτή δρομολογήθηκε από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ - που σήμερα παριστάνει τον ανήξερο και εγειρεί «ενστάσεις» που ανάγκασαν τον απελευθέρωτα αμερικανό πρέσβη να του υπενθυμίσει τη στάση του όταν ήταν στην κυβέρ-

νηση - εγκαινιάζοντας μάλιστα αυτό που αποκαλέστηκε «στρατηγικός διάλογος με τις ΗΠΑ» και που περιλαμβάνει και τα διάφορα 3μερή και 4μερή σχήματα με Κύπρο, Ισραήλ, Αίγυπτο και, βέβαια, ΗΠΑ. Ρητά αναφέρονται (προφανώς ως σπουδαίες σημασίας) οι βάσεις στο στρατόπεδο «Γιαννούλη» στην Αλεξανδρούπολη, στο στρατόπεδο «Γεωργούλα» στο Βόλο, στη Λάρισα, στο Στεφανοβίκειο, στο Λιτόχωρο Πιερίας και ιδίως η επέκταση της αεροναυτικής Βάσης της Σούδας στη Κρήτη. Αν σ' αυτές προστεθούν οι γνωστές από παλιά βάσεις στο Άκτιο, την Καλαμάτα, την Ανδραβίδα, τον Άραξο και άλλες που διαχρονικά έχουν καταγραφεί, προκύπτει το «πανόραμα» της αμερικανικής στρατιωτικής παρουσίας στη χώρα μας. Πρόκειται για μια πλούσια καταγραφή που εμπλουτίζεται με τοποθεσίες, υποδομές και διευκολύνσεις καθόλου αμελητέες.

Η επιλογή της κυβέρνησης της ΝΔ να «κλείσει» με τον πιο επίσημο και φαινομενικά «τελεσίδικο» τρόπο το ζήτημα των βάσεων έχει να κάνει και με το επικείμενο ταξίδι του Μητσοτάκη στην Ουάσινγκτον στις 16 του τρέχοντα μήνα. Πολιτικά θέλει να επαναβεβαιώσει για λογαριασμό της αστικής τάξης το πόσο πιστός και συνεπής σύμμαχος είναι, να προσφέρει τη χώρα και το λαό της ως ένα ακόμη «δώρο» στα ιμπεριαλιστικά αφεντικά του και να ζητήσει την ανανέωση της στήριξης και την πρωμοδότηση των συμπεριόντων των ντόπιων αστών έναντι αυτών της τουρκικής άρχουσας τάξης. Ήδη διαρρέει ότι θα θέσει στις συζητήσεις το θέμα της «τουρκικής προκλητικότητας». Το τι θα λάβει, ωστόσο, παραμένει γρίφος, την ώρα που τούρκοι αξιωματούχοι ήδη βρίσκονται στις ΗΠΑ

για να ζητήσουν την έγκριση του αμερικανικού πολιτικού συστήματος για τον εξοπλισμό της τουρκικής αεροπορίας με τα εκσυγχρονισμένα F-16. Αυτό που βαρραίνει δεν είναι ούτε οι υπερατλαντικές επενδύσεις, που βέβαια ζητούνται, ούτε τα ενεργειακά που έχουν μια αναβαθμισμένη σημασία στις μέρες μας, όπως ισχυρίζονται δυνάμεις της Αριστεράς στη χώρα μας, με πρώτο και καλύτερο το ΚΚΕ που ακόμη και στον πόλεμο στην Ουκρανία ψάχνει την...επιχειρηματικότητα. Η γεωστρατηγική παράμετρος είναι αυτή που μετράει περισσότερο, εκείνη που μετρούσε ανέκαθεν.

Η Συμφωνία για τις βάσεις αποτελεί έναν ακόμη βρόγχο στο λαϊκό του λαού μας, μέσα στο συνολικό πλέγμα εκμετάλλευσης, εξάρτησης και καταπίεσης που βιώνει. Όσο κι αν η άρχουσα τάξη και οι αμερικάνοι ιμπεριαλιστές προστάτες της επιχειρούν να την παρουσιάσουν ως «επωφελή» και «διασφαλίζουσα την ειρήνη και τη σταθερότητα στην περιοχή», είναι ακριβώς το αντίθετο από όλα αυτά. Το μόνο που εξασφαλίζει είναι η πολυεπίπεδη στήριξη του ντόπιου μεταπρατικού κεφαλαίου απέναντι στο λαό, η επιβεβαίωση για πολλοστή φορά της φύσης και του χαρακτήρα του ντόπιου κατεστημένου. Είναι μια Συμφωνία που στρέφεται ενάντια στα συμφέροντα των ανθρώπων της δουλειάς και του μόχθου, που διαιωνίζει την ιμπεριαλιστική εξάρτηση. Μια Συμφωνία που, όσο κι αν η αστική προπαγάνδα θέλει να την παρουσιάζει ως «χρήσιμη και αναγκαία», μόνο νέα δεινά έρχεται να προσθέσει τόσο σε καιρούς «ειρήνης» όσο και σε καιρούς πολέμου. Ο αγώνας για το διώξιμο των αμερικανικών βάσεων, των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ από τη χώρα μας συνεχίζεται!

Επιλεκτικές και υποκριτικές «ευαισθησίες» δεν καλύπτουν τη βαρβαρότητα του συστήματός τους

υπόθεσης, την αναζήτηση μαρτύρων, εγγράφων και συγκεκριμένων αποδεικτικών στοιχείων, τα οποία θα συνεισφέρουν στην αναζήτηση της αλήθειας και την άσκηση ποινικής δίωξης εναντίον των υπευθύνων.

Καμία συγκάλυψη των ποινικών ευθυνών για αυτήν την αυτοκτονία δεν πρόκειται να γίνει ανεκτή. Οι υποσχέσεις των κυβερνητικών εκπροσώπων στις ερωτήσεις που έγιναν στην Βουλή και από τον Τύπο είναι η ώρα να γίνουν πράξη, η αλήθεια να διαλευκανθεί και οι υπεύθυνοι να αντιμετωπίσουν τις νόμιμες συνέπειες.

Ζητάμε από τους αγωνιζόμενους στρατιώτες, την κοινωνία και τους φορείς της να σταθούν στο πλευρό μας για μην περάσει στην ατιμωρησία και αυτή η «αυτοκτονία στρατιωτική».

Αθήνα, 5/5/2022
Οι συνήγοροι υποστήριξης
της κατηγορίας
ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ
ΜΑΡΙΑΛΕΝΑ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ

Κάποια γεγονότα είναι εξαιρετικά ενδεικτικά της άκρατης υποκρισίας που χαρακτηρίζει την άρχουσα τάξη, την «αφρόκρεμα» του αστικού πολιτικού και κοινωνικού «μας» συστήματος, τα ΜΜΕ τους και φυσικά και την κυβέρνηση. Μια υποκρισία προκλητική για το λαό. Από τη μία μεριά επίδειξη επιλεκτικής «ευαισθησίας». Απ' την άλλη, άσκηση ωμής βίας, αποκλεισμού, αδικίας, εκμετάλλευσης, καταπίεσης, απαξίωση της ζωής και των δικαιωμάτων του λαού, της νεολαίας, των λαών, των προσφύγων, των μεταναστών, επίδειξη «αδιαφορίας». Μέσα λοιπόν σ' ένα περιβάλλον φτώχειας, καταπίεσης και πολεμικών ιαχών, ένα περιβάλλον καθόλου... «ευαίσθητο», είδαμε να εκδηλώνουν:

«Ευαισθησία» ν. 1. Ντόρος μεγάλος και φασαρία έγινε για τον τύπο που κλότσησε το γατάκι και το πέταξε στη θάλασσα στην Αιδηψό και που συνελήφθη για να δικαστεί για πλημμέλημα. Έναν τύπο μάλλον προβληματικό και με σαδιστικά θέματα που το ίδιο το σύστημα του δημιούργησε. Μεγάλη «ευαισθησία» από παράγοντες που είναι υπεύθυνοι για τόσα δεινά του κόσμου! Μέχρι κι ο -ροπαλοφόρος στα νιάτα του- Βορίδης εξέφρασε την «ευαισθησία» του στο πλαίσιο συνέντευξης που έδωσε.

«Ευαισθησία» ν. 2. Μεγάλη προβολή της «δικαίωσης» του 18χρονου πρόσφυγα απ' τη Γουινέα, Σαϊντού, από τις συστημικές δυνάμεις. Ενός πρόσφυγα που στην ηλικία των 16 χρόνων έφτασε στη χώρα μας ασυνόδευτος μέσω... Σενεγάλης, Τουρκίας και Καλύμνου. Του αριστούχου μαθητή που παρέλασε την 25η Μαρτίου, στον οποίο χορηγήθηκε τελικά άσυλο, αφού πρώτα τον απέκλειαν και τον απειλούσαν με απέλαση. Έναν πρόσφυγα που σαφώς είχε -και σωστά διεκδικούνταν- δικαίωμα ασύλου, είτε ήταν είτε δεν ήταν αριστούχος. Όπως και για χιλιάδες άλλους! Για να χρησιμοποιήσουν όμως στη συνέχεια το γεγονός αυτό σαν προπέτασμα καπνού για τη βαρβαρή πολιτική που ασκεί το σύστημά τους. Το σύστημα της εκμετάλλευσης και καταπίεσης ενάντια στους πρόσφυγες και τους μετανάστες και όχι μόνο ενάντια σ' αυτούς. Για να συγκαλύψουν (ανεπιτυχώς) τα χαρακτηριστικά του και να παρουσιαστεί η «εικόνα» που ανέφερε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Οικονομίου, πως «Η Ελλάδα είναι μια χώρα δικαίου και ανθρωπισμού» (sic). Μετά βέβαια και τη δημοσιότητα που πήρε το θέμα, αλλά και την παρέμβαση του Τσίπρα, του Ιερώνυμου και του... Μητσοτάκη.

Από την άλλη μεριά, η ωμή πραγματικότητα. Οι βίαιες, συνεχείς (καθημερινές;) «επαναπροωθήσεις» (απελάσεις) χιλιάδων προσφύγων. Η κακομεταχείρισή τους απ' το λιμενικό και οι δολοφονίες τους στις νησίδες του Έβρου και στο Αιγαίο. Η εγκατάλειψή τους. Οι πνιγμοί τους στα λεγόμενα ναυάγια. Το κυβερνητικό δόγμα της «μηδενικής ανοχής» στους πρόσφυγες. Οι οδηγίες και οι ανάγκες των ιμπεριαλιστικών αφεντικών της ΕΕ. Η μετατροπή τους σε «μπαλάκι» στα χέρια της ελληνοτουρκικής αντιδραστικής αντιπαράθεσης. Αλλά και τα άθλια στρατόπεδα συγκέντρωσης, η στέρηση στοιχειωδών δικαιωμάτων, η αστυνομική βία, ο ρατσισμός και η εργασιακή υπερεκμετάλλευση. Αλλά όχι μόνο αυτά! Η αιματηρή καθημερινή εκμετάλλευση του μόχθου του εργάτη και του εργαζόμενου, Έλληνα ή μετανάστη. Η αστυνομική βία. Στο νεολαίο, στο διαδηλωτή, στον απεργό. Η άγρια αστυνομική καταστολή σε φοιτητές μέσα στον ίδιο το χώρο των σπουδών τους (ΑΠΘ), με ξύλο, προβοκάτιες, χημικά και συλλήψεις. Η αθώωση αστυνομικών που λιντσάρουν έναν χτυπημένο άνθρωπο πεσμένο στο έδαφος (υπόθεση Ζακ). Η βία απέναντι στη γυναίκα, που τη γεννά καθημερινά το σύστημα αυτό, οι δολοφονίες και οι βιασμοί, οι οποίοι «δεν πρέπει να καταγγελλθούν», σύμφωνα με τις συμβουλές των...«ευαίσθητων» ιθυνόντων, της αστυνομίας ή άλλων συστημικών παραγόντων.

Παραπέρα. Τα συνεχή εργατικά «ατυχήματα»-δολοφονίες, που επιχειρείται να ξεχαστούν, να κουκουλωθούν ή να «δικαιολογηθούν» με τη λεγόμενη «ατομική ευθύνη». Στην COSCO, στους διανομείς, στα εργοστάσια. Η δηλητηρίαση και η καταστροφή του περιβάλλοντος στο βωμό του μέγιστου καπιταλιστικού κέρδους. Η καταστροφή της φύσης, των θαλάσσιων, των πόλεων. Να συνεχίσουμε με τα πιο «χοντρά»; Η συναίνεση και η συνοχή στους βομβαρδισμούς ολόκληρων λαών απ' τους «αφέντες» ιμπεριαλιστές, στους οποίους «παραχωρείται η χώρα» και για τους οποίους «πρέπει να χύσουμε το αίμα μας». Η φρίκη του πολέμου τους. Με αποτέλεσμα κατεστραμμένες χώρες, χιλιάδες δολοφονημένους άνδρες, γυναίκες και μικρά παιδιά και εκατοντάδες χιλιάδες ξεριζωμένους πρόσφυγες. Δεν αντέχουμε τόσο «ευαισθησία»!!! Να συνεχίσουμε;

Ενώ ο λαός στενάζει από την ακρίβεια, η κυβέρνηση κοροϊδεύει προκλητικά για το ηλεκτρικό ρεύμα

Η εκρηκτική αύξηση των τιμών σε καύσιμα, τρόφιμα και ενέργεια, συνέπεια της επιδίωξης του μονοπωλιακού κεφαλαίου να ρίξει τα βάρη της κρίσης -στην αρχή από την πανδημία και σήμερα από τον πόλεμο στην Ουκρανία- στις πλάτες των εργαζόμενων και γενικότερα των λαϊκών στρωμάτων, έχει δημιουργήσει συνθήκες οικονομικής ασφυξίας και οδηγεί σε μαζική κοινωνική εξαθλίωση.

Στη χώρα μας η κυβέρνηση της ΝΔ και όλοι οι απολογητές του συστήματος προσπαθούν να δικαιολογήσουν το κύμα της ακρίβειας ως «παγκόσμιο» και εν ολίγοις ανέφικτο να αντιμετωπιστεί στη ρίζα του και ιδιαίτερα στην Ευρώπη χωρίς αποφάσεις από την ΕΕ. Να πούμε ότι μέσα από αυτές τις «αλήθειες» γίνεται προσπάθεια να κρυφτεί η φύση του συστήματος το οποίο υπηρετούν από τη μία, ενώ από την άλλη να αποσείσουν από πάνω τους τις ευθύνες για την τραγική κατάσταση στην οποία έχουν οδηγήσει το λαό.

Η κυβέρνηση της ΝΔ με διάφορες «διορθωτικές κινήσεις» και μπόλικη προπαγάνδα που κατακλύζει τα ΜΜΕ προσπαθεί να δημιουργήσει ένα κλίμα συμπάραστασης στο πλευρό του λαού και ότι είναι αποφασισμένη να τον βοηθήσει, ιδιαίτερα στο ζήτημα των ξέφρενων αυξήσεων στο ηλεκτρικό ρεύμα. Με μέτρα-κοροϊδία προσπαθεί να εξαπατήσει τον εργαζόμενο λαό και ταυτόχρονα να εκτονώσει την οργή και την αγανάκτησή του έτσι ώστε να αποφύγει τις λαϊκές εκρήξεις που μπορούν να δημιουργήσουν ανεξέλεγκτες καταστάσεις τόσο για την ίδια όσο και συνολικά για το ντόπιο εκμεταλλευτικό σύστημα.

Τα μέτρα που ανακοίνωσε ο Μητσοτάκης και στη συνέχεια «εξειδίκευσαν» οι υπουργοί της κυβέρνησης έχουν κατά βάση τρεις άξονες. Ο ένας είναι η αποζημίωση «έως 600 ευρώ» για το προηγούμενο εξάμηνο στα οικιακά τιμολόγια πρώτης κατοικίας, ο άλλος, η υπόσχεση ότι από τον Ιούλιο θα αποδυναμωθεί ή θα καταργηθεί η «ρήτρα αναπροσαρμογής» και ο τρίτος ότι θα αλλάξει ο τρόπος υπολογισμού του κόστους της παραγωγής και της κατανάλωσης στο ηλεκτρικό ρεύμα με διάφορες παρεμβάσεις και αλλαγές στους τρόπους υπολογισμού. Τέλος, επαναδιατυπώθηκε η «δέσμευση» για τη φο-

ρολόγηση με συντελεστή 90% των «ουρνοκατέβатов κερδών» των παραγωγών - παρόχων όταν αυτά... βρεθούν.

Κατ' αρχάς αυτό που πρέπει να καταδειχθεί είναι η παρελκυστική τακτική της κυβέρνησης να επιλέξει μία «παρέμβαση» μόνο για το ηλεκτρικό ρεύμα τη στιγμή που οι αυξήσεις και η ακρίβεια σε όλο το φάσμα της οικονομικής και κοινωνικής ζωής έχει πάρει εκρηκτικές διαστάσεις (τρόφιμα, καύσιμα, φυσικό αέριο, πετρέλαιο, μετακινήσεις-μεταφορές, κ.λπ.) και οδηγεί σε φτώχεια και στερήσεις.

Από την άλλη, η προσπάθεια συγκαλύψης και αποπροσανατολισμού για το γεγονός ότι ένα κοινωνικό αγαθό όπως το ηλεκτρικό ρεύμα, η πρόσβαση στο οποίο θα πρέπει να είναι καθολικό δικαίωμα για όλο τον κόσμο και ιδιαίτερα τα φτωχά λαϊκά στρώματα, έχει μετατραπεί πλέον σε ένα προϊόν - εμπόρευμα από την καπιταλιστική οικονομία, το οποίο μάλιστα είναι σε «διαπραγμάτευση» στο χρηματιστήριο ενέργειας, με αποτέλεσμα να το έχει μόνο όποιος έχει να το πληρώσει και μάλιστα σε μεγάλη τιμή. Το αποτέλεσμα είναι σήμερα σε χιλιάδες φτωχές οικογένειες να κόβεται το ρεύμα, όπως καταγγέλλουν οι εργαζόμενοι της ΔΕΗ, καθώς αδυνατούν να το πληρώσουν.

Γίνεται επιπλέον προσπάθεια να συγκαλυφθεί το γεγονός ότι η «απελευθέρωση» της παραγωγής και παροχής ηλεκτρικής ενέργειας που ολοκληρώθηκε με την προώθηση της ιδιωτικοποίησης της ΔΕΗ όχι μόνο δεν έφερε φθηνότερο ρεύμα, αλλά το έκανε πανάκριβο και

όλοι οι παραγωγοί-πάροχοι λειτουργούν ως καρτέλ, αντί για ανταγωνιστές όπως τους θέλει η αστική προπαγάνδα.

Επίσης πρέπει να αποκαλυφθεί ότι γίνεται συστηματική προσπάθεια να συσκοτιστεί το γεγονός της ενεργειακής εξάρτησης της χώρας στο πλαίσιο της γενικότερης οικονομικής - πολιτικής εξάρτησης από τις κυρίαρχες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις μέσα από την προώθηση της λεγόμενης «πράσινης μετάβασης» και τις καταστροφές στο περιβάλλον για την προώθηση των συμφερόντων και της κερδοφορίας του μονοπωλιακού κεφαλαίου.

Το γεγονός ότι στην Ελλάδα έχουμε πανάκριβο ρεύμα δεν είναι ζήτημα «μίγματος παραγωγής» αλλά άμεσα συνδεδεμένο με την ενεργειακή εξάρτηση που εκφράζεται είτε από την εισαγωγή φυσικού αερίου είτε από το κόστος των πανάκριβων εισαγόμενων ΑΠΕ από το οποίο αποκομίζουν τεράστια κερδοφορία το ξένο και ντόπιο κεφάλαιο.

Όσον αφορά τα συγκεκριμένα κυβερνητικά μέτρα - κοροϊδία, αυτό που καθημερινά πλέον αποκαλύπτεται είναι ότι πρόκειται για ένα εφάπαξ επίδομα 280 εκατομμυρίων συνολικά που θα μοιραστεί στους «δικαιούχους» με έναν εξαιρετικά δύσκολο τρόπο (πλατφόρμες κ.λπ.) από τον Ιούνιο και Βλέπουμε. Ελάχιστοι θα πάρουν την αποζημίωση των 600 ευρώ για το προηγούμενο εξάμηνο καθώς για να συμβεί αυτό πρέπει η διαφορά ανάμεσα στη «ρήτρα αναπροσαρμογής» που χρεώθηκε και στην επιδότηση του ρεύματος να είναι

1.000 ευρώ για να πάρουν το 60%. Η συντριπτική πλειοψηφία θα πάρει ένα ψευτο-βοήθημα των 50 - 150 ευρώ για να μπορεί η κυβέρνηση να προπαγανδίζει ασύστολα ότι είναι «στο πλευρό των πιο ευάλωτων νοικοκυριών».

Οι επόμενοι λογαριασμοί ρεύματος θα συνεχίσουν να περιέχουν την περιβόητη «ρήτρα αναπροσαρμογής» που μεταφέρει όλο το αυξημένο κόστος παραγωγής από τους παρόχους στις πλάτες του εργαζόμενου λαού. Ενώ παραμένει η διαμόρφωση της χονδρικής τιμής του ρεύματος στην «αρμοδιότητα» του «χρηματιστηρίου ενέργειας», κρατώντας με αυτό τον τρόπο τις τιμές στα ύψη.

Όσο για τις «αντιευρωπαϊκές» ατάκες Μητσοτάκη για το «αργοκίνητο ευρωπαϊκό υπερωκεάνιο», αποτελούν έκφραση από τη μία πλευρά της προσπάθειας για διαπραγμάτευση καλύτερων όρων για τα συμφέροντα του ντόπιου κεφαλαίου και από την άλλη αποτέλεσμα της μεγαλύτερης πρόσδεσης στον αμερικάνικο παράγοντα που με το κατάλληλο «αντάλλαγμα» δίνει «άμεσες λύσεις», έστω και... ακριβότερες, από κάθε άποψη.

Μετά τις εξαγγελίες Μητσοτάκη και τις «διευκρινίσεις» των υπουργών της κυβέρνησης της ΝΔ δεν πρέπει να μείνει καμία αμφιβολία στον εργαζόμενο λαό ότι η μείωση των τιμών στο ηλεκτρικό ρεύμα όπως και συνολικά σε όλο το κύμα της ακρίβειας θα είναι αποτέλεσμα της δικής του οργάνωσης και πάλης. Δεν έχει να περιμένει τίποτα από τις προσφυγές στα δικαστήρια που προωθούν διάφορα «ινστιτούτα καταναλωτών» ή τις προτάσεις και τις κυβερνητικές αυταπάτες που αφειδώς σκορπάει ο ΣΥΡΙΖΑ ούτε από τις προεκλογικού χαρακτήρα, προτάσεις νόμου στη Βουλή που προωθεί το ΚΚΕ.

Είναι ανάγκη να προωθηθούν άμεσα πλατιές λαϊκές πρωτοβουλίες σε γειτονιές και πόλεις που σαν βασικό τους στόχο θα έχουν τη μαζική ενεργοποίηση του εργαζόμενου λαού ενάντια στην πολιτική της λεηλασίας του εισοδήματός του, ενάντια στην πολιτική της φτώχειας και της εξαθλίωσης, για τη διεκδίκηση του καθολικού λαϊκού δικαίωματος σε φθηνό ηλεκτρικό ρεύμα, για την άμεση και χωρίς όρους επανασύνδεσή του σε όσους έχει κοπεί.

Η έξαρση των ενδονοσοκομειακών λοιμώξεων είναι αποτέλεσμα της πολιτικής του συστήματος

Πολύς λόγος γίνεται τελευταία για τις ενδονοσοκομειακές λοιμώξεις με αφορμή το μύκητα Candida auris που ενδέχεται -σύμφωνα με τους ειδικούς- να μας απασχολήσει ιδιαίτερα τα χρόνια μετά την πανδημία του κορονοϊού. Πρόκειται για ένα μύκητα που ταυτοποιήθηκε το 2009 στην Ιαπωνία και, όταν προσβάλει τον άνθρωπο, μπορεί να προκαλέσει λοιμώξεις του αναπνευστικού, του αυτιού και σηψαιμία. Είναι ένας δύσκολος μικροοργανισμός που όταν εισχωρεί σε κάποιο νοσοκομείο είναι πολύ δύσκολο να εξαλειφθεί.

Σε τι όμως οφείλεται η έξαρση των νοσοκομειακών λοιμώξεων που ιδιαίτερα στη χώρα μας είναι σοβαρό πρόβλημα εδώ και αρκετά χρόνια;

Πρώτος λόγος για τους επιστήμονες είναι η υπερκατανάλωση ή η κατανάλωση χωρίς συνταγή γιατρού αντιβιοτικών

από τους πολίτες, που οδηγεί σε δημιουργία ανθεκτικών στελεχών από τα μικρόβια που δεν αντιμετωπίζονται κατάλληλα. Κι εδώ ατομική ευθύνη σε να λέμε... Μόνο που οι ίδιοι επιστήμονες "ξεχνούν" να αναφέρουν πόσο δύσκολο είναι να βρει κανείς στη χώρα μας -κι όχι μόνο- τον κατάλληλο γιατρό την ώρα που τον χρειάζεται. "Ξεχνούν" να μας ενημερώσουν ότι, κυρίως μετά τα μνημόνια, πολύς κόσμος έφαχνε μέσω διαδικτύου απαντήσεις στα προβλήματα υγείας του, όχι από επιλογή αλλά επειδή δεν είχε άλλο τρόπο. "Ξεχνούν" να μελετήσουν τις συνέπειες που δημιουργούσε η όλο και μεγαλύτερη έλλειψη προσωπικού στα νοσοκομεία στην έξαρση των ανθεκτικών αυτών στελεχών. Γιατί δεν χρειάζεται ιδιαίτερες έρευνες και γνώσεις για να καταλάβει κανείς πόσο καθοριστικό για την πορεία του

ασθενή, κι όχι μόνο, είναι να υπάρχουν σ' όλα τα τμήματα του νοσοκομείου οι εργαζόμενοι που χρειάζονται για να λειτουργούν αυτά σωστά. Από την καθάρια ως τον εξειδικευμένο γιατρό, κάθε έλλειψη συμβάλλει στο πρόβλημα. Ακόμα και τον καιρό της πανδημίας, τα πράγματα χειροτέρευαν αντί να καλύτερεύουν, γιατί ο ιός δεν άλλαξε τις προτεραιότητες του συστήματος που είναι τα κέρδη των λίγων κι όχι η υγεία των πολλών.

Η επιτροπή υγείας της Μ.Βρετανίας δήλωσε πως, το 2050, η πρώτη αιτία θανάτου στο δυτικό κόσμο θα είναι οι λοιμώξεις από πολυανθεκτικά μικρόβια, αλλά κανείς δε φαίνεται να συγκινείται. Δεν πρόκειται λοιπόν η οποιαδήποτε κυβέρνηση, αν δεν ζοριστεί απ' τους εργαζόμενους και το λαό, να κάνει τίποτα ούτε γι' αυτό το θέμα, όσο κι αν προσπαθεί

να μας πείσει ότι το παρακολουθεί.

Το να χαρακτηριστεί ο χώρος του νοσοκομείου ανθυγιεινός για όλους τους εργαζόμενους με ό,τι αυτό συνεπάγεται, δηλαδή λιγότερες ώρες δουλειάς, λιγότερα εργασίμα χρόνια, μεγαλύτερος μισθός, μεγαλύτερη σύνταξη, μέσα και μέτρα προστασίας κοκ. είναι ένα αίτημα επίκαιρο όσο ποτέ, που θα πρέπει οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία να παλέψουν μαζικά κι οργανωμένα.

Το να μην κλείσουν νοσοκομεία, να βελτιωθεί αντί να διαλύεται η πρωτοβάθμια περίθαλψη, να γίνουν μαζικές προσλήψεις, να μονιμοποιηθούν οι συμβασιούχοι, να επιστρέψουν όσοι είναι σε αναστολή, είναι αιτήματα καθοριστικά και για την αντιμετώπιση των ενδονοσοκομειακών λοιμώξεων και απαιτούν κοινούς αγώνες εργαζόμενων και λαού.

Πρωτοβάθμια Περίθαλψη

Υγεία-εμπόρευμα και αποκλεισμός για το λαό η νέα πραγματικότητα

Ψηφίστηκε στη Βουλή την Τρίτη 10/5 το νομοσχέδιο «Γιατρός για όλους, ισότιμη και ποιοτική πρόσβαση στις υπηρεσίες του Εθνικού Οργανισμού Παροχής Υπηρεσιών Υγείας και στην Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας». Οι αναγνώστες που έχουν στα χέρια τους αυτήν την εφημερίδα δεν έχουν καμία αυταπάτη για το αντιδραστικό περιεχόμενο του νομοσχεδίου, παρά τον εύσχημο τίτλο που φρόντισε να δώσει η κυβέρνηση. Η πολιτική της επίθεσης όπως μορφοποιείται και προχωρά στο χώρο της περίθαλψης όλα τα προηγούμενα χρόνια τόσο απ' την κυβέρνηση της ΝΔ όσο και απ' τις προηγούμενες, δεν αφήνει περιθώριο σκέψης και στον πιο αφίλοσοφο ότι μπορεί η κυβέρνηση να νοιάστηκε για τις λαϊκές ανάγκες. Άλλωστε τα τελευταία 2,5 χρόνια, ο λαός, αντιμέτωπος με τον υγειονομικό κίνδυνο της πανδημίας, βίωσε με το χειρότερο τρόπο τις συνέπειες τις αντιλαϊκής πολιτικής του συστήματος πληρώνοντας βαρύ φόρο αίματος που ξεπερνά σήμερα τους 30.000 νεκρούς.

Η κυβέρνηση της ΝΔ, έχοντας απ' την μια προίκα το προχώρημα της επίθεσης απέναντι σε εργαζόμενους και λαό κατά τη διάρκεια της πανδημίας χωρίς να αντιμετωπίσει σοβαρές αντιστάσεις, και απ' την άλλη δημοσιονομικές δεσμεύσεις προς τα ιμπεριαλιστικά αφεντικά της, προχωρά στην ψήφιση του εν λόγω νομοσχεδίου, με το οποίο διαμορφώνει ποιοτικής κλίμακας χτύπημα στο δικαίωμα του λαού σε ίση, πλήρη και δωρεάν περίθαλψη και διαμορφώνει ένα πλαίσιο που θα επιδεινώσει σε βάθος τα εργασιακά δικαιώματα των υγειονομικών εργαζόμενων. Το παρόν νομοσχέδιο επικεντρώνεται στην Πρωτοβάθμια Περίθαλψη, αν και φέρνει σημαντικές τομές και στα νοσοκομεία, όπως τη θεσμοθέτηση των απογευματινών χειρουργείων με απ' ευθείας πληρωμή του ασθενούς.

Πριν αναφερθούμε συγκεκριμένα στα επιμέρους, πρέπει να γίνει κατανοητό ότι αυτό που αναιρείται είναι η σχέση που ως τώρα είχε ο λαός με τα

δημόσια νοσοκομεία. Με ένα γενικό τρόπο, κάθε ασθενής, όταν είχε ανάγκη, είχε το δικαίωμα ν' απευθυνθεί σε όποιο νοσοκομείο της επιλογής του και μάλιστα τυπικά από εκεί και πέρα αναγνωριζόταν και μια ευθύνη στο σύστημα υγείας να περιθάλψει τον ασθενή. Βέβαια, αυτή η συνθήκη σχεδόν από πάντα τελούσε υπό αιρέσεις, θεσμικές και μη, που όλο και μεγάλωναν όσο προχωρούσαν οι αντιλαϊκές πολιτικές και ανάγκαζαν το λαό να βάζει το χέρι στην τσέπη, να ταλαιπωρείται ή να οδηγείται στον ιδιωτικό τομέα με το αζημίωτο. Με τη θεσμοθέτηση του προσωπικού γιατρού και του ηλεκτρονικού συστήματος παραπομπών μπαίνει φραγμός στην πρόσβαση, ο οποίος ομολογείται ανοιχτά και ορίζεται ως τέτοιος («gatekeeping»). Ο προσωπικός γιατρός θα είναι η «πύλη εισόδου» για το σύστημα υγείας. Θα είναι επιφορτισμένος με τη δημιουργία ηλεκτρονικού φακέλου και με τη συνταγογράφηση, πρόληψη, θεραπεία, σχέση με ειδικό θεράπων και άλλα ευφάνταστα σχέδια. Η εμπειρία από συστήματα υγείας του εξωτερικού όπου εφαρμόζονται ανάλογα μοντέλα, που είναι μάλιστα και πιο στελεχωμένα με ανθρώπινο δυναμικό και υλικοτεχνικό εξοπλισμό, είναι μεγάλες καθυστερήσεις στη διάγνωση και στη θεραπεία. Στην ουσία πρόκειται για ριζική αλλαγή που αποκλείει το λαό από τη δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια περίθαλψη.

Ο τίτλος του νομοσχεδίου θα ήταν ορθότερος αν λέγαμε «ένας... γιατρός για όλους» αφού σε κάθε γιατρό θα αντιστοιχούν 2.000 ασθενείς! Μάλιστα συμπεριλαμβάνονται και οι ιδιώτες γιατροί οι οποίοι «μπορούν να λαμβάνουν επιπλέον αμοιβές». Αν ο ασθενής είναι δυσχερής ή δεν εξυπηρετείται, μπορεί ν' αλλάξει προσωπικό γιατρό μία φορά το χρόνο! Γίνεται κατανοητό ότι το κουστούμι γίνεται τόσο στενό που όποιος έχει και μπορεί να πληρώσει εκτός διαδικασίας, θα το κάνει. Όποιος δεν έχει, θα πρέπει να περιμένει το ραντεβού στον προσωπικό γιατρό και τη διακίνηση μέσω του συστήματος παραπομπών.

Η κατάσταση αλλάζει ριζικά και σε όλη τη δομή και την οργάνωση της πρωτοβάθμιας υγείας. Οι αλλαγές διαμορφώνουν ένα τοπίο όπου μπαίνει ταφόπλακα στην όποια περίπτωση μόνιμων προσλήψεων υγειονομικών και στη δωρεάν περίθαλψη για το λαό. Όλες οι δομές της πρωτοβάθμιας περίθαλψης εντάσσονται στον ΕΟΠΠΥ και ανήκουν στις αρμόδιες υγειονομικές περιφέρειες (ΥΠΕ). Ο ΕΟΠΠΥ με ευθύνη και απόφαση της ΥΠΕ μπορεί να έχει συμβάσεις οποιουδήποτε τύπου με τον ιδιωτικό τομέα μέσω των λεγόμενων ΣΔΙΤ. Είναι γνωστό ότι, ήδη στην παρούσα κατάσταση, στον ιδιωτικό τομέα και σε συμβεβλημένους φορείς υπάρχει οικονομική επιβάρυνση για τους ασθενείς. Μερικές φορές -με πρόσχημα το clawback- και επιπλέον «καπέλα». Κατά συνέπεια, από την κατάσταση όπου η κάθε κυβέρνηση είχε την πολιτική ευθύνη να διατηρεί δομές δωρεάν πρωτοβάθμιας περίθαλψης 24ωρης λειτουργίας και κοντά στον ασθενή, διαμορφώνει τον ΕΟΠΠΥ ως manager και τον προσωπικό γιατρό ως τροχονόμο. Όντως, με την παρούσα κατάσταση η κάθε κυβέρνηση χρεωνόταν πολιτικά τις ελλείψεις προσωπικού, την εντατικοποίηση της εργασίας, τη χαμηλής ποιότητας περίθαλψη. Με το νέο σχέδιο, πέραν της αποκέντρωσης των ευθυνών καλύπτονται και τα κενά μέσω του ιδιωτικού τομέα με κόστος που με βεβαιότητα θα μετακυλήσει στον ασθενή. Γίνεται κατανοητό ότι μια τέτοια λειτουργία που εξυπηρετείται με ΣΔΙΤ ανατρέπει άρδην το εργασιακό πλαίσιο των υγειονομικών εργαζόμενων, που θα βρεθούν αντιμέτωποι με μεγάλα πλήγματα στα δικαιώματά τους (ωράριο, μισθός, μονιμότητα). Ποιον λόγο θα έχει ένα ΚΥ να προσλάβει έναν ακτινολόγο αν μπορεί να κάνει σύμβαση με ιδιωτικό διαγνωστικό κέντρο; Γιατί να μην επεκταθούν οι εργολαβίες που έχουμε δει στην καθαριότητα και στο νοσηλευτικό τομέα;

Άλλωστε, θεσμοθετείται υποχρέωση επί αναγκών σε συμβεβλημένους γιατρούς στον ΕΟΠΠΥ και ΗΔΙΚΑ να προσφέρουν υπηρεσίες μερικής απασχόλη-

σης. Ένα κεκτημένο της κυβέρνησης κατά την πανδημία που γίνεται εργαλείο ενάντια σε προσλήψεις προσωπικού. Εξέλιξη που γυρνάει μπούμεραγκ στις ρεφορμιστικές δυνάμεις του ΚΚΕ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, που έθεσαν στην προμετωπίδα των αγώνων όλη την περίοδο της πανδημίας την επίταξη του ιδιωτικού τομέα.

Στην πλειοψηφία των εργαζομένων και στο λαό δεν έχει γίνει αντιληπτό το βάθος των εξελίξεων που στοχεύει το νομοσχέδιο. Ωστόσο διατάξεις όπως η θεσμοθέτηση απογευματινών χειρουργείων με απευθείας πληρωμή του ασθενούς (γιατί όπως μας πληροφορεί η αναπληρώτρια υπουργός «οι ασθενείς θέλουν να πληρώνουν το γιατρό τους») είναι αρκετά προκλητικές και κραυγαλέες και σηματοδοτούν τον αντιλαϊκό χαρακτήρα του νομοσχεδίου.

Απέναντι σε όλα αυτά, η επιλογή των συνδικαλιστικών ηγεσιών ήταν η προκήρυξη μιας στάσης εργασίας και μάλιστα τελευταία στιγμή και ενώ υπήρχε και άλλο κάλεσμα με αφορμή το νόμο Χατζηδάκη. Το νομοσχέδιο ψηφίστηκε χωρίς αντιστάσεις απ' την πλευρά των εργαζόμενων και του λαού. Θα αποτελέσει άλλο ένα βαρίδι στον αρνητικό συσχετισμό που έχει διαμορφωθεί απ' την ένταση της επίθεσης και την οπισθοχώρηση των λαϊκών αντιστάσεων. Δίπλα στην ακρίβεια, την ανεργία, το νόμο Χατζηδάκη, τη φασιστικοποίηση, ο λαός θα βάλει πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη για να αγοράσει την υγεία του, θα πληρώσει κι άλλο φόρο αίματος από τον αποκλεισμό. Οι υγειονομικοί εργαζόμενοι θα βρεθούν αντιμέτωποι μ' αυτές τις εξελίξεις.

Η οργάνωση αγώνων αντίστασης και διεκδίκησης είναι αναγκαία κατεύθυνση πάλης για εργαζόμενους και λαό. Για την υπεράσπιση του δικαιώματος στη μόνιμη και σταθερή δουλειά. Για αυξήσεις στους μισθούς. Για ίση, πλήρη και δωρεάν περίθαλψη για όλους. Ενάντια στο νέο νόμο και στο επόμενο νομοσχέδιο που έχει η κυβέρνηση στα σκαριά στο πλαίσιο του «νέου ΕΣΥ».

Αναδρομικά σε γιατρούς(;)

Από τις αρχές του μήνα οργιάζουν τα δημοσιεύματα για την απόφαση του Αρείου Πάγου να κρίνει αντισυνταγματικές τις μνημονιακές περικοπές των μισθών των γιατρών του ΕΣΥ. Σύμφωνα με αυτά, οι γιατροί των νοσοκομείων και των κέντρων υγείας αναμένεται να λάβουν έως και 60.000 ευρώ αναδρομικά για την τελευταία πενταετία. Σύμφωνα με άλλα δημοσιεύματα, η απόφαση αυτή αφορά μόνο ορισμένες κατηγορίες γιατρών (όπως του πρώην ΙΚΑ) ή αποκλειστικά τους γιατρούς που έχουν προσφύγει ατομικά στα δικαστήρια. Η ΟΕΝΓΕ δεν έχει τοποθετηθεί ακόμα επίσημα, αλλά, σύμφωνα με εκπροσώπους της, η απόφαση του Αρείου Πάγου δε σημαίνει απαραίτητα αναδρομικά ή αυξήσεις στους μισθούς, καθώς αυτό εξαρτάται από την

πολιτική πρόθεση της κυβέρνησης.

Ό,τι και να ισχύει από τα παραπάνω, τα πραγματικά δεδομένα για τους γιατρούς του ΕΣΥ είναι συγκεκριμένα. Οι μνημονιακές περικοπές μισθών άγγιξαν ή και ξεπέρασαν το 30%. Μάλιστα, άλλαξε και ο τρόπος φορολόγησης των εφημεριών, με αποτέλεσμα ακόμα μεγαλύτερη απώλεια εισοδήματος. Δικαστικές αποφάσεις που κρίνουν αντισυνταγματικές τις περικοπές έχουν υπάρξει και στο παρελθόν, όπως η απόφαση του ΣτΕ πριν λίγα χρόνια, χωρίς αυτό να σημαίνει κάποια αλλαγή στη μισθολογική κατάσταση των γιατρών.

Παράλληλα, η ίδια η απόφαση του Αρείου Πάγου κρύβει παγίδες, καθώς αναφέρει πως «δεν εξετάστηκε από τον νόμο "αν θα μπορούσαν να ληφθούν άλλα μέτρα ισοδύναμου αποτελέσμα-

τος" ως προς τη μείωση των δημοσίων δαπανών, αλλά με μικρότερο κόστος για τους γιατρούς του ΕΣΥ». Με λίγα λόγια, προτρέπει το σύστημα και την κυβέρνηση να εξετάσουν περικοπές σε άλλους τομείς (μισθολόγιο άλλων υπαλλήλων, κοινωνικές παροχές κλπ.) προκειμένου να διαφυλαχθεί το εισόδημα των γιατρών, που τελούν σε ειδικό μισθολόγιο. Ο Άρειος Πάγος δεν επιτελεί προοδευτικό έργο, αλλά προτρέπει τους εργαζόμενους διαφορετικών τομέων σε λογικές «προνομιούχων και κατώτερων», σε λογικές κοινωνικού κανιβαλισμού.

Η όλη παραφιλολογία γύρω από το θέμα, χωρίς ξεκάθαρη τοποθέτηση από πλευράς κυβέρνησης και συνδικαλιστικών οργάνων των γιατρών μόνο προβληματισμό μπορεί να δημιουργήσει.

Καλλιεργεί κλίμα ατομισμού, αυταπατών περί της δικαστικής οδού, ανάθεσης, αλλά και αίσθημα ειδικών προνομίων που «δικαιούνται» κομμάτια των εργαζόμενων. Η δική μας άποψη πρέπει να είναι ξεκάθαρη. Ο δρόμος για πραγματικές αυξήσεις σε μισθούς, που να ανταποκρίνονται στο κόστος της ζωής, κόντρα στην ακρίβεια και τη φτώχεια που μας επιβάλλουν, περνά μέσα από ανάπτυξη μαζικού κινήματος σε κάθε χώρο δουλειάς. Με συλλογικούς αγώνες, όχι λογικές «εξαίρεσης», που βασίζονται σε «ειδικές σχέσεις» με την εκάστοτε κυβέρνηση. Οι αποφάσεις των δικαστηρίων και οι υποσχέσεις του συστήματος παραμένουν κενό γράμμα όταν δεν υπάρχει διεκδίκηση από τους ίδιους τους εργαζόμενους.

Στην πάλη για την ανατροπή του ταξικού συσχετισμού βρίσκεται η διέξοδος απέναντι στη βαρβαρότητα

Την ίδια ώρα που ο εργαζόμενος λαός της χώρας μας στενάζει κάτω απ' το βάρος της ακρίβειας και της τεράστιας αύξησης των τιμών στο ηλεκτρικό ρεύμα, στα καύσιμα και στα είδη πρώτης ανάγκης, η κυβερνητική προκλητικότητα δεν έχει τελειωμό. Τα μέτρα που ανακοινώνει η κυβέρνηση, τα οποία τάχα κινούνται σε φιλολαϊκή τροχιά κι έχουν σκοπό ν' ανακουφίσουν το λαϊκό εισόδημα, σκοντάφτουν στα γνωστά και χιλιοειπωμένα επιχειρήματα σε σχέση με τις «αντοχές της οικονομίας» και τα «δημοσιονομικά όρια» που δεν μπορούν να ξεπεραστούν. Και παρά τους θριαμβευτικούς τόνους που συνοδεύουν τις εξαγγελίες του πρωθυπουργού, είναι ο ίδιος που ομολογεί πως, πέρα από λίγα ψίχουλα, οι εργαζόμενοι δεν έχουν να περιμένουν τίποτε παραπάνω.

Η ομολογία αυτή, βέβαια, αφορά τις προθέσεις του ταξικού τους αντιπάλου και μπορεί ν' ανατραπεί μόνο μέσα απ' την οργάνωση και την πάλη των ίδιων. Η αφετηρία της ανελέητης επίθεσης που δέχεται ο λαός (η οποία εντάθηκε, αλλά δεν ξεκίνησε με την έναρξη του πολέμου στην Ουκρανία), βρίσκεται στην αρνητικό ταξικό συσχετισμό που βαραίνει την εργατική τάξη και το λαό στη χώρα μας, αλλά και τα παγκόσμια. Όχι στη σημερινή συγκυρία και στις «αντοχές» και τα «όρια» της οικονομίας, τα οποία στενεύουν ή ανοίγουν ανάλογα με το ποιον αφορούν. Τα όρια, δηλαδή, που έχουν γίνει θηλιά στο λαϊκό του κόσμο της δουλειάς, είναι τα ίδια που επιτρέπουν στις δυνάμεις του κεφαλαίου να συνεχίζουν να κερδοφορούν σε βάρος του. Ή αλλιώς, όπως ειπώθηκε δια στόματος πρωθυπουργού κατά την αναγγελία της αύξησης του κατώτατου μισθού: «ας».

Στο επιχείρημα αυτό συμπυκνώνεται η συνείδηση που προσπαθούν να καλλιεργήσουν οι δυνάμεις του συστήματος στους εργαζόμενους και το ιδεολογικό

Ηράκλειο, 1η Μάη 2022

κτύπημα που επιχειρείται σε βάρος τους. Η λογική των «κοινών συμφερόντων» ανάμεσα στην εργοδοσία και τον εργατοκοσμο είναι το αφήγημα στη βάση του οποίου ξεδιπλώνεται η αντεργατική πολιτική. Σ' αυτή τη βάση, ο μισθός των εργαζομένων μπορεί να αυξηθεί τόσο, ώστε να μη θίγεται η ομαλή λειτουργία και τα συμφέροντα των επιχειρήσεων. Οι ελαφρύνσεις σε σχέση με τα τιμολόγια του ρεύματος που εξαγγέλθηκαν αποτελούν στην πραγματικότητα επιδότηση των μεγάλων επιχειρήσεων. Όλα τα μέτρα που πάρθηκαν κατά την περίοδο της καραντίνας στόχο είχαν να διασφαλίσουν την απρόσκοπτη κερδοφορία των εργοδοτών (αναστολές εργασίας, πρόγραμμα ΣΥΝ-ΕΡΓΑΣΙΑ κλπ.). Μέχρι και το επίδομα ανεργίας μετατράπηκε σε επιδότηση της εργοδοσίας. Είναι η λογική που διαπνέει όλο το νόμο Χατζηδάκη, με βάση τον οποίο επιβάλλεται (μονόπλευρα) η «εργασιακή ειρήνη» στους χώρους δουλειάς, η δήθεν ομαλή συνύπαρξη και συνεννόηση ανάμεσα στην εργατική τάξη και την εργοδοσία σε σχέση με τους όρους που θα της πουλά την εργατική της δύναμη. Είναι η ίδια λογική, βέβαια,

με βάση την οποία οι συλλογικές διαδικασίες και οι απεργίες των εργαζομένων κηρύσσονται παράνομες γιατί θίγουν τα συμφέροντα του κεφαλαίου.

Κανένα «κοινό συμφέρον», λοιπόν, δεν μπορεί να υπάρξει ανάμεσα στην εργοδοσία και τον κόσμο της δουλειάς, ακριβώς γιατί τα συμφέροντά τους είναι εκ διαμέτρου αντίθετα. Και μάλιστα, στη βάση του ταξικού συσχετισμού που έχει διαμορφωθεί, οι δυνάμεις του κεφαλαίου ξεζουμίζουν με όλο και πιο βίαιο τρόπο το λαό και την εργατική τάξη. Στη βάση αυτού του συσχετισμού, ενώ οι εργαζόμενοι βρίσκονται αντιμέτωποι με μαζική φτωχοποίηση και εξαθλίωση, αμείβονται με ψίχουλα γιατί «η οικονομία δεν αντέχει». Ενώ ο μισθός τους δε φτάνει ούτε για να καλύψει τις βασικές ανάγκες τους, οι όροι εργασίας τους χειροτερεύουν. Είναι ο συσχετισμός δύναμης που δίνει την άνεση στον πρωθυπουργό να δηλώνει πως «φθηνότερη ενέργεια είναι αυτή που δεν καταναλώνεται ποτέ», ρίχνοντας το μπαλάκι στο λαό και επιστρατεύοντας ξανά το ιδεολόγημα της «ατομικής ευθύνης», για να τον πείσει πως οι φουσκωμένοι λογαριασμοί οφεί-

λονται και στη μεγάλη ενεργειακή σπατάλη που κάνει! Την ίδια στιγμή που μέχρι και το περιβόητο πακέτο «ελάφρυνσης», ο λαός θα το πληρώσει απ' την τσέπη του, με νέους φόρους και περικοπές, μέσω του προϋπολογισμού και του Ταμείου Ενεργειακής Μετάβασης!!!

Η βαρβαρότητα και η προκλητικότητα με την οποία βρίσκονται αντιμέτωποι οι εργαζόμενοι και η εργατική τάξη ούτε συγκυριακές είναι, ούτε πρόκειται να ξεπεραστούν από μόνες τους. Πόσο μάλλον, όταν -σε διεθνή κλίμακα- η ένταση των ανταγωνισμών ανάμεσα στις μεγάλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις προμηνύει ακόμη μεγαλύτερους κινδύνους για τους λαούς και ακόμη μεγαλύτερη χειροτέρευση των όρων δουλειάς και ζωής τους. Η μόνη διέξοδος απέναντι σ' αυτή τη ζοφερή κατάσταση που διαμορφώνεται βρίσκεται στους αγώνες του λαϊκού-εργατικού κινήματος. Στη συγκρότηση των δικών του δυνάμεων. Στο δυνάμωμα της πάλης για την ανατροπή του αρνητικού ταξικού συσχετισμού, μακριά απ' τις ρεφορμιστικές απάτες περί διαφορετικής διαχείρισης της οικονομίας, του «παραγωγικού μοντέλου», του κράτους, που μπορούν έτσι να λειτουργήσουν δήθεν «για την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών». Η οργανωμένη πάλη των εργαζομένων είναι ο μεγαλύτερος φόβος για τον ταξικό τους αντίπαλο. Πώς αλλιώς μπορεί να εξηγηθεί πχ. η επιμονή της εργοδοσίας στα Πετρέλαια Καβάλας να κρατά τις εγκαταστάσεις εκτός λειτουργίας σε μια περίοδο που σημειώνονται τιμές-ρεκόρ στο πετρέλαιο, προκειμένου να τσακίσει τις κατακτήσεις που έχουν κατοχυρώσει οι εργάτες εκεί με αγώνες και να διαλύσει το σωματείο τους; Ο κόσμος της δουλειάς μπορεί και πρέπει να κάνει αυτό το φόβο πραγματικότητα!

Γρεβενά

Νεκρός εργάτης σε εργοστάσιο παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας

Ακόμα ένα εργατικό δυστύχημα, ακόμα ένας τραγικός θάνατος εργάτη και μια εργοδοσία που «νίπτει τας χείρας της» για τις συνθήκες και τα μέτρα ασφαλείας που (δεν) τηρούσαν. Με τον έναν ή τον άλλον τρόπο, το σκηνικό είναι παρόμοιο σε όλα τα εργοδοτικά εγκλήματα που έχουν γίνει πλέον «κανονικότητα». Έτσι και σ' αυτήν την περίπτωση στο εργοστάσιο παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από βιομάζα του ομίλου Alfa Wood στα Γρεβενά, όπου σημειώθηκε έκρηξη στις 4/5 με αποτέλεσμα να χάσει τη ζωή του ένας 28χρονος εργάτης που εκτελούσε εργασίες συντήρησης. Ήταν μάλιστα τόσο σοβαρός ο τραυματισμός του που έφτασε στο νοσοκομείο με εγκαύματα στο 95% του σώματός του, χωρίς καμία πιθανότητα επιβίωσης.

Ο τρόπος που στήθηκε το εργοστάσιο αλλά και η ίδια η λειτουργία του γενούν υποψίες που καταδεικνύουν ένα προδιαγεγραμμένο έγκλημα. Η συγκεκριμένη μονάδα ολοκληρώθηκε τον Απρίλη του 2021 και είναι το τρίτο τέτοιο εργοστάσιο της Alfa Wood μέσα σε 5 χρόνια μετά από αυτά σε Δράμα και Λάρισα, σε μια προσπάθεια ν' ανέβει στο

«τρένο» της «πράσινης ενέργειας», που εκτός από πολυδιαφημιζόμενο είναι και παχυλά επιδοτούμενο απ' το κράτος και τους ευρωπαϊούς ιμπεριαλιστές. Αρκετά βολικό και χρήσιμο, με βάση ότι η κύρια πηγή κερδοφορίας του ομίλου προέρχεται από την κατεργασία ξύλου, υπολείμματα της οποίας αξιοποιούνται στην παραγωγή ενέργειας από βιομάζα, παράγοντας φτηνό ρεύμα για ιδιοκατανάλωση (τουλάχιστον).

Καθόλου βολικό και πολύ επικίνδυνο όμως για τους εργαζόμενους, για τους οποίους δεν εξασφαλίζονται τα απαιτούμενα μέτρα προστασίας, ειδικά στις περιπτώσεις που ολόκληρες μονάδες κατασκευάζονται με fast track διαδικασίες. Ερωτηματικά για το καθεστώς λειτουργίας στο εργοστάσιο (άδειες, πιστοποιήσεις κτλ.) δημιουργεί η αγωνία της διοίκησης να ρίξει άμεσα την ευθύνη στην κατασκευαστρια εταιρία (όχι ότι δεν έχει κι αυτή μερίδιο) η οποία έχει αναλάβει και τη γενική συντήρηση. Τόσο σχετική η εργοδοσία με το αντικείμενο που απλά πληρώνει μια κατασκευαστική ν' αναλάβει όλη τη δουλειά, ή τόσο έξυπνη ώστε να μη χρειάζεται να προσλάβει ειδικευμένο προσωπικό και εύκολα να αποπο-

ηθεί κάθε ευθύνη, θησαυρίζοντας από την παραγωγή ρεύματος (με τις τιμές σε επίπεδα ρεκόρ) και τις επιδοτήσεις, την ίδια στιγμή που οι εργαζόμενοι τραυματίζονται και σκοτώνονται. Εξάλλου, την έδειξε την ευαισθησία της την επόμενη μέρα της έκρηξης, οπότε οι εργασίες στο εργοστάσιο συνεχίστηκαν κανονικά σαν να μη συνέβη τίποτα.

Η μεγιστοποίηση του κέρδους με κάθε κόστος και η αδιαφορία των εργοδοτών και του κεφαλαίου για την ανθρωπινή ζωή είναι πλέον δεδομένα. Το ζητούμενο είναι ο λαός και οι εργαζόμενοι να μη δείξουν την παραμικρή ανοχή και ν' απαιτήσουν με την πάλη και τους αγώνες τους μέτρα ασφαλείας και αξιοπρεπείς όρους δουλειάς.

Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας

Ο αγώνας για την επανακατάκτηση ΣΣΕ είναι αγώνας ενάντια στη βαρβαρότητα

Η κρίση, ο πόλεμος, η διεύρυνση της φτώχειας και η προέλαση της αντεργατικής επίθεσης σηματοδοτούν μια νέα δύσκολη και απαιτητική περίοδο συνολικά για τις εργαζόμενες μάζες που αναζητούν ηχηρά ή υπόκωφα απαντήσεις και διεξόδους από τη δύσκολη πραγματικότητα. Στα πλαίσια του εργατικού κινήματος, το οποίο συνεχίζει να δείχνει σαφή δείγματα αδυναμίας συγκρότησης με μαζικούς όρους αντιπαράθεσης με τις κυρίαρχες πολιτικές, ανοίγει ξανά μια όξι καινούργια συζήτηση γύρω απ' τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας (ΣΣΕ) και την πάλη για τη διεκδίκηση - επανακατάκτησή τους.

Η πρόσφατη ανακοίνωση υπογραφής ΣΣΕ απ' την Ομοσπονδία Οικοδόμων, οι εξελίξεις στην Cosco κι η πρόταση ΣΣΕ απ' την εργοδοσία μετά από πολύμηνη μάχη των εργατών και του σωματείου τους, η εκκίνηση συζητήσεων στα πλαίσια σωματείων (πχ. ΣΜΤ) για ΣΣΕ στον κλάδο τους, επαναφέρουν την κουβέντα γύρω απ' το περιεχόμενο και κυρίως τους όρους και τη διαδικασία πάλης που απαιτούνται για μια τέτοια κατεύθυνση.

Καταρχάς, προσπαθώντας να θέσουμε το πλαίσιο, θα λέγαμε πως οι ΣΣΕ αποτελούν κατάκτηση του εργατικού κινήματος μιας προηγούμενης περιόδου και αποτέλεσμα σκληρών ταξικών αγώνων κι ενός διαφορετικού ταξικού συσχετισμού που αυτοί διαμόρφωσαν. Αποτύπωναν και κατοχύρωναν πλήθος δικαιωμάτων στις εργασιακές σχέσεις των εργαζόμενων μιας επιχείρησης ή ενός κλάδου. Μέσα απ' την πάλη για ΣΣΕ παίρνει «σάρκα και οστά» η κοινότητα των συμφερόντων των εργαζόμενων και η ενιαία έκφρασή τους απέναντι στην εργοδοσία και τις αντεργατικές πολιτικές συνολικά.

Το κράτος και το κεφάλαιο, ιδίως την τελευταία δεκαετία και αξιοποιώντας πλήρως την περίοδο των μνημο-

νίων και της κρίσης, έδωσε με στρατηγικά χαρακτηριστικά τη μάχη για την ισοπέδωση των ΣΣΕ και την εξάπλωση του κατακερματισμού, της πολυδιάσπασης και της ελαστικοποίησης των εργασιακών σχέσεων. Η κατάργηση των ΣΣΕ αποτέλεσε απ' ευθείας χτύπημα της δυνατότητας της εργατικής τάξης να διαπραγματεύεται και να διεκδικεί συλλογικά απ' τον ταξικό της αντίπαλο. Χρονικά αλλά και επί της ουσίας, τροφοδότησε και κυρίως τροφοδοτήθηκε απ' την οπισθοχώρηση του εργατικού κινήματος, την απονέκρωση των σωματείων από τη βάση τους και την κυριαρχία των λογικών.

Ήδη απ' το 2010 οι ανατροπές αποτυπώνονται σε νομοθετικό επίπεδο και ανοίγουν το δρόμο στο κεφάλαιο για την απόλυτη υπερίσχυση των επιχειρησιακών και στη συνέχεια των ατομικών συμβάσεων εργασίας σ' όλο το φάσμα της εργασίας. Επειδή συνήθως η μορφή εξυπηρετεί το περιεχόμενο, οι εξατομικευμένες συμβάσεις περιείχαν τις νέες ελαστικές σχέσεις εργασίας και το σύγχρονο εργασιακό μεσαίωνα που βιώνουμε μέχρι και σήμερα.

Ως εκ τούτου, και ιδίως σε μια περίοδο σαν και τη σημερινή που το ζήτημα της επιβίωσης για πλατιές εργαζόμενες μάζες γίνεται καθημερινό, η μάχη για τη διεκδίκηση και επανακατάκτηση ΣΣΕ με εργασιακά δικαιώματα και αυξήσεις στους μισθούς έχει ιδιαίτερο και επιτακτικό χαρακτήρα. Θα λέγαμε πως είναι μια μάχη που έχει απέναντί της το σύνολο του κεφαλαίου και τον εκάστοτε εργοδότη που υπερασπίζεται τα ταξικά του συμφέροντα. Έχει απέναντί του το κράτος, τους μηχανισμούς του και το αντεργατικό νομοθετικό πλαίσιο που συνεχίζει να επεκτείνεται αδιάκοπα. Έχει απέναντί του τις υποταγμένες συνδικαλιστικές ηγεσίες που γίνονται «νερό στον μύλο» της κυβερνητικής πολιτικής. Ο αγώνας για ΣΣΕ έχει έντονο ταξικό πρόσημο, πρέπει να είναι παρατεταμένος και είναι άρρηκτα συνδεδεμένος με τη συγκρότηση όρων αντίστασης συνολικά στην αντεργατική επίθεση. Τέλος, συνδέεται με την προσπάθεια αλλαγής του κλίματος ηττοπάθειας στα πλαίσια του εργατικού κινήματος και την ανατροπή της διαλυτικής κατάστασης στα σωματεία και το συνδικαλιστικό κίνημα συνολικά.

Σήμερα, περισσότερο από κάθε άλλη φορά, οι απαντήσεις που καλείται να δώσει το εργατικό κίνημα, δεν μπορεί να βασίζονται στις εντυπώσεις και τη δημιουργία επίπλαστου κλίματος, όπως διαφαίνεται απ' την περίπτωση της Ομοσπονδίας Οικοδόμων, που ανακοίνωσε ΣΣΕ με αυξήσεις στα όρια των σημερινών μεροκάματων. Δεν μπορεί να βασίζονται στις λογικές «σωστού timing» και «ευκαιρίας» που ακούγονται στις πρώτες συζητήσεις του Σωματείου Μισθωτών Τεχνικών. Δεν μπορεί να έχουν εκκίνηση την υπογραφή ΣΣΕ ανεξαρτήτως περιεχομένου και μακριά από τις ανάγκες του σήμερα, όπως είδαμε επανειλημμένα να συμβαίνει στο παρελθόν.

Την ίδια στιγμή, η περίπτωση της Cosco είναι ενδεικτική τόσο για τις δυνατότητες των συλλογικών εργατικών αγώνων, που αποδεικνύουν ότι μπορούν και να κερδίζουν, όσο και των απαιτήσεων και των δυσκολιών αυτής της μάχης. Οι εργάτες της Cosco, μέσα απ' το σωματείο τους την ΕΝΕΔΕΠ, μετά από έναν πολύμηνο αγώνα, με απεργιακές μάχες που δέχθηκαν την ανοικτή επίθεση του κράτους και της εργοδοσίας, μετά από έναν εργάτη νεκρό σε ώρα εργασίας και άλλον έναν πολυτραυματία, κατάφεραν σήμερα να συζητούν με την εργοδοσία την υπογραφή ΣΣΕ με θετικό περιεχόμενο όπως οι ίδιοι ανακοινώνουν. Η πρώτη αυτή επιτυχία συνεχίζει να είναι ζητούμενο να φτάσει στο τέλος και να καταλήξει στη νέα ΣΣΕ με όλες τις διεκδικήσεις του αγώνα τους.

Η μάχη για ΣΣΕ με πραγματικές αυξήσεις στους μισθούς, με καθοριστικό το στοιχείο της μόνιμης και σταθερής δουλειάς, με την κατεύθυνση της επανακατάκτησης και διεύρυνσης εργασιακών δικαιωμάτων, είναι μια μάχη του σήμερα, με επιτακτικό χαρακτήρα, που μπορεί και πρέπει να γίνει υπόθεση των πλατιών εργατικών και εργαζόμενων μαζών.

Νέο περιστατικό εργοδοτικής βίας ενάντια σε εργαζόμενη έγκυο

Ένα νέο περιστατικό εργοδοτικής βίας και αυθαιρεσίας έλαβε χώρα σε μια καφετερία στη Λάρισα με θύμα εργαζόμενη έγκυο. Ο συνδιοκτήτης της καφετερίας έσυρε, έβρισε και έσπρωξε την υπάλληλό του, επειδή τον κατήγγειλε στην επιθεώρηση εργασίας λόγω καθυστερήσεων στην καταβολή του μισθού της. Ο εργοδότης, μάλιστα, μετά τη σωματική βία που εξαπέλυσε, δεν δίστασε ν' αρπάξει και το κινητό της κοπέλας, ώστε να μην μπορέσει να καλέσει σε βοήθεια.

Το συγκεκριμένο γεγονός δεν είναι τυχαίο, ούτε οφείλεται στην επιθετικότητα ενός εργοδότη, αλλά αντίθετα έρχεται να προστεθεί στα εκατοντάδες περιστατικά που έχουν συμβεί τα τελευταία χρόνια και τα οποία δείχνουν με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο ότι όσο οι εργαζόμενοι δεν οργανώνονται συλλογικά, τόσο θα κερδίζουν έδαφος τέτοιες πρακτικές τρομοκρατίας και καταστολής. Η εργοδοτική αυθαιρεσία βρίσκει πρόσφορο έδαφος κι ενισχύεται από τον κατάπτυστο νόμο Χατζηδάκη, πρόσθετα σ' όλους τους παλιότερους αντεργατικούς νόμους και ρυθμίσεις που βάζουν στο στόχαστρο όλους τους εργαζόμενους και ακόμη περισσότερο εκείνους που βιώνουν τις μεγαλύτερες

ανισότητες στην αγορά εργασίας: τους μετανάστες και τις γυναίκες. Οι γυναίκες εργαζόμενες βιώνουν ταυτόχρονα την τεράστια εκμετάλλευση από τα αφεντικά τους τόσο ως εργαζόμενες όσο και ως μητέρες, καθώς απολύονται πλέον με τη σύμφωνη γνώμη των δικαστηρίων αν μείνουν έγκυες και αν ζητήσουν άδεια μητρότητας, ενώ εκφοβίζονται και τρομοκρατούνται αν διεκδικήσουν τα δεδουλευμένα τους.

Η ΓΣΕΕ αποφάσισε να εμφανιστεί σαν υπερασπίστρια της εργαζόμενης και φρόντισε να «ενημερώσει» τους εργαζόμενους ότι μπορούν να καταγγέλλουν τέτοια περιστατικά στα θεσμικά όργανα του κράτους, όπως τον συνήγορο του πολίτη, την επιθεώρηση εργασίας ή ακόμα και τα δικαστήρια. Κανένας λόγος για τις δικές της τεράστιες ευθύνες για τη χειροτέρευση της θέσης των εργαζόμενων, για την ενίσχυση της εργοδοσίας, για την ψήφιση όλων των αντεργατικών νόμων, που έχουν οδηγήσει στη σημερινή κατάσταση. Η ΓΣΕΕ άλλωστε ήταν που υποστήριξε ότι ο νόμος 4808/21 είχε και «θετικές πλευρές», αναφερόμενη -μεταξύ άλλων- στα άρθρα σχετικά με τη βία και την παρενόχληση στους χώρους δουλειάς. Μόνο που η ενίσχυση μιας λογικής «θεσμικών λύσε-

ων» και πάντα σε ατομικό επίπεδο δίνει απόλυτα με τις διατάξεις του νόμου Χατζηδάκη για την ατομική διαπραγμάτευση εργαζόμενου-εργοδότη και το χτύπημα του συνδικαλισμού, που επιδιώκουν τη διάσπαση και την απομόνωση των εργαζόμενων, ώστε να υπομένουν τα εξαντλητικά ωράρια και την αυθαιρεσία της εργοδοσίας. Η ΓΣΕΕ επέλεξε για άλλη μια φορά ν' αναδείξει τον ατομικό δρόμο και

τη σαθρή θεσμική κάλυψη των εργαζόμενων και ν' αποσιωπήσει ότι η εργοδοτική αυθαιρεσία μπορεί να σπάσει μόνο με την οργάνωση και τη συλλογική πάλη στους χώρους δουλειάς.

Αυτή όμως είναι η μόνη κατεύθυνση που μπορεί να σπάσει την τρομοκρατία, αλλά και να φέρει νίκες και βελτίωση των όρων δουλειάς.

Ο εορτασμός της Εργατικής Πρωτομαγιάς στον κόσμο

Οι εργαζόμενοι σ' όλο τον κόσμο γιόρτασαν και φέτος την Εργατική Πρωτομαγιά με μαζικές διαδηλώσεις και συγκεντρώσεις απ' άκρη σ' άκρη του πλανήτη. Μετά από δυο χρόνια πανδημίας και απαγορεύσεων, οι εργάτες όλου του κόσμου βγήκαν μαζικά στους δρόμους, τιμώντας τους αγώνες και τις θυσίες τους. Ένωσαν τις δυνάμεις τους και τη φωνή τους, υπενθυμίζοντας τον ιστορικό ρόλο της τάξης τους στην προοπτική της ανατροπής και απελευθέρωσής τους από τα δεσμά της εκμετάλλευσης. Και όπως ήταν φυσικό, οι εργατικές διαδηλώσεις της φετινής Πρωτομαγιάς στιγματίστηκαν και από τα μεγάλα ζητήματα της επικαιρότητας: την ιμπεριαλιστική εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία, το φόβο μιας γενικευμένης πολεμικής σύγκρουσης, την προκλητικότητα των Αμερικάνων και του ΝΑΤΟ, αλλά και το τεράστιο κύμα ακρίβειας που απειλεί τους λαούς με μαζική εξαθλίωση και παγκόσμια επισιτιστική κρίση.

Ιδιαίτερα στις χώρες της Ευρώπης, που δέχονται μεγάλη πίεση από τους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς Ρωσίας και Αμερικάνων-ΝΑΤΟ, οι πρωτομαγιάτικες διαδηλώσεις χαρακτηρίστηκαν κυρίως από αντιπολεμικά συνθήματα.

Στη γειτονική Ιταλία πραγματοποιήθηκαν μαζικές συγκεντρώσεις στη Ρώμη και σε μεγάλες πόλεις που έβαλαν τα ζητήματα της εργασίας αλλά και απαίτησαν τον τερματισμό του πολέμου, με κεντρικό σύνθημα των μεγάλων συνδικάτων «Εργαζόμαστε για την ειρήνη».

Στη μητρόπολη του ευρωπαϊκού καπιταλισμού Γερμανία, τα συνθήματα που κυριάρχησαν στις πρωτομαγιάτικες διαδηλώσεις ήταν επίσης αυτά του τερματισμού του πολέμου και της ρωσικής εισβολής στην Ουκρανία, με το κεντρικό πανό στη συγκέντρωση της Φρανκφούρτης να γράφει «Σταματήστε τον πόλεμο».

Παρόμοιες συγκεντρώσεις με αντιπολεμικό χαρακτήρα έγιναν στην Τσεχία και τη Σλοβακία, τόσο από τα επίσημα συνδικάτα όσο και από αριστερές και αναρχικές οργανώσεις, με συνθήματα κατά της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών στην Ευρώπη.

Στη δε Γαλλία, οι πάνω από 250 διαδηλώσεις σ' όλη τη χώρα, με διαδηλωτές που εκτιμάται ότι ξεπέρασαν τους 110.000, έδειξαν ότι η πρόσφατη επανεκλογή Μακρόν κάθε άλλο παρά εκφράζει τις πραγματικές διαθέσεις ενός κόσμου που συνεχίζει ν' αναζητά διέξοδο στους αγώνες και όχι στα ψεύτικα διλλήματα

της προεδρικής κάλπης. Κεντρικό ζήτημα των κινητοποιήσεων, εκτός του τερματισμού του πολέμου στην Ουκρανία, ήταν αυτό της ακρίβειας με κεντρικό σύνθημα «Πεινάμε». Τις μαζικές δε διαδηλώσεις στο Παρίσι ακολούθησαν συμπλοκές διαδηλωτών με τις δυνάμεις καταστολής οι οποίες, με την πλήρη υποστήριξη της κυβέρνησης, έδειξαν το πιο άγριο πρόσωπό τους, με βίαιες προσαγωγές και εκτεταμένη χρήση χημικών και βομβών κρότου-λάμψης.

Παρόμοιο το σκηνικό καταστολής και στη γειτονική Τουρκία, με την κυβέρνηση να ανακοινώνει ότι μόνο στην Κωνσταντινούπολη έγιναν 164 συλλήψεις διαδηλωτών οι οποίοι, παρά την απαγόρευση, προσπάθησαν να πραγματοποιήσουν συγκέντρωση στο Πάρκο Πρωτομαγιάς. Την ίδια στιγμή, οι δυνάμεις καταστολής προχώρησαν σε βίαιες προσαγωγές διαδηλωτών που φώναζαν «Εργασία και ελευθερία! Ζήτω η Πρωτομαγιά» στην Πλατεία Ταξίμ, εκεί όπου κάθε χρόνο τέτοια μέρα επαναλαμβάνεται το ίδιο άγριο σκηνικό με συλληφθέντες, τραυματίες και νεκρούς, με αποκορύφωμα το 1977 όπου δολοφονήθηκαν 34 άνθρωποι.

Παρόμοια ήταν και τα αγωνιστικά μηνύματα από πιο μακρινές γωνιές του πλανήτη:

την Ινδία όπου πραγματοποιήθηκαν εκατοντάδες πρωτομαγιάτικες συγκεντρώσεις σ' όλη τη χώρα με χιλιάδες διαδηλωτές και συνθήματα που αναφέρονταν στην υπεράσπιση των εργασιακών δικαιωμάτων σε μια χώρα άγριας εκμετάλλευσης και καταπίεσης, υπεράσπισης των δικαιωμάτων των αγροτών, των γυναικών αλλά ακόμα και συνθήματα της ΛΟΑΤΚΙ κοινότητας για την ελεύθερη πρόσβασή τους σε όλους τους δημόσιους και ιδιωτικούς χώρους· την Κούβα με εκατομμύρια διαδηλωτών στους δρόμους της Αβάνας σε μια τεράστια λαοθάλασσα προς την Πλατεία της Επανάστασης που ύψωσε τη φωνή της ενάντια στον εγκληματικό οικονομικό, εμπορικό και χρηματοπιστωτικό αποκλεισμό που οι ΗΠΑ έχουν επιβάλλει στη χώρα και κεντρικό σύνθημα «Η Κούβα Ζει και Δουλεύει», αλλά και τη μακρινή Σεούλ, τη Σρι Λάνκα, το Πακιστάν, την Καμπότζη και την Κύπρο.

Οι λαοί σ' όλο τον πλανήτη συνεχίζουν ν' αναζητούν διέξοδο στους αγώνες με όραμα την ανατροπή και την προοπτική μιας άλλης κοινωνίας, της κοινωνίας του σοσιαλισμού, της ισότητας και της δικαιοσύνης. Και αυτό είναι η ελπίδα από όπου αντλούμε δύναμη όλοι μας.

Μόναχο

Κούβα

Κορέα

Ινδία

Νίκη στον αγώνα των εργατών Ο αγώνας πρέπει να συνεχιστεί μέχρι να...

Λίγους μόνο μήνες μετά το εργοδοτικό έγκλημα με το νεκρό εργάτη, Δημήτρη Δαγκλή, στην προβλήτα του ΣΕΜΠΟ, δύο νέα εργατικά «ατυχήματα» ήρθαν για να επιβεβαιώσουν πως δεν πρόκειται για τυχαία γεγονότα. Με λίγες ώρες διαφορά αναδείχθηκε με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο η αδιαφορία της εργοδοσίας για τη ζωή των εργατών. Το απόγευμα της Τετάρτης 27/4, ένα κοντέινερ δεκάδων τόνων έπεσε πάνω σε φορτηγό με τον οδηγό να βρίσκεται μέσα. Το επόμενο πρωί, ένας εργάτης έπεσε στο κενό από ύψος 12 μέτρων, με αποτέλεσμα να μεταφερθεί στο νοσοκομείο έχοντας υποστεί πολλαπλά και συντριπτικά κατάγματα. Η αιτία; Το κιγκλίδωμα ασφαλείας απ' όπου ήταν περασμένη η ζώνη προστασίας του κατέρρευσε γιατί ήταν σάπιο!

Μ' αυτήν την πραγματικότητα βρίσκονται καθημερινά αντιμέτωποι οι εργάτες, μη γνωρίζοντας αν θα επιστρέψουν σπίτι τους απ' τη δουλειά. Πληρώνουν ακόμα και με την ίδια τους τη ζωή την αδιαφορία της εργοδοσίας, η οποία δεν διστάζει να τους θυσιάζει μπροστά στη δίψα της για κέρδος.

Αυτήν ακριβώς την πραγματικότητα επιβεβαίωσαν τα δύο παραπάνω περιστατικά που παραλίγο να στοιχίσουν τη ζωή των δύο εργατών. Οι νέες αυτές εξελίξεις είχαν ως αποτέλεσμα η οργή κι η αγανάκτηση που είχε ήδη συσσωρευτεί στους εργαζόμενους, εξαιτίας των άθλιων συνθηκών εργασίας που αντιμετωπίζουν καθημερινά, να ξεχειλίσει. Αναδείχθηκε ακόμα πιο έντονα η αναγκαιότητα για τη διεκδίκηση άμεσης υπογραφής ΣΣΕ η οποία θα εξασφαλίζει τα δικαιώματά τους.

Έτσι, η απάντηση των εργατών ήταν άμεση και αποφασιστική. Ήδη την ίδια ημέρα στη Γενική Συνέλευση που πραγματοποιήθηκε στο λιμάνι, συγκεντρώθηκαν περισσότεροι από 350 εργαζόμενοι, οι οποίοι δεν ήταν διατεθειμένοι να βλέπουν σαν παρατηρητές τις εξελίξεις. Κόντρα στην εργοδοτική τρομοκρατία και τη σιγή νεκροταφείου που θέλουν να επιβάλουν κυβέρνηση και εργοδοσία, αποφάσισαν να παλέψουν με όπλο τους την απεργία, το αίτημα για υπογραφή ΣΣΕ που θα εξασφαλίζει ασφαλείς συνθήκες εργασίας, ένταξη των λιμενεργατών στα ΒΑΕ, μόνιμη και σταθερή δου-

Πρωτομαγιά 2022 Ένα εφελτήριο... χωρίς επόμενο βήμα

Οι φετινές απεργιακές συγκεντρώσεις βρήκαν την εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα μπροστά σε μια κατάσταση γεμάτη από πρωτόγνωρα -για τις τελευταίες δεκαετίες- προβλήματα. Η εργασιακή εκμετάλλευση απ' την επίθεση του κεφαλαίου εντάθηκε με την έκρηξη της ακρίβειας που έχει εξαϋλώσει το λαϊκό εισόδημα, σπρώχνοντας στην ανέχεια εκτεταμένα στρώματα. Ο πόλεμος στην Ουκρανία έφερε μπροστά στο λαό την απειλή γενικευμένων πολεμικών κινδύνων. Ενώ ταυτόχρονα η κυβέρνηση βαθαίνει την επίθεση σε εργασιακά και συνδικαλιστικά δικαιώματα μέσα σ' ένα κλίμα φασιστικοποίησης.

Αν αυτά συνοπτικά είναι τα δεδομένα της μιας πλευράς της πραγματικότητας, οφείλουμε να δούμε την αναντιστοιχία της απάντησης που δόθηκε και την Πρωτομαγιά απ' το εργατικό κίνημα. Δεν ήταν μια εικόνα που να δείχνει πως έχουμε εμφάνιση των εργαζόμενων στο προσκήνιο αυτών των βάρβαρων εξελίξεων. Η ομολογούμενη δυσαρέσκεια -που καταγράφεται ακόμη και σε κυβερνητικά γκάλοπ- δεν αντιστοιχίστηκε με τη μαζικότητα των πρωτομαγιάτικων συγκεντρώσε-

ων. Σαφώς και καταγράφηκε την 1η Μάη, όπως και στην απεργία στις 6 Απρίλη, ένα δυναμικό καθόλου ευκαταφρόνητο. Όχι μόνο από «παλιό» προοδευτικό κόσμο, αλλά και από νέους εργαζόμενους που προσπαθούν κάνουν αγωνιστικά βήματα. Παρ' όλ' αυτά όμως, το ζήτημα της αναντιστοιχίας απαιτεί ερμηνεία και πολιτικές απαντήσεις.

Η φετινή Πρωτομαγιά υπονομεύτηκε από πολλές πλευρές. Λειτουργήσε σαν άλλοθι για συνδικαλιστικές δυνάμεις, με αποτέλεσμα το σύνθημα «δεν είναι αργία αλλά απεργία» να μείνει στον αέρα. Η Κυριακή σαν μέρα έκασε κουτί στη ΓΣΕΕ και ιδιαίτερα αφού η μεταφορά απ' το κράτος της αργίας τη Δευτέρα έφτιαξε ένα τριήμερο που προπαγανδιζόταν από τα ΜΜΕ. Έτσι δόθηκε η ευκαιρία στη ΓΣΕΕ να καλυφθεί χωρίς να φανούν οι ανοιχτές απεργοσπαστικές κινήσεις που έκανε πέρυσι. Άλλωστε δύο απεργίες σε λιγότερο από ένα μήνα είναι υπεραρκετές για τη ΓΣΕΕ τη στιγμή που ο Μητσοτάκης έφερνε και τη μεγάλη αύξηση (!) στο βασικό μισθό.

Το ΠΑΜΕ, με τη σειρά του, ήδη απ' την απεργία στις 6 Απρίλη είχε φροντίσει

να ενημερώσει το κίνημα πως η πιο μεγάλη κλιμάκωση στο σχεδιασμό των αγώνων θα είναι ένα μήνα μετά (!) στην απεργία της Πρωτομαγιάς. Έβαλε έτσι το ταβάνι σε μια σειρά κινητοποιήσεις που μόνο ο «Ριζοσπάστης» μπορεί να βρει το νήμα που τις συνδέει. Συλλαλητήριο Φλεβάρη - 24ωρη απεργία τον Απρίλη - Πρωτομαγιά. Είναι τα γνωστά προγράμματα «κλιμάκωσης» που, στο τέλος της διαδρομής, αν δεν ακυρωθούν όπως έγινε το Δεκέμβρη, τελειώνουν με πανηγυρικούς απολογισμούς σε εφημερίδες και σάιτ.

Μέσα σ' ένα τέτοιο περιβάλλον, δεν προκαλεί εντύπωση ότι μεγάλοι εργασιακοί χώροι δεν προκήρυξαν καν απεργία αλλά καλύφθηκαν απ' τη ΓΣΕΕ. Είναι εμφανές πως η απεργία δεν εντασσόταν σε τροχιά πάλης που προετοιμάζει τη σύγκρουση με την κυβερνητική πολιτική, τη διεκδίκηση αυξήσεων ώστε να ανακουφιστεί ο εργαζόμενος λαός κτλ. Αφέθηκε σκόπιμα να κλείσει με ανώδυνο -για τις συνδικαλιστικές ηγεσίες ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ και ΠΑΜΕ- τρόπο όλη την προηγούμενη συζήτηση που τους ανάγκασε να βγουν απ' το καβούκι τους κι να μην και να πουν μεγαλοστομίες κι ο δε.

Τα επόμενα βήματα που δρομολογούνται άλλωστε επηρεάζονται στο συνδικαλιστικό επίπεδο και απ' το έντονο προεκλογικό κλίμα. Αυτός είναι και ο λόγος που, μετά την Πρωτομαγιά, ούτε φωνή ούτε ακρόαση για επόμενη απεργία.

Η κατάσταση αυτή είναι απαιτητική και σίγουρα δεν θα απαντηθεί άμεσα. Ούτε μπορούμε να βαφτίσουμε το κρέας ψάρι, γιατί, αν μη τι άλλο, αν κάτι έχει επιβεβαιωθεί την τελευταία δεκαετία είναι ότι εργατική τάξη και λαός μετράνε ήττες σοβαρές κι αυτό δεν στρογγυλεύεται.

Τα ζητήματα επιβίωσης, οι πολεμικοί κίνδυνοι, είναι μπροστά στους εργαζόμενους. Απαιτούνται διαδικασίες ζύμωσης, πάλης και συγκρότησης στη βάση των εργαζόμενων. Αυτό θα αυξάνει την πίεση στις ηγεσίες. Παράλληλα, να προωθούνται όπου και όσο μπορούν συντονισμοί στο επίπεδο της βάσης. Με τέτοιες διεργασίες όλο και περισσότεροι αγωνιστές θ' αντιλαμβάνονται πως υπάρχει δυνατότητα μέσα σε μια πορεία η προετοιμασία, οι αγώνες, οι απεργίες να περνάνε μέσα απ' τα δικά τους χέρια.

Αθήνα

Θεσσαλονίκη

Εργατών της COSCO! ικανοποιηθούν τα δίκαια αιτήματά τους!

λειά, προσauξήσεις για νυχτερινή εργασία και για εργασία τα Σαββατοκύριακα και τις αργίες.

Μπροστά σ' αυτήν την εξέλιξη, η εργοδοσία -όπως ήταν αναμενόμενο- εξαπέλυσε λυτούς και δεμένους για να χτυπήσει τον αγώνα που συγκροτήθηκε. Μ' έναν ολόκληρο απεργοσπαστικό μηχανισμό προσπάθησε να κάμψει την αγωνιστική διάθεση των εργατών, ενώ από δίπλα η κυβέρνηση φρόντισε να στείλει στο λιμάνι MAT, κλούβες, λιμενικούς και ΟΥΚ με στόχο να τρομοκρατήσει τους απεργούς και να σπάσει την απεργία. Φυσικά και ο απεργοκτόνος νόμος 4808/2021 αποτέλεσε βούτυρο στο φωμί τους, αφού η παρουσία των δυνάμεων καταστολής στο λιμάνι είχε ως στόχο τη συμμόρφωση στο νόμο Χατζηδάκη και ειδικά την εφαρμογή της διάταξης που διασφαλίζει το «δικαίωμα» στην απεργοσπασία! Αυτός άλλωστε είναι ο στόχος τους. Όσες απεργίες δεν βγαίνουν παράνομες να γίνονται με την παρουσία των MAT και να είναι όσο το δυνατόν πιο ανώδυνες για το κεφάλαιο και το σύστημα!

Κόντρα στην κρατική και εργοδοτική

τρομοκρατία, αλληλέγγυοι εργάτες και εργαζόμενοι, συνδικαλιστικές οργανώσεις και συλλογικότητες βρέθηκαν στο πλευρό των απεργών. Η πίεση που δημιουργήθηκε προς την εργοδοσία είχε ως αποτέλεσμα η τελευταία να καταθέσει πρόταση ΣΣΕ στην οποία περιλαμβάνονται αυξήσεις στους μισθούς, ένταξη στα ΒΑΕ και μοιμοποίηση μιας μερίδας συμβασιούχων.

Κανένας εφησυχασμός όμως δεν πρέπει να υπάρξει στο εξής. Καμία εμπιστοσύνη δεν μπορεί να υπάρξει απέναντι στην εργοδοσία, η οποία μόνο στόχο έχει να υπονομεύσει το δίκαιο αγώνα των εργατών. Είναι κρίσιμο ο αγώνας να συνεχιστεί μέχρι να δικαιωθεί! Μ' όπλο την απεργία, να παλευτεί το σύνολο των αιτημάτων που έχουν τεθεί με στόχο να κατοχυρωθούν ανθρώπινοι όροι δουλειάς και εργασιακά δικαιώματα. Κι αυτό δεν μπορεί να είναι υπόθεση μιας ομάδας εκπροσώπων, παρά όλων των εργατών της COSCO.

Ο αγώνας τους είναι ανάγκη να συνεχιστεί μέχρι τη νίκη!

Ηγουμενίτσα

Σάμος

Φοιτητικές εκλογές 18 Μαΐου, στηρίζουμε-ψηφίζουμε Αγωνιστικές Κινήσεις!

Οι φετινές φοιτητικές εκλογές διεξάγονται ύστερα από τρία χρόνια και σε ένα δύσκολο τοπίο για τη νεολαία. Η μαζική συμμετοχή και η στήριξη των Αγωνιστικών Κινήσεων αποτελεί σημαντικό βήμα ώστε να ξαναγίνουν οι Σύλλογοι όργανα πάλης.

Η σημασία των εκλογών της 18ης Μαΐου είναι σαφώς μεγαλύτερη από τις προηγούμενες εκλογικές διαδικασίες. Αρχικά, τα Διοικητικά Συμβούλια των περισσότερων Συλλόγων βρίσκονται σε μια κατάσταση αποσυγκρότησης, ειδικά από την έναρξη της πανδημίας και μετά. Λειτουργούν ηλεκτρονικά, υπολειπόμενοι ή δεν λειτουργούν καν. Συνολικά, δεν ανταποκρίνονται στο ρόλο τους ως όργανα συντονισμού, ενεργοποίησης και υπεράσπισης των φοιτητών. Επιπλέον, στο πλαίσιο χτυπήματος του συνδικαλισμού, ο ίδιος ο τρόπος διεξαγωγής των εκλογών έχει αμφισβητηθεί από το σύστημα. Ο νόμος Κεραμέως-Χρυσοχοϊδη (4777) προβλέπει ενιαία, απολιτικά ψηφοδέλτια, τα οποία περιλαμβάνουν όχι τις πολιτικές δυνάμεις και τους υποψηφίους ως φορείς των αντίστοιχων απόψεων αλλά μεμονωμένα άτομα. Το κράτος θα ήθελε φοιτητικές εκλογές αντίστοιχες των δεκαεπταμελών στα σχολεία, όπου τα κριτήρια ψήφου είναι κάθε άλλο παρά πολιτικά. Ακόμα, σύμφωνα με δημοσιεύματα, η εγκατάσταση της πανεπιστημιακής αστυνομίας ξεκίνησε στις 17/5, μία μέρα πριν από τις εκλογές. Τα τελευταία γεγονό-

τα στο ΑΠΘ αποδεικνύουν το κλίμα που στήνεται. Η επικείμενη τρομοκρατία αποτελεί μια μεγάλη πρόκληση για τους φοιτητές, πρέπει να καταγγελλθεί και να αντιμετωπιστεί με όρους κινήματος πριν και κατά τη διάρκεια των εκλογών.

Η μεγαλύτερη σημασία, όμως, πηγάζει κυρίως από τον ορυμαγδό επίθεσης που βιώνει ο λαός και η νεολαία την τελευταία τριετία. Είχαμε την ψήφιση απαντών και σοβαρών μέτρων στην εκπαίδευση, τα οποία υψώνουν ταξικούς φραγμούς, χτυπούν τα επαγγελματικά δικαιώματα, εντατικοποιούν τις σπουδές, ενώ επικειρούν την πεθάρκηση και την τρομοκρατία της νεολαίας. ΕΒΕ, τράπεζα θεμάτων, μείωση εισακτέων, στρόφη στην επαγγελματική εκπαίδευση, συγχωνεύσεις-καταργήσεις τμημάτων, διαγραφές φοιτητών, κατάργηση ασύλου, ΟΠΠΙ, πειθαρχικές δίωξεις, κάμερες στα ΑΕΙ δημιουργούν ένα πολύ πιο βάρβαρο και ταξικό πανεπιστήμιο. Πρόκειται για ένα νομικό καθεστώς που όχι μόνο δεν «μένει στα χαρτιά», αλλά εφαρμόζεται και ετοιμάζεται να συμπληρωθεί από νέο νόμο-πλαίσιο. Έτσι, η Κεραμέως προτίθεται να καταθέσει νομοσχέδιο για επαναφορά των ΤΕΙ στο πλαίσιο της μεγαλύτερης ταξικής διαφοροποίησης, διοίκηση των ΑΕΙ από μανάτζερ που δεν μασάνε από φοιτητικές κινητοποιήσεις και εισαγωγή του «εσωτερικού Erasmus» για να καθεί η ιδέα του ενιαίου πτυχίου.

Βέβαια, πέρα από όλους αυτούς τους νόμους, είχαμε επίθεση και στην ίδια την καθημερινότητα των φοιτητών. Τα νέα προγράμματα σπουδών έφεραν περισσότερες υποχρεωτικές παρουσίες, προσपाιούμενα, μαθήματα «αλυσιδωτά» και κύκλους σπουδών. Η τηλεκαταδουση όδυνε την ταξική διαφοροποίηση και ώθησε στην παραίτηση σημαντικά τμήματα νεολαίας.

Πέρα από την ίδια τη φοίτηση στο πανεπιστήμιο, ανατράπηκαν οι περισσότερες πλευρές της ζωής των νέων. Ζήσαμε μια πανδημία με απαγορεύσεις, καταστολή, πρόστιμα και διάλυση της περιθαλψης. Ζούμε έναν πόλεμο που βάζει στο στόχαστρο και τον ίδιο το λαό μας, δημιουργώντας ακόμα μεγαλύτερη αβεβαιότητα για το μέλλον της νεολαίας. Το κλίμα εθνικισμού οξύνθηκε, η υποταγή σε ΕΕ-NATO απαιτεί στοίχιση της νεολαίας και η στρατιωτική θητεία αυξήθηκε. Μέσα σε όλα αυτά, ήρθε και ένα κύμα ακριβείας να ρίξει το βιοτικό επίπεδο πλατιών μαζών, πιέζοντας πολλούς φοιτητές να δουλεύουν παράλληλα με τις σπουδές και να πιέζονται για ακόμα γρηγορότερη απόκτηση του πτυχίου. Η κατάσταση στην αγορά εργασίας γυρνά έναν έναν πίσω, με το νόμο Κατζηδάκη (4808) να μας υπόσχετα ένα εργασιακό μέλλον χωρίς θωρο, χωρίς ταξικό συνδικαλισμό. Εν ολίγοις, το σύστημα πετάει τα φτασμένα και αποκαλύπτει το σάπιο και εκμεταλλευτικό του πρόσωπο. Ταυτόχρονα, όμως,

κάνει βήματα στην εμπέδωση της υποταγής και του ατομικού δρόμου.

Μέσα σε αυτή την περίοδο η νεολαία δεν έκατσε με σταυρωμένα χέρια. Ήδη από το φθινόπωρο του 2019 δόθηκαν σημαντικοί αγώνες μέσα από τους Συλλόγους σε μια κατεύθυνση αντίστασης στην επίθεση. Οι περσινές διαδηλώσεις ενάντια στο νόμο 4777 έσπασαν τις απαγορεύσεις, άλλαξαν το πολιτικό κλίμα δίνοντας αισιοδοξία σε μεγάλα κομμάτια του λαού, ανάγκασαν την κυβέρνηση να παγώσει την εφαρμογή κάποιων διατάξεων και έκοψαν τη φόρα της Κεραμέως που ετοιμάζε κι άλλο νόμο αμέσως μετά. Η καταστολή σε πλατείες, πάρκα και διαδηλώσεις ενεργοποίησε αγνά δημοκρατικά αντανακλαστικά, με αποτέλεσμα οι αντικατασταλτικές διαδηλώσεις να αναποδογυρίζουν το κλίμα αστυνομοκρατίας και τρόμου.

Η ρεφορμιστική αριστερά, η αριστερά της ήττας φέρει μεγάλη ευθύνη για την έκβαση αυτών των αγώνων. Ειδικά όσον αφορά τον αγώνα ενάντια στο ν. 4777 δεν βέλησε καθόλου να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων. Όπως περιγράφτηκε και στο προηγούμενο φύλλο της «Π.Σ.», λούφαζε στην καραντίνα καλώντας σε συμβολικές κινητοποιήσεις και αποδέχτηκε την τηλεκαταδουση-τηλεξέταση. Έδειξε μεγάλη ανεμπιστοσύνη στις φοιτητικές μάζες. Γι' αυτό, είτε έμαζε το ποικίμομένο πάλη στο σύστη-

μα. Αντίστοιχη είναι και η κατάσταση στα νέα τμήματα που δημιουργήθηκαν με το νόμο Γαβρόγλου. Αυτό ακριβώς συνειδητοποιούν το τελευταίο διάστημα οι φοιτητές του ΔΠΑΕ, που δημιουργούν Συλλόγους για να απαντήσουν στις συγχωνεύσεις.

Στις 18 Μαΐου πρέπει να «μαυριστούν» όλες οι συστημικές δυνάμεις (ΔΑΠ-ΠΑΣΠ-«ανεξάρτητοι»-Blosco). Είναι οι φωνές του συστήματος μέσα στους Συλλόγους. Δεν έχουν να δείξουν την παραμικρή προοπτική στη νεολαία. Υποστηρίζουν τα μέτρα των κυβερνήσεων, με τη μόνη διαφορά τους να είναι η ταύτιση με άλλη κυβέρνηση. Είναι οι βασικοί υπαίτιοι για την κατάσταση διάλυσης των Συλλόγων ψήφους και έδρες στα ΔΣ ακριβώς για να συντηρούν και να προωθούν την αποσυγκρότηση. Για να περνάει η επίθεση ανενόχλητα. Πρέπει να γυρίσουμε την πλάτη και στις ρεφορμιστικές δυνάμεις των ΚΝΕ-ΕΑΑΚ. Η δεξιά στροφή τους δεν κρύβεται, όπως και ο εκλογικός κρετινισμός. Οι ίδιοι έχουν πάρει πτυχίο στη μετατροπή των ΦΣ σε ταμπέλες που περιφέρονται δεξιά κι αριστερά και δεν βλέπουν κάποια παραπάνω χρησιμότητα σε αυτά τα όργανα. Με την αποθέωση της αστικής επιστήμης, με τη λογική της ανάθεσης και της συνδιαχείρισης, με

την άποψη ότι «οι αγώνες δεν επαρκούν» εγκλωβίζουν στα ίδια συστημικά μονοπάτια, παρά το αριστερό περιτύλιγμα.

Η επόμενη μέρα των φοιτητικών εκλογών πρέπει να βρει τους Συλλόγους έτοιμους να δώσουν απαντήσεις σε όλο το φάσμα της επίθεσης. Η εκλογική ενίσχυση των Αγωνιστικών Κινήσεων δεν είναι από μόνη της επαρκής όρος για να κατορθωθεί αυτό. Όμως, θα πρέπει να δοθούν καλύτεροι όροι παρέμβασης (μέσα κι έξω από ΔΣ) για να ακουστεί πιο δυνατά η φωνή της αντίστασης και της διεκδίκησης, για να ανοίξει η προοπτική της ανατροπής. Διεκδικούμε τη στήριξη του κόσμου ακριβώς σε αυτή την πολιτική βάση. Οι Σύλλογοι έχουν ανάγκη την τοποθέτηση των Αγωνιστικών Κινήσεων, μια μοναδική τοποθέτηση που βάζει στο προσκήνιο την ανάγκη μαζικοποίησης των συλλογικών διαδικασιών για τη δημιουργία ενός κινήματος ανεξάρτητο από το κράτος και τους μηχανισμούς του. Ένα κίνημα που θα πατάει γερά στα πόδια του και δεν θα περιμένει τη λύση από παράγοντες του συστήματος. Η ενίσχυση της αντικαπιταλιστικής-αντιμπερσιστικής-αντισυνδιαχειριστικής και αντιφασιστικής κατεύθυνσης μπορεί να ανοίξει το δρόμο για τις νίκες που τόσο έχει ανάγκη η νεολαία.

Για τη γενιά που δεν έχει αούρο, οι αγώνες είναι το μέλλον! 18 Μαΐου στηρίζουμε-ψηφίζουμε Αγωνιστικές αποφάσεις!

Αποτελέσματα εκλογών του Συλλόγου Εστών ΑΠΘ (ΣΟΦΕΘ)

Τα ψηφοδέλτια των Αγωνιστικών Κινήσεων στις 18 Μάη καταβίνουν στις παρακάτω σχολές πανελλαδικά:

Αθήνα (6)
Ιατρική
Φιλοσοφική
ΠΑΔΑ-ΣΕΤΠ
Πάντειος
ΠΑΠΕΙ
Πολιτικό Νομικής
Θεσσαλονίκη (6)
Ιατρική
Φυσικό
Κτηνιατρική
Ηλεκτρολόγων Μηχ.
και Μηχ. Υπολογιστών
Αρχιτεκτονική
ΠΑΜΑΚ
Γιάννενα (3)
Ιατρική
Παιδαγωγικό
Επιστήμης Υλικών
Ξάνθη (1)
Πολυτεχνείο
*ΗΜΜΥ
*Αρχιτεκτονική
*Πολιτικών Μηχανικών
*Μηχ. Περιβάλλοντος
*Μηχ. Παραγωγής και Διοίκησης
Αλεξανδρούπολη (1)
Ιατρική
Πάτρα (3)
Ηλεκτρολόγων Μηχ.
και Μηχ. Υπολογιστών
Φυσικό
Θεατρικών Σπουδών
Βόλος (2)
Αρχιτεκτονικών Μηχανικών
Ηλεκτρολόγων Μηχ.
και Μηχ. Υπολογιστών
Ηράκλειο (2)
Μαθηματικό
ΕΛΜΕΠΑ Τμήμα Γεωπονίας
Χανιά (1)
Πολυτεχνείο
*Ηλεκτρολόγων
*Μηχ. Ορυκτών
*ΕΛΜΕΠΑ παράρτημα Χανίων

Πράσινο φως από το ΣτΕ στην εγκατάσταση της ΟΠΠΙ! Καμία αυταπάτη! Μόνη διέξοδος η μαζική πάλη για την ανατροπή του ν. 4777!

Στις 11/5 δημοσιεύτηκε η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας (ΣτΕ) σε σχέση με την ίδρυση, τη στελέχωση και τους όρους λειτουργίας της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας (ΟΠΠΙ). Η παραπάνω απόφαση προέκυψε μετά την προσφυγή στο ΣτΕ του περασμένο φθινόπωρο, οκτώ Συλλόγων Διδακτικού και Ερευνητικού προσωπικού, ενός Συλλόγου Διοικητικού Προσωπικού, ενός Φοιτητικού Συλλόγου και 37 μελών ΔΕΠ, αρκετοί από τους οποίους αποτελούν γνωστά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος πήρε και την πολιτική πρωτοβουλία για την παραπάνω προσφυγή.

Κύριο θέμα προσφυγής, εξέτασης και εκδίκασης αποτέλεσε η συνταγματικότητα ή μη μιας σειράς διατάξεων του ν. 4777/2021 (ν. Κεραμέως-Χρυσοχοϊδη), οι οποίες, κατά τους προσφυγόντες, παραβιάζουν το αυτοδιόκητο του Πανεπιστημίου και σειρά ακαδημαϊκών και συνδικαλιστικών ελευθεριών. Ταυτόχρονα, αμφισβητούνται η ανάγκη ύπαρξης της ΟΠΠΙ με τόσο αναβαθμισμένα χαρακτηριστικά (υπαγωγή στην ΕΛ.ΑΣ. και όχι στις διοικητικές των Πανεπιστημίων), στη βάση στοιχείων που ισχυρίζονται ότι η εγκληματικότητα μέσα στα Πανεπιστήμια, αν και υπαρκτή, δεν είναι τόσο ισχυρή. Παράλληλα, εξετάστηκε η νομιμότητα ή μη της εκπαίδευσης των ειδικών φρουρών της ΟΠΠΙ, τη στιγμή που δεν έχουν διευκρινιστεί πλήρως οι αρμοδιότητές τους από την υπάρχουσα νομοθεσία, όπως ισχυρίζονται οι προσφυγόντες. Η απόφαση του ΣτΕ στα παραπάνω τρία ζητήματα ήταν κατηγορηματικά και καθολικά απορριπτική. Μέσα στην απόφαση γράφεται ρητά πως η ΟΠΠΙ είναι συνταγματική,

αναγκαία και νόμιμη σε όλες τις πλευρές της, δίνοντας το «πράσινο φως» στην εγκαθίδρυσή της στα πανεπιστήμια. Στόχος της παραπάνω απόφασης και της χρονικής στιγμής που δημοσιεύεται, είναι να προσθέσει ένα ακόμα όπλο στην επικοινωνιακή κυβερνητική προσπάθεια να νομιμοποιησει στις συνειδήσεις του λαού και των φοιτητών την ΟΠΠΙ, κάτω από τον μανδύα της «ανεξάρτητης» δικαιοσύνης (που επιβεβαιώνεται για άλλη μια φορά τον ρόλο της), όταν τα ΜΑΤ εισβάλλουν στο ΑΠΘ και όταν στις 17/5 λήγει η περίοδος εκπαίδευσης των ειδικών φρουρών, με πολλούς παράγοντες του συστήματος να πιέζουν στην κατεύθυνση να είναι άμεση η εγκατάστασή τους στα πανεπιστήμια. Τίποτα δεν έχει να περιμένει το φοιτητικό κίνημα από τους πρυτάνεις, το μεγαλοκαθηγητικό κατεστημένο και τον ΣΥΡΙΖΑ, που αυτό που κάνουν είναι να διαπραγματεύονται ρόλους και προνόμια με το υπουργείο, έξω και ενάντια στα συμφέροντα των φοιτητών. Ενδεικτικό είναι πως ακόμα και σε αυτή την προσφυγή δε ζητούσαν την κατοχύρωση του Ασύλου και την απόσυρση κάθε αστυνομικής δύναμης από τα πανεπιστήμια, αλλά την παραγωγή τους στις διοικήσεις των ΑΕΙ και την καλύτερη εκπαίδευσή τους. Μόνο μέσα από τη μαζική πάλη του φοιτητικού κινήματος, στο πλευρό του λαού και της εργατικής τάξης, μπορεί να ανατραπεί η πολιτική επιλογή της κυβέρνησης και του συστήματος να προχωρήσουν μια στρατηγικού χαρακτήρα επίθεση στην εκπαίδευση, που χρειάζεται την καταστολή θεοποιημένη, νομιμοποιημένη και ενεργή, δηλαδή χρειάζεται τον ν. 4777.

Ακολουθήσαν τα γεγονότα της πρυτανείας, όπου ξεμπροστάστηκε στο πανελλήνιο η δράση της ασφάλειας, όταν η κάμερα «συνέλαβε» τον εντεταλμένο ασφαλίτη που τραβώντας το παντελόνι του ΜΑΤατζή έδωσε το σήμα επίθεσης στα φοιτητικά μπλοκ. Το αποτέλεσμα ήταν δύο ακόμη φοιτητές στο νοσοκομείο και μια επιπλέον σύλληψη. Το μπλοκ των Αγωνιστικών Κινήσεων μαζί με άλλες δυνάμεις και αγωνιστές έδωσε διέξοδο στον κόσμο, κινούμενο με μικρή πορεία μέσα στο πανεπιστήμιο, καταγγέλλοντας μαζικά στους φοιτητές τα γεγονότα. Το απόγευμα της ίδιας μέρας έγινε αντανακλαστική διαδήλωση στην Καμάρα, με περίπου χίλιους φοιτητές και μαχητικό παλμό.

Οι κινητοποιήσεις των φοιτητών υπήρξαν συνεχείς και πυκνές εδώ και 3 εβδομάδες. Ωστόσο, το πολιτικό κλίμα είναι βαρύ και πιέζει ασφυκτικά το φοιτητικό κίνημα. Οι Γενικές Συνελεύσεις των συλλόγων που ξεκίνησαν μετά από πολλούς μήνες να διεξάγονται, μετά βίας ικανοποιούν τις προβλεπόμενες απαρτίες. Η κυβερνητική προπαγάνδα παραμένει ισχυρή. Οι συνελεύσεις υποκωλύονται ανοικτά από την ΚΝΕ, που βλέπει τις εκλογές της 18ης Μάη ως το αποκλειστικό πολιτικό της καθήκον και κινητοποιείται αποσπασματικά και ξεσπαστικά, ενώ κυριαρχούνται από την αναρχία-αυτονομία που με το στενό αντικατασταλτικό πλαίσιο, τη λογική του «Ζορό» και των «παραδειγματικών ενεργειών» που εξυμνήσαν την κυβέρνηση, ωθούν τη μεγάλη μάζα των φοιτητών στο «λευκό» ή έξω από τις διαδικασίες. Οι Αγωνιστικές Κινήσεις, αντιλαμβανόμενες τη μεγάλη ανάγκη να ανοίξουν και τα ζητήματα αλλά και η πολιτική κόντρα στο εσωτερικό του φοιτητικού κινήματος, δίνουν τη μάχη για να δυναμώσει ο σωστός πολιτικός προσανατολισμός, που θα δυναμώσει τον αγώνα απέναντι στην κυβερνητική τρομοκρατία.

Είναι φανερό ότι υπάρχει κυβερνητικό σχέδιο για την ολοκληρωτική διάλυση του Ασύλου

Άγρια κρατική τρομοκρατία στο ΑΠΘ ΜΑΤ χτυπούν τους φοιτητές μέσα στις σχολές τους

και το τσάκισμα του φοιτητικού κινήματος. Εδώ και μήνες στρώνεται το έδαφος της κατάντηξης των φοιτητικών αντιδράσεων μπροστά στον νέο Νόμο Πλαίσιο, αλλά και τις διαγραφές, τα Λουκέτα και τις επιπτώσεις της Ελάχιστης Βάσης Εισαγωγής. Μπροστά σε αυτούς τους στόχους, η κυβερνητική προπαγάνδα ξεπερνάει κάθε φαντασία. Αξίζει να υπενθυμίσουμε ότι η εκδιητική στοχοποίηση της ΣΘΕ ξεκίνησε προτού τεθεί το θέμα ανέγερσης Βιβλιοθήκης στο Βιολογικό, με τις επιχειρήσεις της αστυνομίας και την παρουσία της ασφάλειας μέσα στο Φυσικό του ΑΠΘ από τον περασμένο Νοέμβριο. Η θρασύδειλη εγκατάσταση των ΜΑΤ στο ΑΠΘ τα Χριστούγεννα και το Πάσχα, έδωσε τη θέση της στην ανοικτή και μόνιμη παρουσία τους μέσα στις σχολές, με μοναδική εξαίρεση την ημέρα της Πρωτομαγιάς. Είναι γεγονός ότι το ΑΠΘ και ιδιαίτερα η ΣΘΕ αποτέλεσε έναν από τους σημαντικούς κινητήρες των φοιτητικών κινητοποιήσεων που έγιναν πέρυσι ενάντια στον Νόμο Κεραμέως-Χρυσοχοϊδη. Η κυβέρνηση φοβάται τη νεολαία και, φυσικά, δεκάρα δε δίνει για να ανθίσει η παρέχει Βιβλιοθήκη. Αρκεί να θυμηθούμε ότι η ανέγερση της Βιβλιοθήκης στο Βιολογικό θα σημάνει το κλείσιμο τριών Βιβλιοθηκών που λειτουργούν εδώ και δεκαετίες και τη συγκώνισή τους.

Καθόλου τυχαία, την ίδια ώρα η ΟΠΠΙ εγκρίνεται από το ΣτΕ και ανακινούνται πως θα είναι έτοιμη στις 17/5, μία μέρα πριν τις φοιτητικές εκλογές, που τόσο θέλει το σύστημα να διαλύσει. Το πανεπιστήμιο των ταξικών φραγμών θέλει σκυφτούς και φοβισμένους τους φοιτητές. Έρμαια στο μαύρο παρόν και μέλλον που τους ετοιμάζουν. Τα γεγονότα των ημερών αποτελούν αποκορύφωμα της κυβερνητικής πολιτικής και ακραία πρόκληση για κάθε δημοκρατικό άνθρωπο. Αυτή η πολιτική δεν μπορεί και δεν πρέπει να περάσει.

Μαθήματα φτώχειας!

«**Ε**ίπε μια γυναίκα σε ένα ρεπορτάζ ότι τρεις βδομάδες έκοψε το φαγητό, ζούσε με τα απολύτως απαραίτητα για να πληρώσει το ρεύμα. Αυτό ήταν γροθιά στο στομάχι. Υπάρχουν φιλότιμοι άνθρωποι». Τάδε έφη Γιώργος Αυτιάς.

Ανατιμήσεις στα σούπερ μάρκετ, λογαριασμοί ΔΕΗ διπλάσιοι από τον βασικό μισθό στα περισσότερα νοικοκυριά, ανατιμήσεις στη βενζίνη! Ακρίβεια, ακρίβεια, ακρίβεια! Και ο λαός τι κάνει; Αντί να κόψει το φαγητό, αντί να κλείσει τα φώτα και τα καλοριφέρ, αντί να ξεκουνηθεί επιτέλους και να περπατήσει, μαυρίζει την ψυχή της κυβέρνησης με τη γκρίνια του! Αφιλότιμος λαός! Αχάριστος!

Λύσεις έχουν προταθεί ήδη πολλές. Ο αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών για θέματα Αυτοδιοίκησης, Στέλιος Πέτσας, πρότεινε μικρότερο καλάθι με τα απολύτως απαραίτητα. Ο Βουλευτής της ΝΔ, Βασίλης Οικονόμου, πληροφόρησε τον λαό, με δήλωσή του στην ΕΡΤ σχετικά με τους υπέρογκους λογαριασμούς της ΔΕΗ, ότι «δεν είμαστε στην εποχή του τζάμπα, ούτε του δωρεάν.... Το τζάμπα είναι μια πολιτική φιλοσοφία που κυριάρχησε τη δεκαετία του '80 και του '90».

Την επόμενη μέρα στο ΣΚΑΙ, τον κάλεσε ο έτερος Οικονόμος για να μην παρεξηγηθεί η δήλωση του βουλευτή. Εκεί βρήκε τον χώρο να απαντήσει για το πώς στηρίζει η κυβέρνηση τα αδύναμα νοικοκυριά, λέγοντας με ωμό τρόπο ότι «όποιος έχει κοινωνικό τιμολόγιο, έχει στηριχτεί», ενώ στα 26.000 αιτήματα για διακοπή του ρεύματος μόλις τις 20 τελευταίες μέρες σε όσους αδυνατούν να πληρώσουν, δήλωσε ότι προς το παρόν έχουν ικανοποιηθεί μόνο τα 5.000 και τα υπόλοιπα χρειάζονται έλεγχο, που ας μαντέψουμε πού θα καταλήξει! Από δίπλα ο Πορτοσάλτε βιαζόταν να παραθέσει ετήσια νούμερα διακοπής της ηλεκτροδότησης, περασμένων ετών και ...κυβερνήσεων, για να καταλάβουμε τη μεγαλοψυχία της κυβέρνησης της ΝΔ και να λέμε και ευχαριστώ!

Στο πραγματικό αδιέξοδο που βιώνει ο λαός, βλέποντας τον μισθό του να εξανεμίζεται στο πρώτο πενήνήμερο του μήνα, ξεδιαλέγοντας ποιους λογαριασμούς τον παίρνει να πληρώσει, πόσο φαγητό γίνεται να φάει, βγαίνει πάλι χρεωμένος. Έρχονται, όμως, τα χρυσοπληρωμένα ΜΜΕ, από την κυβέρνηση και τη ΔΕΗ -σύμφωνα με πρόσφατο σκάνδαλο-, να παραδώσουν μαθήματα φτώχειας. Ολόκληρα άρθρα για το πόσο ενεργοβόρο είναι να στεγνώνουμε τα μαλλιά μας με πιστολάκι, να ανοιγοκλείνουμε το ψυγείο συχνά, πόσο πρέπει να ζεσταινόμαστε με το air condition, πώς να κάνουμε γρήγορα ντουζ με κλιάρο νερό και πώς να πλένουμε τα ρούχα μας με κρύο. Δεν φταίει το χαράτσι της ρήτρας αναπροσαρμογής, δεν φταίει η ακρίβεια, δεν φταίει οι μισθοί της εξαθλίωσης, φταίει ο λαός για τη φτώχεια και την ανέχειά του. Η κακή διαχείριση του θερμοσίφωνα και του φούρνου.

«*Κι αν ήταν, παλιότερα, βιώσιμοι οι λογαριασμοί της ΔΕΗ για τον λαό, δεν ήταν βιώσιμη η ΔΕΗ!*»! Και ποιοι είμαστε εμείς να μετράει η ζωή μας πάνω από το κεφάλαιο! Και επειδή τη φτώχεια και τη συνείδηση του λαού τις χτίζουν βήμα-βήμα, έρχονται στη μνήμη οι εποχές της αναγκαιότητας των μνημονίων γιατί «*Μαζί τα φάγαμε*» και των παππούδων που έδιναν τη σύνταξή τους για να σωθεί η Ελλάδα. Έρχεται στο μυαλό η συστημικότητα ατομικότατη απάντηση στην ασφυκτική καθημερινότητα που χτίζει η λυσοσαλέα του επίθεσης: «*συμβουλές αυτοβελτίωσης, τόνωσης της αυτοεκτίμησης, υποστήριξης του εαυτού στην αρένα της αγοράς εργασίας*». Τώρα ήρθαν τα μαθήματα φτώχειας για να διδάξουν την απογοήτευση, την υποταγή, την καταπίεση, την ημιεπιβίωση των τυχερών, τη σιωπή μπροστά στο σφίξιμο των αλυσίδων μας.

Ο λαός όμως δε χρειάζεται να μάθει πώς «να σφίγγει κι άλλο το ζωνάρι», πώς να σκύβει αποτελεσματικότερα το κεφάλι, πώς να νιώθει έρμαιο στα δικά τους χέρια. Ο λαός και η νεολαία χρειάζεται να αντιληφθούν τη δύναμή τους. Κάθε βήμα πίσω, κάθε υποχώρηση, κάθε μάθημα που δίνουν, σε εντεταλμένη υπηρεσία, τα ΜΜΕ, είναι άλματα μπροστά για το προχώρημα της επίθεσης. Κι αν κάτι χρειάζεται να μάθει ο λαός, είναι πώς να παίρνει τη ζωή του στα χέρια του χωρίς να την αναθέτει «στον λύκο», πώς να οργανώνεται, να φτιάχνει σωματεία που να αποτελούν όργανα πάλης. Χρειάζεται να αγωνίζεται χωρίς να διαπραγματεύεται τις ανάγκες και τη ζωή του με τους δυνάστες του. Κι όταν αντιληφθεί ότι ο δικός του δρόμος δεν είναι ο μονόδρομος που τον εξαναγκάζουν να βαδίσει αυτοί που του μοιάζουν παντοδύναμοι, θα μάθει να νικάει.

A.X.

Μαθητές, εκπαιδευτικοί, γονείς Να παλέψουν για την κατάργηση της Τράπεζας Θεμάτων παρά τους ελιγμούς της κυβέρνησης!

Η ώρα των εξετάσεων πλησιάζει και οι μαθητές της Α' και Β' Λυκείου είναι αντιμέτωποι με έναν από τους πιο βάνουσους ταξικούς φραγμούς στην εκπαίδευση, την Τράπεζα Θεμάτων. Οι προαγωγικές εξετάσεις με την Τράπεζα Θεμάτων γίνονται κυριολεκτικά σφαγείο για τους μαθητές. Το 50% των θεμάτων στις προαγωγικές εξετάσεις ορίζονται από το Υπουργείο κατόπιν κλήρωσης. Τα θέματα είναι συνδυαστικά, εφ' όλης της ογκώδους ύλης και εξαιρετικής δυσκολίας.

Η εφαρμογή της Τράπεζας Θεμάτων έχει εγείρει την οργή μαθητών και εκπαιδευτικών, που έχουν διαμαρτυρηθεί και μέσω επιστολών προς το Υπουργείο πως δεν μπορούν να προχωρήσουν σε εξετάσεις σε μια τόσο ογκώδη ύλη και σε αυτές τις συνθήκες που επικρατούν στα σχολεία. Το υπουργείο Παιδείας επιμένει στην εφαρμογή αυτού του σκληρού ταξικού μέτρου και προχωρώντας σε ελιγμό, ανακοινώνει πως θα γίνει κλήρωση δυο τριάδων θεμάτων, όπου οι εκπαιδευτικοί θα έχουν τη δυνατότητα επιλογής ενός θέματος από κάθε τριάδα. Ο ελιγμός αυτός της κυβέρνησης δεν πρόκειται να μετριάσει τη σφαγή. Είναι ένα μέσο εκτόνωσης της λαϊκής αγανάκτησης που έχει κορυφωθεί, όχι μόνο με τους άγριους ταξικούς φραγμούς στην εκπαίδευση (ΕΒΕ, Τράπεζα Θεμάτων), αλλά και συνολικά με την αντιλαϊκή πολιτική της κυβέρνησης.

Μέχρι την τελευταία στιγμή, μαθητές και εκπαιδευτικοί κάνουν αγώνα δρόμου για να ολοκληρώσουν την ύλη, σε ένα σχολείο που η κανονικότητα που ήθελε να επιβάλλει το Υπουργείο από την αρχή της χρονιάς δεν επήλθε ποτέ. Μαθητές και εκπαιδευτικοί, καθ' όλη τη διάρκεια της χρονιάς νοσούσαν και η ροή της ύλης δεν μπορούσε να κυλήσει ομαλά εν μέσω πανδημίας. Ταυτόχρονα, έγινε αντιληπτό πως το φιάσκο των δυο χρόνων τηλεκ-

παίδευσης άφησε πολλά κενά στους μαθητές και είναι εξαιρετικά δύσκολο να τα υπερβούν τόσο σύντομα, ώστε να συμμετέχουν σε τόσο απαιτητικές εξετάσεις. Η πανωλεθρία είναι σίγουρη και οι πρώτοι μαθητές που θα βιώσουν τον αποκλεισμό από νωρίς στο Λύκειο είναι οι μαθητές από φτωχές λαϊκές οικογένειες, που δεν έχουν τα μέσα να ανταπεξέλθουν σε αυτή την εντατικοποίηση του Λυκείου. Ταυτόχρονα, βιώνουν τη βίαιη φτωχοποίηση των οικογενειών τους, με τα μέτρα καταλήστευσης του λαού και την ακρίβεια, ώστε μαζί με το βάρος των δύσβατων εξετάσεων να επικάθονται και τα βιοποριστικά προβλήματα των γονιών.

Μέσω της Τράπεζας Θεμάτων, η κυβέρνηση στοχεύει στον αποκλεισμό όλων αυτών των μαθητών. Το μέτρο αυτό, σε συνδυασμό με την Ελάχιστη Βάση Εισαγωγής, αλλάζει το τοπίο ριζικά στα σχολεία, τα οποία γίνονται σκληρά ταξικά. Οι μαθητές με την Τράπεζα Θεμάτων θα απογοητεύονται από τις πρώτες τάξεις του Λυκείου, θα εξωθούνται στην παραίτηση, στις μεταγυμνασιακές σχολές κατάρτισης, δηλαδή στην παιδική απλήρωτη εργασία, θα γίνονται από μικρή ηλικία ηλικία αντικείμενο σκληρής εκμετάλλευσης. Επιπλέον, με την εφαρμογή αυτών των σκληρών ταξικών φραγμών στο Λύκειο εντατικοποιείται ριζικά η σχολική καθημερινότητα, καθώς μαθητές και εκπαιδευτικοί βρίσκονται σε ένα μόνιμο κινήγι για να βγει η ύλη και εμπεδώνεται ένα κλίμα πειθαρχίας. Η κατάσταση επιβαρύνεται ακόμα περισσότερο από την απειλή της εφαρμογής της αξιολόγησης στα σχολεία και ενόψει εξετάσεων της ελληνικής PISA, που θα προχωρήσει στην αξιολόγηση-κατηγοριοποίηση σχολείων.

Μαθητές, εκπαιδευτικοί και γονείς δεν πρέπει να υποκύψουν, παρά τους ελιγμούς της κυβέρνησης, και πρέπει να διεκδικήσουν πλήρη απόσυρση του μέτρου της Τράπεζας Θεμάτων και όλων των ταξικών φραγμών που έχει περάσει η κυβέρνηση το τελευταίο διάστημα. Αν η Τράπεζα Θεμάτων και η ΕΒΕ εγκαθιδρυθούν στα σχολεία, το Λύκειο θα αλλάξει ριζικά, θα γίνει βάνουσα ταξικό. Τα συλλογικά όργανα μαθητών, εκπαιδευτικών και γονιών πρέπει να ενεργοποιηθούν άμεσα στην κατεύθυνση της κατάργησης της Τράπεζας Θεμάτων και της ΕΒΕ, τώρα που ο χρόνος μετράει αντίστροφα για τα εξεταστικά σφαγεία των προαγωγικών εξετάσεων και των Πανελληνίων.

Η επίθεση σε μαθητές και εκπαιδευτικούς κλιμακώνεται

Πιλοτικές εξετάσεις PISA και καθολικές με Τράπεζα Θεμάτων Επιδιώκουμε συνελεύσεις και στάσεις εργασίας στις 18 και στις 23 Μάη

Με το όνομα «ελληνική PISA» είναι περισσότερο γνωστές οι «διαγνωστικού χαρακτήρα εξετάσεις για τους μαθητές της ΣΤ' Δημοτικού και Γ' Γυμνασίου». Θα γίνουν την Τετάρτη 18 Μαΐου και θα λάβουν μέρος 6.000 μαθητές της ΣΤ' τάξης τριακοσίων Δημοτικών και 6.000 μαθητές της Γ' τάξης τριακοσίων Γυμνασίων. Η συμμετοχή των μαθητών των 600 συνολικά σχολικών μονάδων που επιλέχθηκαν είναι υποχρεωτική. Οι φεινές εξετάσεις έχουν πειραματικό χαρακτήρα, αλλά στη συνέχεια θα διεξάγονται κάθε χρόνο και θα αφορούν στο σύνολο των μαθητών των παραπάνω τάξεων. Βάσει του ΦΕΚ, «οι *διαγνωστικές εξετάσεις θα αφορούν σε θέματα σχετικά με τα περιεχόμενα των προγραμμάτων σπουδών στα γνωστικά αντικείμενα της Νεοελληνικής Γλώσσας και των Μαθηματικών, με σκοπό την έγκυρη και αξιόπιστη διάγνωση των γνώσεων, ικανοτήτων και δεξιοτήτων των μαθητών και μαθητριών, σύμφωνα με τα προσδοκώμενα μαθησιακά αποτελέσματα, όπως αυτά αναφέρονται ή περιγράφονται στα Προγράμματα Σπουδών των ανωτέρω γνωστικών αντικειμένων*».

Η «ελληνική PISA» είναι αντίγραφο της PISA του ΟΟΣΑ, του αντιδραστικού αυτού οργανισμού του κεφαλαίου και του ιμπεριαλισμού, που με πρόσχημα την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών συστημάτων και των επιδόσεων των μαθητών κάθε χώρας, ασκεί πιέσεις για να προσαρμοστεί η εκπαίδευση των χωρών-μελών στις αντιδραστικές πολιτικές που προωθεί. Σύμφωνα με αυτόν, τα εκπαιδευτικά συστήματα πρέπει να προσφέρουν «δεξιότητες» που έχει ανάγκη η αγορά και οι μαθητές αξιολογούνται για το κατά πόσο τις έχουν εμπεδώσει και αποδεχτεί. Τέτοιες είναι η εργασιακή ανασφάλεια-περιπλάνηση και η δια βίου μάθηση-κατάρτιση, που συνοδεύονται με ιδεολογική χειραγώγηση και πειθαναγκασμό των νέων να αποδεχτούν

το μέλλον που τους επιφυλάσσουν.

Από το 2000, οι εξετάσεις που πραγματοποιεί ο ΟΟΣΑ μαζί με τις εκθέσεις για τα εκπαιδευτικά συστήματα των χωρών, έχουν γίνει τα εργαλεία για την προώθηση του χτυπήματος των δικαιωμάτων των μαθητών και των εκπαιδευτικών. Η σκλήρυνση του εξεταστικού συστήματος πρόσβασης στις ανώτερες σπουδές, η σύνδεση της χρηματοδότησης με τα αποτελέσματα της αξιολόγησης σχολείων, η κατάργηση της επιτηρίδας των εκπαιδευτικών, η επιβολή του προσοντολογίου και το χτύπημα της μόνιμης και σταθερής θέσης εργασίας είναι οι μόνιμες κατευθύνσεις. Όταν λένε πως «πάτωσαν οι μαθητές στον διαγωνισμό της PISA», νέα επίθεση στα δικαιώματα και τις κατακτήσεις πρόκειται να ξεδιπλωθεί.

Η «ελληνική PISA» είναι εφαρμογή της αξιολόγησης του άρθρου 104 του νόμου 482223/21, που συνδέει την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και της σχολικής μονάδας με τις «επιδόσεις» των μαθητών, που οδηγούν στην κατηγοριοποίηση των σχολείων, η οποία συνδέεται με τη χρηματοδότησή τους. Στις επιδόσεις συγκαταλέγονται, πλην της ενδοσχολικής αξιολόγησης των μαθητών, και τα αποτελέσματα των διαγνωστικών εξετάσεων τύπου PISA.

Σύμφωνα με τον νόμο, διαγνωστικές εξετάσεις μπορούν να γίνουν και σε άλλες τάξεις του Δημοτικού ή του Γυμνασίου με υπουργική απόφαση. Νέες εξετάσεις σημαίνουν νέους ταξικούς φραγμούς και αποθάρρυνση των μαθητών στη συνέχιση των σπουδών τους, ιδιαίτερα τώρα που η φτώχεια εξαπλώνεται σε μεγάλο τμήμα του λαού. Σχεδιάζεται, μάλιστα, να δημιουργηθεί Τράπεζα Θεμάτων και γι' αυτές. Μετά την Τράπεζα Θεμάτων στις τάξεις του Λυκείου, το Δημοτικό και το Γυμνάσιο μετατρέπονται σε εξεταστικά κέντρα για να προσγειώσουν τα όνειρα των μαθητών στις «απαιτήσεις» της μεγιστοποίησης

των κερδών του κεφαλαίου. Το μέλλον που τους ετοιμάζουν μας γυρίζει στο παρελθόν, όταν η πρόσβαση στο Γυμνάσιο περνούσε από τις εισαγωγικές εξετάσεις από το Δημοτικό και του Λυκείου από το Γυμνάσιο. Δεν θεσπίστηκαν τυχαία τα μεταγυμνασιακά ΙΕΚ.

Λίγες μέρες αργότερα (στις 23 Μάη), ξεκινά η εφαρμογή ενός από τα πιο άγρια ταξικά μέτρα που έχει εφαρμόσει στην εκπαίδευση το σύστημα τα τελευταία χρόνια ενάντια στα παιδιά του λαού.

Η εφαρμογή της διαβόητης Τράπεζας Θεμάτων έχει τις παρακάτω συνέπειες:

- Να δημιουργήσει συνθήκες μαζικής απόρριψης μαθητών από το Λύκειο και την εκπαιδευτική διαδικασία και να τους εξωθήσει στην άγρια πραγματικότητα της ανειδίκευτης μισοδουλείας με μηδενικά δικαιώματα.

- Να αποθαρρύνει μαζικά ακόμα και τους μαθητές που θα συνεχίσουν στην επόμενη τάξη, κάτω από το βάρος της απογοήτευσης της χαμηλής βαθμολογίας.

- Να εμπεδώσει συνθήκες καθημερινής εντατικοποίησης και απόλυτης πειθάρχησης της σχολικής ζωής κάτω από κυνήγι να «βγει» η (έτσι κι αλλιώς υπέρογκη) ύλη, ανεξάρτητα από τις δυσκολίες των μαθητών ή από το «πώς» (δεν) έχει καλυφθεί αυτή η ύλη (έλλιψη καθηγητών, τηλε-«εκπαίδευση» κλπ).

Ο πρόσφατος ελιγμός του ΥΠΑΙΘ σε σχέση με την Τράπεζα Θεμάτων (κλήρωση δύο τριάδων θεμάτων, από τα οποία ο εκπαιδευτικός θα επιλέξει δυο θέματα, ένα από κάθε τριάδα) αποδεικνύει ότι η κυβέρνηση κάτω από το βάρος της γενικής αγανάκτησης που έχει δημιουργήσει η πολιτική της, προσπαθεί να λειάνει τις γωνίες, χωρίς όμως να αναφέρει την ουσία της πολιτικής της. Ας μην ξεχνάμε, άλλωστε, ότι οι δομές της μεταγυμνασιακής κατάρτισης του ν. 4763 δεν είναι ακόμα έτοιμες.

Η πραγματοποίηση αυτού του μπαράζ εξετάσεων αμέσως μετά τον ενάμιση χρόνο τηλε-«εκπαίδευσης», που όξυνε παραπέρα τις ανισότητες και τον ταξικό διαχωρισμό ανάμεσα στους μαθητές, θα αποτελέσει ένα ακόμη όπλο στα χέρια του υπουργείου για την προώθηση της πολιτικής του, για να ρίξει την ευθύνη στην «ανεπάρκεια» των εκπαιδευτικών για τα αποτελέσματα, αλλά και στους μαθητές που δεν προσπαθούν! Έτσι, οι εκπαιδευτικοί θα πρέπει να προσαρμόσουν το μάθημα στις απαιτήσεις των τεστ και της Τράπεζας Θεμάτων, οι μαθητές να εντατικοποιηθούν και όσοι έχουν την οικονομική δυνατότητα, να στραφούν στα φροντιστήρια και να αποδεχτούν πως οι ίδιοι ευθύνονται για την αποτυχία τους! Όχι μόνο εντατικοποιούν τη δουλειά των εκπαιδευτικών, αλλά και επιδιώκουν να τους μετατρέψουν σε πειθήνιο ιδεολογικό φορέα χειραγώγησης των μαθητών και κυνηγούς χορηγών. Ταυτόχρονα, σπρώχνουν τους γονείς να βάλουν ακόμη πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη.

Απέναντι σε αυτή την κλιμάκωση των ταξικών φραγμών, της εντατικοποίησης και της αξιολόγησης, οι αντιδράσεις των εκπαιδευτικών ομοσπονδιών είναι αναμικρές. Έχουν περιοριστεί σε κείμενα αποδοκμασίας και συλλογής υπογραφών. Δεν είναι υπερβολή να πούμε ότι οδηγούν την κατάσταση στο να περάσει όλη αυτή η λαίλαπα χωρίς να «ανοίξει ρουθούνι». Η ΟΛΜΕ «κλιμάκωσε» με τη γνωστή συγκέντρωση στο υπουργείο Παιδείας ίσα-ίσα για να βγει από την υποχρέωση.

Οι Αγωνιστικές Κινήσεις Εκπαιδευτικών προσπαθούν να δημιουργήσουν ρήγμα σε αυτό το κλίμα αδράνειας, προτείνοντας το *τρίπτυχο «στάση εργασίας στις 18 Μάη (PISA), γενικές συνελεύσεις που θα αποφασίσουν στάση εργασίας την πρώτη μέρα εφαρμογής της Τράπεζας Θεμάτων και νέες γενικές συνελεύσεις*».

Θεσσαλονίκη, Ε' ΕΛΜΕ

Έξω η αστυνομία και το κράτος από τα σωματεία!

Μαζική Γενική Συνέλευση πραγματοποιήθηκε στις 4 Μάη στην Ε' ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης με θέμα την ομόφωνη εισήγηση του ΔΣ για διαγραφή του Χρ. Βαϊτίσιδη, επικεφαλής της ΔΑΚΕ, από μέλος της ΕΛΜΕ. Αιτία της εισήγησης αυτής υπήρξε η αυταρχική κι εργοδοτική στάση, η προσβλητική κι απρεπής συμπεριφορά του προς τις εργαζόμενες του «Δικτύου Άλφα» στο οποίο παράτυπα και αντικαταστατικά λειτουργούσε ως εκπρόσωπος του σωματείου, παραβιάζοντας συστηματικά τις αρχές του.

Φυσικά δεν πρόκειται για τυχαίο, μεμονωμένο περιστατικό. Ο συνδικαλιστικός-πολιτικός χώρος που εκπροσωπεί ο Χ.Β. έχει τεράστια ιστορία τέτοιων ενεργειών, τόσο στον δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα. Οι πρακτικές του αποτελούν έκφραση της κυρίαρχης στάσης του συστήματος -του ντόπιου και ξένου κεφαλαίου- του πολιτικού προσωπικού του και των συνδικαλιστικών εκπροσώπων που επιδιώκουν να καταστήσουν τους εργαζόμενους σύγχρονους δούλους σ' έναν νέο εργασιακό μεσαίωνα.

Κατά τη διάρκεια της ΓΣ, στελέχη της ΔΑΚΕ εκδήλωναν τραμπούκικες συμπεριφορές, με αποκορύφωμα τον τραυματι-

σμό τής συναδέλφου και μέλους του ΔΣ της ΕΛΜΕ και τους προπηλακισμούς άλλων συναδέλφων από ΔΑΚίτες με επικεφαλής τον Χρ. Βαϊτίσιδη. Και σαν να μην έφτανε αυτό, η ηγεσία της ΔΑΚΕ, με καταγγελίες σε βάρος μελών ΔΣ της Ε' ΕΛΜΕ, κάλεσε την αστυνομία να παρέμβει στο χώρο της συνέλευσης-ψηφοφορίας του σωματείου. Η αστυνομία, με περιπολικά και κλούβα, παρέμεινε στην αυλή του σχολείου καθ' όλη τη διάρκεια της ψηφοφορίας και προκλητικά απαιτούσε να μπει και μέσα στην αίθουσα. (Αποτράπηκε χάρη στην παρέμβαση των καθηγητών). Την ίδια ώρα τα μέλη της ΔΑΚΕ, πρόεδρος και ταμίας ΟΛΜΕ, πρόεδρος της ΕΔΟΘ, μέλος της ΕΕ της ΑΔΕΔΥ, συνδικαλιστές άλλων ΕΛΜΕ, που παρευρίσκονταν, δεν έκαναν το παραμικρό για να την απομακρύνουν.

Οι Αγωνιστικές Κινήσεις από την πρώτη στιγμή κατήγγειλαν την «προσπάθεια της Αστυνομίας και της πολιτικής της ηγεσίας να τρομοκρατήσουν τους εργαζόμενους εκπαιδευτικούς και να επέμβουν κατασταλτικά στις διαδικασίες πρωτοβάθμιου σωματείου». Στη συνέλευση, αφού καταδικάσαν και κατήγγειλαν τις πρακτικές Βαϊτίσιδη και του χώρου του, εξέφρασαν

την άποψη ότι σ' αυτήν τη συγκυρία, διεθνή-εσωτερική κι εκπαιδευτική, η επικέντρωση της γενικής συνέλευσης ενός σωματείου σε ένα θέμα, φαινομενικά, προσωπικό θα μπορούσε να λειτουργήσει αποπροσανατολιστικά. Με τις τοποθετήσεις τους προσπάθησαν να συνδέσουν το συγκεκριμένο θέμα με τα συνολικότερα πολιτικά ζητήματα, ανοίγοντας τη συζήτηση για την ανάγκη ανασυγκρότησης των σωματείων και για το ρόλο των παρατάξεων μέσα σ' αυτά. Για την ανάγκη να πάρουν οι εργαζόμενοι την υπόθεση στα χέρια τους.

Τόνισαν ότι το οργανωμένο, μαζικό συνδικαλιστικό και λαϊκό κίνημα έχει κάθε δικαίωμα αλλά και καθήκον να προστατεύει τον εαυτό του και τα μέλη του από πολιτικές πρακτικές και πρόσωπα που στρέφονται εναντίον του. Ωστόσο, η πιο αποτελεσματική απάντηση είναι η ανάπτυξη συλλογικών διαδικασιών κι αγώνων που θα ελέγχουν και θα παλεύουν ενάντια σ' αυτό το σύστημα που γεν-

νά Βαϊτίσιδηδες.

Εξάλλου η απόφαση της ψηφοφορίας για διαγραφή του Βαϊτίσιδη για ένα έτος - με μια ψηφοφορία στην οποία επιτράπηκε να συμμετάσχουν όσοι ήταν ταμειακώς τακτοποιημένοι ως τον Ιανουάριο (στην ουσία αποκλείστηκαν όσοι ΔΑΚίτες δεν πλήρωναν συνδρομή μέσω μισθοδοσίας, μιας και η ΔΑΚΕ δεν είχε συμμετάσχει στις εκλογές του Δεκέμβρη)- μπορεί να στηρίζεται καταστατικά, ελέγχεται όμως πολιτικά. Οι ΓΣ είναι δημοκρατικά όργανα πάλης όλων των εργαζόμενων και δεν μπορούν να υπάρχουν περιορισμοί.

Ο πόλεμος και τα εφιαλτικά σενάρια συνεχίζονται

Συνεχίζεται ακατάπαυστα ο πόλεμος στην Ουκρανία, μεγαλώνοντας τον αιματηρό κατάλογο των νεκρών, των τραυματιών και των προσφύγων! Ο ουκρανικός λαός συνεχίζει να συνθλίβεται κυριολεκτικά ανάμεσα στις μυλόπετρες του ανταγωνισμού ΗΠΑ-Ρωσίας. Συντρίβεται η ζωή και το μέλλον του ανάμεσα στις συμπληγάδες της ρωσικής ιμπεριαλιστικής εισβολής και ενός καθεστώτος υποχείριου του αμερικανοΝΑΤΟϊκού ιμπεριαλισμού. Και από κοντά μεγαλώνει ακατάπαυστα ο κίνδυνος εξάπλωσης, επέκτασης και βαθέματός του στην ευρωπαϊκή ήπειρο. Πολλά από τα αδιανόητα του παρελθόντος γίνονται εφιαλτικές πιθανότητες στο σήμερα και στο αύριο!

Στο Ντονμπάς κρίνονται πολλά

Ο ρωσικός στρατός φανερά έχει επικεντρώσει τις στρατιωτικές του επιχειρήσεις στην περιοχή του Ντονμπάς, κινούμενος από Βορρά, Νότο και Ανατολή και επιδεικνύοντας στρατηγική υπομονή. Καταφέρνει αργές αλλά σημαντικές προωθήσεις μερικών χιλιομέτρων κύρια από τον Βορρά και από τα ανατολικά. Έτσι αυτή τη στιγμή σφυροκοπά την περιοχή με επίκεντρο την Λίμαν (Βορράς), βρίσκεται στα περίχωρα της σημαντικής πόλης του Σεβερτοντόντσκ (Βορειοανατολικά) ενώ έχει καταλάβει την Ποπάσναγια (ανατολικά), η οποία αρχίζει να μετατρέπεται σε εφιαλτήριο για την προώθηση προς την πόλη Μπαχμούτ (νοτιοανατολικά του Κραματόρσκ), που εκτιμάται ότι οι ουκρανικές δυνάμεις έχουν βαριά οχυρώσει. Στον Νότο η επίσημη Βαριά οχυρωμένη από το καθεστώς του Κιέβου πόλη Αβίντβκα συνεχίζει να αντέχει. Ο ρωσικός στρατός φαίνεται πως εξακολουθεί να διαμορφώνει το πεδίο μάχης και δεν ρίχνει παρά σταδιακά τις δυνάμεις του στην περιοχή. Ωστόσο, με την παράλληλη χρήση των σφοδρών βομβαρδισμών από ξηρά και αέρα, καταφέρνει βαριές απώλειες στις ουκρανικές δυνάμεις που - σύμφωνα με πηγές από τη Ρωσία - μετρούν πολλές εκατοντάδες νεκρούς στρατιώτες καθημερινά. Σκοπός, φυσικά, των ρωσικών κινήσεων παραμένει η καθόλου εύκολη κατάκτηση των πόλεων-κλειδίων του Κραματόρσκ-Σλαβιάνσκ, που είναι και το επίκεντρο του ουκρανικού δικτύου οχυρώσεων και που θα σημάνει λίγο έως πολύ και την κατάκτηση της περιοχής.

Σε μια άλλη εξέλιξη, οι ουκρανικές δυνάμεις απώθησαν τις ρωσικές γύρω από το Χάρκοβο. Αποτελεί ερωτηματικό εάν αυτό οφείλεται στην αναβάθμιση των δυνατοτήτων του ουκρανικού στρατού ή αντανακλά κυρίως μια τακτική αποχώρηση του ρωσικού στρατού με χαλάρωση του κλοιού γύρω από το Χάρκοβο, ώστε να απελευθερωθούν κι άλλες δυνάμεις για το Ντονμπάς.

Στο συνολικό πεδίο η Ρωσία έχει εντατικοποιήσει τις επιθέσεις σε σημεία κλειδιά του ουκρανικού σιδηροδρομικού δικτύου της δυτικής και κεντρικής Ουκρανίας και των υποσταθμών παραγωγής ενέργειας που τροφοδοτούν τη ηλεκτροκίνητα τρένα, δυσκολεύοντας έτσι πολύ τον ανεφοδιασμό των ουκρανικών δυνάμεων που μάχονται στο Ντονμπάς. Ταυτόχρονα έχουν επιδοθεί σε ένα «σαφάρι» βομβαρδισμών αποθηκών που στοιβάζονται τα όπλα που φτάνουν από την Δύση. Αξιοσημείωτος είναι και ο δύο φορές βομβαρδισμός μιας στρατηγικής γέφυρας που συνδέει την Οδησό με τη Μολδαβία και τη Ρουμανία.

Η κατάσταση και οι κινήσεις της Ρωσίας

Διαψεύστηκε τελικά η Δύση, που προεξόφλουσε ότι με την ομιλία του ο Πούτιν στην επέτειο της 9ης Μάη, θα ανακοίνωνε κάτι τόσο συνταρακτικό που θα οδηγούσε ακόμα και «στη συντέλεια του κόσμου». Ο Πούτιν, αφού χρησιμοποίησε χωρίς καμιά ντροπή τη μεγάλη επέτειο συντριβής του ναζιφασισμού κάνοντας ανιστόρητους παραλληλισμούς, προσπάθησε να δικαιολογήσει την εισβολή, επαναλαμβάνοντας αυτά που είχε θέσει προς τους δυτικούς πριν την 24η Φεβρουαρίου. Ότι δηλαδή ο ίδιος και συνολικά η ρωσική ηγεσία υποστήριζε «την εγκαθίδρυση ενός συστήματος ίσης και αδιαίρετης ασφάλειας» και γι' αυτό και πρότεινε τον Δεκέμβριο «την υπογραφή συνθήκης για τις εγγυήσεις ασφαλείας» όμως «οι χώρες του ΝΑΤΟ δεν ήθελαν να μας ακούσουν γιατί είχαν άλλα σχέδια». Έτσι, αφού δημιουργήθηκε «μια απειλή εντελώς απαράδεκτη για μας» αναγκάστηκαν σε «προληπτική απειθυσία». Τα προηγούμενα ίσως να αποτελούν μια υπενθύμιση προς τους Ευρωπαίους ιμπεριαλιστές και ειδικά προς τη Γερμανία και τη Γαλλία για τις συνέπειες του συρσίματος πίσω από τους σχεδιασμούς των ΗΠΑ, αλλά και πως παραμένει (η Ρωσία) ανοιχτή σε έναν μελλοντικό συμβιβασμό, που όμως θα παίρνει υπόψη τις «ανησυχίες ασφαλείας» που η ίδια έχει θέσει.

Σε κάθε περίπτωση και παρά το γεγονός πως για τη Ρωσία η κατάσταση συνολικά παραμένει δύσκολη, έχουν επίσης διαψευστεί οι δυτικές Κασσάνδρες που μιλούσαν για κατάρρευση της ρωσικής οικονομίας. Η μικρή διασύνδεση της ρωσικής οικονομίας με τη Δύση και η ροή δισ. από τις πωλήσεις υδρογονανθράκων ήταν από τους παράγοντες που λειτούργησαν για αυτή τη διάψευση.

Αν και η Ρωσία εμφανίζει, όπως προηγουμένως γράψαμε, στρατηγική υπομονή, ωστόσο πιέζεται από τις κινήσεις των δυτικών τόσο γενικά (ρήγμα στις ευρωρωσικές και συγκεκριμένα γερμανορωσικές σχέσεις, ένταξη Σουηδίας και Φιλανδίας στο ΝΑΤΟ, κλιμάκωση της πίεσης στα δυτικά σύνορα της, οικονομικές κυρώσεις,) όσο και στο πεδίο των μαχών (υπερεξοπλισμός και πληροφορίες σε πραγματικό χρόνο προς το καθεστώς του Κιέβου). Το διπλωματικό φάουλ του Λαβρόφ έναντι του Ισραήλ και η «διόρθωση» Πούτιν απηχεί πιθανά το γεγονός πως σε ορισμένες στιγμές η πίεση φεύγει από τα όρια.

Όπως επίσης δείχνουν οι εξελίξεις, η

Ρωσία, έξω από το πεδίο των μαχών, χρησιμοποιεί ολοένα και πιο έντονα το ενεργειακό όπλο, τόσο με αρνητικό τρόπο (ΕΕ) όσο και με θετικό (Ινδία) με σημαντικές επιτυχίες, ενώ αξιοποιεί τις σχέσεις που έχει διαμορφώσει με Κίνα, Ινδία, Ιράν, Βραζιλία. Ωστόσο, ο ρωσικός ιμπεριαλισμός και σ' αυτό το πεδίο έχει ισχυρούς προβληματισμούς για τη συνολική πορεία των σχέσεων με τους Ευρωπαίους, το πόσο και αν τελικά μπορεί να αποτελέσουν αντίβαρο οι σχέσεις με τις BRICS, ενώ σίγουρα παραμένει ζητούμενο μια πιο αναβαθμισμένη συνεννόηση με την Κίνα.

«Τέλος», αποτελεί ερώτημα εάν αυτά που διαρρέουν τα ρωσικά ΜΜΕ για διάλυση της Ουκρανίας στο μέλλον, με διαμοιρασμό των εδαφών της (εκτός φυσικά αυτών που θα έχουν περιέλθει στη Ρωσία), σε Πολωνία (Λβιβ, Βολινία), Ουγγαρία (Υπερκαρπαθία) και Ρουμανία (Μπουκοβίνα), θέλουν να αυξήσουν την πίεση στο πολιτικό προσωπικό του Κιέβου ή απηχούν και πραγματικές -αν και αδήλωτες- προθέσεις των αναφερθεισών χωρών. Πάντως, ανάμεσα σε Ουγγαρία και Ουκρανία υπάρχει ήδη ψύχρανση των σχέσεων. Όπως και να έχει, και αυτά είναι τμήμα «σεναρίων» που προβλέπουν επέκταση του πολέμου και της αλληλοσφαγής.

Οι ΗΠΑ συνεχίζουν να επενδύουν στην κλιμάκωση της σύγκρουσης

Η σύνοδος στο Ραμστάιν σηματοδότησε αντικειμενικά την κλιμάκωση της ιμπεριαλιστικής επεμβατικής πολιτικής των ΗΠΑ (και με πιστό σκυλί το Λονδίνο) δια αντιπροσώπου (καθεστώς του Ζελένσκι) στον πόλεμο. Μία εβδομάδα μετά, το Κίεβο επισκέφθηκε η Νάνσι Πελόζι, η πρόεδρος της Βουλής των Αντιπροσώπων, για να επιβεβαιώσει τη «δέσμευση» των ΗΠΑ στην κατεύθυνση αυτή. Άλλωστε, οι εμπρηστικές τοποθετήσεις των Αμερικανών αξιωματούχων στο Ραμστάιν δεν άφησαν καμιά αμφιβολία για το ποια ήταν η γραμμή των ΗΠΑ.

Ωστόσο, η «αποκάλυψη» των New York Times (ΝΥΤ), με πηγές ανώτατους αξιωματούχους των ΗΠΑ, ότι οι αμερικανικές δυνάμεις έδωσαν τις πληροφορίες για να βυθιστεί στη συνέχεια το «Moskva», η ναυαρχίδα του ρωσικού στόλου της Μαύρης Θάλασσας, αλλά και τις πληροφορίες για να σκοτωθούν από τις ουκρανικές δυνάμεις τουλάχιστον δώδεκα Ρώσοι στρατηγούς, ενεργοποίησε για μια ακόμη φορά τους δικασμούς και τα διλήμ-

ματα στις κορυφές του αμερικανικού ιμπεριαλισμού. Ήταν φανερό ότι οι «πηγές» μέσω των διαρροών αυτών προσπαθούσαν να ανιχνεύσουν, με τον πιο τυχοδιωκτικό τρόπο, τις κόκκινες γραμμές της Ρωσίας όσον αφορά το πού η ίδια θεωρεί ότι σταματάει η έμμεση και πού αρχίζει η άμεση εμπλοκή των δυτικών στην ρωσο-ουκρανική σύγκρουση. Το αμερικανικό Πεντάγωνο διέψευσε άμεσα τους ΝΥΤ και ο γνωστός Φρίντμαν με άρθρο του (πάλι στους ΝΥΤ) προειδοποίησε με αυστηρό ύφος για τις συνέπειες αυτών των «αποκαλύψεων». Τόνισε, μάλιστα, ότι σύμφωνα με ανώτατους αξιωματούχους των ΗΠΑ, αυτές δεν αποτελούν τμήμα μιας «μελετημένης στρατηγικής», ενώ εμφάνισε «έξαλλο» τον ίδιο τον Μπάιντεν να απαιτεί από τον Διευθυντή της CIA και τον υπουργό Άμυνας «να σταματήσουν αμέσως» αυτές οι «απερίσκεπτες» διαρροές «προτού καταλήξουμε σε έναν ακούσιο πόλεμο με τη Ρωσία».

Παρά τα ζιγκ-ζαγκ, όμως, οι ΗΠΑ συνεχίζουν την εμπρηστική τους πολιτική, με σκοπό την παράταση του πολέμου με κάθε τρόπο, τη χρησιμοποίηση της Ουκρανίας σαν την Ιφιγένεια, ώστε να φθαρεί ανεπανόρθωτα η Ρωσία. Αυτό καταδεικνύει η απόφαση του αμερικανικού Κογκρέσου για αποστολή επιπλέον βοήθειας (οικονομικής και σε πολεμικό εξοπλισμό) στο καθεστώς του Κιέβου, που φτάνει στο δυσθεώρητο ύψος των 40 δισ. δολαρίων, ενεργοποιώντας τον νόμο περί δανεισμού-μίσθωσης του Β' ΠΠ (!) που επέτρεπε την ταχεία χορήγηση της βοήθειας στους τότε συμμάχους.

Η ΕΕ ζαλισμένη μέσα στο αμερικανορωσικό ρινγκ

Είναι πραγματικά αξιοσημείωτη αυτή η -μέσα σε λίγες εβδομάδες- προσαρμογή της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ειδικότερα της ηγεμονικής της δύναμης, δηλαδή της Γερμανίας, στο πλαίσιο που χαράσσουν οι ΗΠΑ, με τη Βρετανία σε ρόλο βοηθού και προβοκάτορα. Το γερμανικό προσωπικό, με εξαίρεση τη Μέρκελ που εκκωφαντικά σιωπά τουλάχιστον μέχρι τώρα, έχει βαλθεί το τελευταίο διάστημα σε ένα μαζικό αυτομαστίγωμα και ρίχνει τη σαραντάχρονη και βάλε Ost Politik και τις ρωσο-γερμανικές σχέσεις στο «πυρ το εξώτερον». Από αυτή την άποψη, το διάγγελμα του Σολτς που υπογράμμιζε ότι η στοίχιση με τις ΗΠΑ έχει όριο τα ζωτικά συμφέροντα της Γερμανίας, είναι απλά «άλλα λόγια να αγαπιόμαστε» ή συνιστούν μία πρώτη τροχιοδεικτική βολή για εξίσου

εντυπωσιακές μετατοπίσεις στο μέλλον;

Φυσικά, ενόσω διαρκεί ο πόλεμος στην Ουκρανία, οι Γερμανοί ιθύνοντες γνωρίζουν πως τα περιθώριά τους για διαφοροποιήσεις είναι ελάχιστα. Μένει, βέβαια, να δούμε από την άλλη, πώς θα επιδράσει αυτή η συνεχής και κλιμακούμενη πίεση που δέχεται ο γερμανικός ιμπεριαλισμός από τις ΗΠΑ και τη γραμμή της παρατεταμένης σύγκρουσης στις ουκρανικές πεδιάδες. Μπορεί το σχοινί να τεντώνεται επ' άπειρον χωρίς να κοπεί;

Το ίδιο εκνευρισμένος πρέπει να ήταν και ο Μακρόν, μιας και διαπίστωσε ξανά με την επικοινωνία του με τον Πούτιν, πως δεν υπάρχουν εύκολες και ανέξοδες διέξοδοι από τις αμερικανορωσικές συμπληγάδες.

Οι ίδιες οι εξελίξεις μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση σηματοδοτούν μια υπέρπυουσα και πολυεπίπεδη κρίση, ενώ νωπά είναι τα μεγάλα τραύματα από την κρίση του 2008 και το BREXIT. Όλες οι ευρωπαϊκές χώρες, δηλαδή οι λαοί τους πρώτα και κύρια αλλά και τμήματα του ευρωπαϊκού κεφαλαίου, δέχονται ήδη τις πρώτες σοβαρές συνέπειες των (αυτο)κυρώσεων. Οι μεγαλύτερες ευρωπαϊκές εταιρείες έχουν υποχωρήσει στις απαιτήσεις της Gazprom, πληρώνοντας σε ρούβλια το φυσικό αέριο. Όμως η συζήτηση για το εμπόριο στο ρωσικό πετρέλαιο ήταν η πρώτη θρυαλίδα για να διαλυθεί η επίπλαστη ενότητα. Άρχισαν ανοιχτές απειλές για βέτο, η ευρωπαϊκή επιτροπή έδινε εξαιρέσεις επί εξαιρέσεων (από το εμπόριο) που και πάλι όμως δεν ικανοποιούσαν (π.χ. την Ουγγαρία) και έχουμε επιπλέον και άτακτη υποχώρηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στο θέμα των ευρωπαϊκών πλοίων που μεταφέρουν ρωσικό πετρέλαιο. Και δεν είμαστε παρά στην αρχή!

Τα κύματα της αναστάτωσης μεγαλώνουν και επεκτείνονται

Η Σουηδία και η Φινλανδία ετοιμάζονται να μπουν στο NATO και η Ρωσία κάνει ασκήσεις προσομοίωσης πυρηνικών επιθέσεων στο Καλίνινγκραντ. Η Λευκορωσία αναπτύσσει ειδικές δυνάμεις στα νότια και δυνάμεις άμυνας, πυροβολικού και πυραύλων στα δυτικά, σε απάντηση, όπως λέει η ηγεσία της, στη συγκέντρωση στρατευμάτων της Ουκρανίας, της Πολωνίας, της Λιθουανίας και της Λετονίας στα σύνορά της. Η Υπερδνειστερία παραμένει ως υποψήφιο θύμα μιας επέκτασης του πολέμου, ενώ πολωνικές δυνάμεις συμμετείχαν σε κοινές στρατιωτικές ασκήσεις με δυνάμεις της Μολδαβίας στην επικράτεια της τελευταίας. Στα Βαλκάνια οι υπόγειες ή φανερές διεργασίες αποσταθεροποίησης συνεχίζονται. Η Γεωργία δέχτηκε πιέσεις από το καθεστώς του Κιέβου (δηλαδή τις ΗΠΑ) ώστε να στείλει όπλα στην Ουκρανία, με τη Γεωργιανή πρόεδρο να καρφώνει το Κίεβο πως θέλει να ανοιχτεί δεύτερο μέτωπο της Ρωσίας στον Καύκασο. Στην ίδια περιοχή, στα νότια, περίεργες αναζωπυρώσεις έχουμε στο θέμα του Ναγκόρνο Καραμπάχ. Στη Λιβύη τα πράγματα οδηγούνται ξανά σε αδιέξοδο.

Σε όλη την ευρύτερη περιοχή, γύρω από την Ουκρανία και με επίκεντρο την ίδια, έχουμε την εμφάνιση τάσεων αποσταθεροποίησης και αναστατώσεων, με τους ιμπεριαλιστές να ενεργοποιούν προϋπάρχουσες αντιθέσεις ή να δημιουργούν νέες, με πρωτοστάτη και εδώ τις ΗΠΑ. Όλη αυτή η αναστάτωση ξαναγυρίζει στο «κέντρο», πρωτοδοτώντας τον πόλεμο στην Ουκρανία και τις «πηγές» της πολεμικής αυτής σύγκρουσης: τον άγριο ανταγωνισμό των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων και πρώτα απ' όλα των ΗΠΑ και της Ρωσίας!

Θεσσαλονίκη

Χιλιάδες ένωσαν την φωνή τους στην αντιπολεμική συναυλία

Μεγάλη αντιπολεμική συναυλία πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 8 Μαΐου στην πλατεία Αριστοτέλους, μια ημέρα πριν την επέτειο της Μεγάλης Αντιστασιακής Νίκης των Λαών ενάντια στον ναζισμό. Πήραν μέρος δεκάδες καλλιτέχνες της πόλης, αλλά και αρκετοί που ήρθαν από την Αθήνα και αλλού. Επίσης, πολλά μουσικά συγκροτήματα, χορωδία, ηθοποιοί του Κρατικού Θεάτρου κ.λπ. Κατα-

δικάστηκε με τις ομιλίες και τα συνθήματα ο πόλεμος στην Ουκρανία, η εισβολή της Ρωσίας, οι ΝΑΤΟϊκοί ιμπεριαλιστές, που συνεχίζουν να ρίχνουν λάδι στην φωτιά, και η επικίνδυνη εμπλοκή της Ελλάδας στα φιλοπόλεμα αμερικάνικα σχέδια.

Υπογραμμίστηκε πολλές φορές η ανάγκη αλληλεγγύης στον ουκρανικό λαό, στους πρόσφυγες του πολέμου από κάθε σημείο της γης και η ανάγκη

ενίσχυσης του αντιπολεμικού κινήματος των λαών. Με πανό, προκήρυξη και τρικάκια συμμετείχαν η ΤΑΞΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ και οι ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ, πλήθος κοινωνικών και πολιτικών οργανώσεων και συλλογικοτήτων, φοιτητικοί σύλλογοι και συνδικαλιστικά σχήματα. Την συναυλία οργάνωσε ο Σύλλογος Μουσικών Βορείου Ελλάδας και ο Πανελλήνιος Μουσικός Σύλλογος.

Ιταλία

Κλιμακώνονται οι αντιπολεμικές κινητοποιήσεις

Οι κινητοποιήσεις ενάντια στον πόλεμο συνεχίζονται με αμείωτο ρυθμό στην Ιταλία. Από την έναρξη του πολέμου στην Ουκρανία εργαζόμενοι και νέοι διαδηλώνουν μαζικά και με επιμονή ενάντια στον πόλεμο και κατά των ιμπεριαλιστών. Σε κάθε εργατική κινητοποίηση δεν λείπει το ζήτημα του πολέμου. Έτσι και τώρα, ακριβώς μετά τις μεγάλες διαδηλώσεις για την εργατική πρωτομαγιά, ανακοινώθηκε γενική απεργία στον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα για τις 20 Μαΐου. Πλήθος εργατικών σωματείων έχουν δηλώσει πως θα συμμετέχουν σ' αυτήν. Κεντρικό ζήτημα ο πόλεμος.

Ο λαός της Ιταλίας επιμένει και διαδηλώνει ενάντια στους ιμπεριαλιστές του NATO, της ΕΕ, της Ρωσίας, που αιματοκυλούν την Ουκρανία. Παράλληλα όμως δεν ξεχνούν ότι η κυβέρνηση Ντράγκι είναι αυτή που έχει αυξήσει τις πολεμικές δαπάνες και στέλνει όπλα στην Ουκρανία, ασκεί μια πολιτική «πολεμικής οικονομίας». Η εργατική τάξη και ο λαός συνολικά στην Ιταλία αντιμετωπίζει μια επίθεση στα δικαιώματά του τα τελευταία χρόνια. Δοκιμαζόμενος σκληρά από την πανδημία βλέπει τους μισθούς να μειώνονται και η ακρίβεια εξανερμίζει το εισόδημά του.

Η απεργία λοιπόν της 20ής Μάη θα είναι άλλη μία στιγμή στον αγώνα που δίνει η ιταλική εργατική τάξη ενάντια στον πόλεμο, ενάντια στην αντιλαϊκή πολιτική της κυβέρνησης του Ντράγκι και των συμμάχων του. Στην ανακοίνωση-κάλεσμα στην απεργία αναφέρεται ρητά πως «είναι ανάγκη να ακουστεί δυνατά και καθαρά, χωρίς «αν» και «αλλά», η ριζοσπαστική μας αντίθεση στον πόλεμο ως εργαλείο και κάρδια στιγμή της καπιταλιστικής

αναδιάρθρωσης, η καταγγελία του αντεργατικού ρόλου όλων των πλευρών που δραστηριοποιούνται στη σύγκρουση (ΗΠΑ, ΕΕ, ουκρανική κυβέρνηση και Ρωσία)». Διεδικούν όμως και αύξηση μισθών που να καλύπτει το υψηλό κόστος διαβίωσης (ειδικά μετά τις αυξήσεις των τελευταίων μηνών-μια κατάσταση γνωστή και στην Ελλάδα). Υπερασπίζονται το δικαίωμα στην υγεία, στην περιθαλψή, στη δουλειά, στη ζωή.

Ο πόλεμος τροφοδοτεί νέα σημαντική κλιμάκωση των πολεμικών εξοπλισμών παγκόσμια!

Η ρωσική εισβολή στην Ουκρανία και η συνέχιση της πολεμικής σύγκρουσης για 3 μήνες τώρα, αποτέλεσε τη βάση για την εκτίναξη των πολεμικών εξοπλισμών παγκόσμια. Η συνεχής τροφοδότηση της Ουκρανίας με στρατιωτικό εξοπλισμό (από τις ΗΠΑ) είναι η βασική παράμετρος που απομακρύνει την πιθανότητα συνθηκολόγησης και ενισχύει τη μακροχρόνια συνέχιση του πολέμου. Η σύγκρουση πλέον ανοικτά παίρνει διαστάσεις μιας σύγκρουσης των υπερδυνάμεων ΗΠΑ-Ρωσίας. Το ψυχροπολεμικό κλίμα εντείνεται, καθώς όλα τα σενάρια είναι ανοικτά, ακόμα και η χρήση πυρηνικών όπλων.

Αυτό ακριβώς είναι που ωθεί τη μια μετά την άλλη χώρα σε δραστηκές αυξήσεις των αμυντικών τους δαπανών, κυρίως εντός αλλά και εκτός της ευρωπαϊκής ηπείρου. Χαράς ευαγγέλια για τις εταιρίες κατασκευής στρατιωτικού εξοπλισμού!

Στην ευρωπαϊκή ήπειρο, οι αμυντικοί προϋπολογισμοί των χωρών της ΕΕ παίρνουν την ανιούσα -σε αρκετές περιπτώσεις ξεπερνώντας και τον ΝΑΤΟϊκό στόχο του 2% του ΑΕΠ!

Την αρχή έκανε η Γερμανία, που ανακοίνωσε ένα πρόγραμμα-«μαμούθ» 100 δισεκατομμυρίων ευρώ για εξοπλισμούς, σηματοδοτώντας έτσι την πλήρη ανατροπή του μεταπολεμικού αμυντικού δόγματος με τους περιορισμούς που της είχαν επιβληθεί!

Χαρακτηριστικά να αναφέρουμε: η Γερμανία τριπλασίασε τον αμυντικό προϋπολογισμό για το 2022, ενώ στοχεύει σε αύξηση των στρατιωτικών δαπανών από 1,5% στο 2% του ΑΕΠ έως το 2024. Η κυβέρνηση της Πολωνίας έχει στόχο τη διάθεση του 3%, ενώ η Ρουμανία το 2,5% του ΑΕΠ. Η Δανία θα φτάσει το 2% του ΑΕΠ έως το 2033. Προς την ίδια κατεύθυνση κινούνται ήδη και η Γαλλία, η Βρετανία, ο Καναδάς και οι ΗΠΑ.

Για την Ευρώπη των «27», βέβαια, το μεγάλο «δύσκολο» ερώτημα ήταν και είναι πως θα εξοπλιστούν στρατηγικά (αγοράζοντας όπλα από Αμερική) και παράλληλα θα διατηρήσουν και θα επεκτείνουν τη γεωστρατηγική τους αυτονομία από το ΝΑΤΟ και τις ΗΠΑ.

Ξεχωριστή μνεία πρέπει να κάνουμε για την Ελλάδα, που κατέχει πλέον την

πρώτη θέση, με 3,82% του ΑΕΠ -σχεδόν διπλάσιο από τον ΝΑΤΟϊκό στόχο, ξεπερνώντας ακόμη και τις ΗΠΑ! Όπως αναφέρουν αναλυτές ευρωπαϊκής τράπεζας, εάν όλα τα μέλη του ΝΑΤΟ -πλην ΗΠΑ- πετύχουν τον στόχο του 2% του ΑΕΠ, τότε οι εξοπλιστικές τους δαπάνες θα φτάνουν τα 400 δισεκατομμύρια δολάρια ετησίως!

Εκτός ΝΑΤΟ τώρα, η Φινλανδία και η Σουηδία -που σχεδιάζουν να εισέλθουν σε αυτό- αυξάνουν επίσης τις στρατιωτικές δαπάνες!

Σε παγκόσμιο επίπεδο, αν προσπεράσουμε -χάριν συντομίας και μόνο- τις ένοπλες συγκρούσεις σε Αφρική (Αιθιοπία, Μάλι...) και Μέση Ανατολή (Συρία, Ιράκ, Υεμένη) θα πρέπει να επισημάνουμε τη σημαντική γεωπολιτική ένταση που δημιουργήσε η συνθήκη ΑΥΚΥΣ. Η ΑΥΚΥΣ (μεταξύ ΗΠΑ-Αυστραλίας-Αγγλίας) ήδη εντείνει τον ανταγωνισμό με την Κίνα και δημιουργεί «τσουνάμι» ενίσχυσης των οπλοστασίων στην ευρύτερη περιοχή Ινδίας-Ειρηνικού.

Από τα πιο επιβλητικά μεγέθη των εξοπλισμών είναι αυτά της Κίνας. Το Πεκίνο ανακοίνωσε ότι προχωρά σε αύξηση των στρατιωτικών δαπανών κατά 7,1% φέτος, από 6,8% που ήταν αντιστοιχώς πέρυσι. Με δαπάνες 229 δισ. δολαρίων, έχει τον δεύτερο προϋπολογισμό στον κόσμο (μετά τις ΗΠΑ, με 778 δισ. δολάρια το 2022) και τριπλάσιο από εκείνον της Ινδίας.

Τεράστια κέρδη για τους Βιομήχανους του πολέμου

Η πολεμική βιομηχανία παρέμεινε αλώβητη ακόμα και μέσα στην πανδημία, αφού οι πωλήσεις όπλων αυξήθηκαν το 2020. Ο εντυπωσιακός τζίρος των 100 κορυφαίων επιχειρήσεων παγκοσμίως φτάνει τα 531 δισεκατομμύρια δολάρια!

Την κορυφή των πωλήσεων της πολεμικής βιομηχανίας κατέχουν -ποιοι άλλοι;- οι Αμερικάνοι, με μερίδιο 37% επί του συνόλου των εξαγωγών όπλων την περίοδο 2016-20!

Ακολουθεί η Ρωσία με 20%, η Γαλλία (8,2%), η Γερμανία (5,5%) και η Κίνα (5,2%). Το 54% των παραγγελιών μοιράζονται 41 αμερικανικές επιχειρήσεις. Μόνο ο τζίρος της Lockheed Martin για

το 2020 ξεπερνά τα 58 δισ. δολάρια! Όχι τυχαία, με τη ρωσική εισβολή στην Ουκρανία, οι τιμές των μετοχών αμερικανικών αμυντικών κολοσσών κυριολεκτικά «πέταξαν».

«Είναι ξεκάθαρο ότι η αμερικανική ελίτ αντιλαμβάνεται την αμυντική βιομηχανία ως κινητήρια δύναμη της αμερικανικής οικονομίας. Η αμυντική βιομηχανία δεν αποτελεσματώνει την οικονομία, αλλά την ενισχύει», εξηγεί Αμερικανός πολιτικός επιστήμονας.

Η Ρωσία ήταν -έως πρόσφατα- ο δεύτερος μεγαλύτερος εξαγωγέας όπλων στον κόσμο, μετά τις ΗΠΑ. Παρά τη χρόνια προσπάθεια των ΗΠΑ να την περιορίσουν, το διάστημα 2016-2020 η Ρωσία πούλησε όπλα και πυρομαχικά σε 45 κράτη, με κύριους πελάτες την Ινδία, την Κίνα και την Αλγερία. Μάλιστα, τα τελευταία χρόνια, επεκτείνει το ενδιαφέρον για τους πελάτες της στην Ασία και τη Λατινική Αμερική.

Πλέον η σύρραξη στην Ουκρανία έχει φέρει ανατροπές στη σειρά κατάταξης, καθώς ο δεύτερος μεγαλύτερος εξαγωγέας όπλων στον κόσμο είναι η Γαλλία.

Σύμφωνα με το SIPRI (Σουηδικό Διεθνές Ινστιτούτο Ερευνών για την Ειρήνη), η Γαλλία είναι πλέον ο δεύτερος μεγαλύτερος εξαγωγέας όπλων στον κόσμο. Μόνο οι ΗΠΑ πωλούν περισσότερα άρματα μάχης, πυραύλους και στρατιωτικά αεροσκάφη σε όλο τον κόσμο. Η Γαλλία έχει πλέον ξεπεράσει και τη Ρωσία. Οι εξαγωγές όπλων σήμερα είναι αυξημένες κατά 72% από το 2019!

Η Γαλλία προμηθεύει στοιχεία πυροβολικού και αντιαερματικούς πυραύλους στην Ουκρανία, όπως αποκάλυψε τελευταία ο Μακρόν. «Η γαλλική αμυντική βιομηχανία κατόρθωσε να ενισχύσει την εικόνα της με τον πόλεμο της Ουκρανίας», ομολογεί η «Le Monde».

«Ο γαλλικός στρατός έχει επωφεληθεί από τη ζήτηση στην Αίγυπτο, τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, το Κατάρ και την Ινδία», αναφέρει έρευνα του ινστιτούτου SIPRI. Σύμφωνα με αυτή, η Γερμανία βρίσκεται στην έκτη θέση στις εξαγωγές όπλων. Με απλά λόγια, η Γερμανία πουλά τέσσερις φορές λιγότερα όπλα από τη Γαλλία!

Έτσι, παρά την ακύρωση του συμβολαίου για 12 γαλλικά υποβρύχια το πε-

ρασμένο φθινόπωρο από την Αυστραλία (λόγω της συνεργασίας ΑΥΚΥΣ με ΗΠΑ και Αγγλία), η Γαλλία ανέκαμψε. «Μια μυθική χρονιά» ήταν ο τίτλος των γαλλικών επιχειρηματικών εφημερίδων για τις στρατιωτικές συμφωνίες της Γαλλίας το 2021, αξίας 28 δισ. ευρώ. Τα 12 δισ. ευρώ ήταν η συμφωνία με την Ελλάδα για φρεγάτες και ραφάλ!

Βέβαια σε αυτή την πορεία ανάπτυξης δεν χωράν ηθικοί φραγμοί και ενδοιασμοί!

«Από το 2010, η Γαλλία αντισταθμίζει τα οικονομικά της προβλήματα με υψηλότερες στρατιωτικές δαπάνες και ολοένα μεγαλύτερες παραχωρήσεις σε αυταρχικά καθεστώτα προκειμένου να πουλήσει τα όπλα της», εξηγεί ο οικονομολόγος Κλοντ Σερφατί.

Μάλιστα, η Γαλλία θέλει να επενδύσει 25 δισεκατομμύρια ευρώ στον εκσυγχρονισμό των πυρηνικών της κεφαλών έως το 2023. Η υπουργός Άμυνας Φλοράνς Παρλί τονίζει κυνικά: «Η Γαλλία πρέπει να μπορεί να παρέμβει όπου διακυβεύονται τα συμφέροντά της!» και συνεχίζει: «Η ατομική βόμβα είναι ο ακρογωνιαίος λίθος της γαλλικής αμυντικής στρατηγικής μας. Με την ύπαρξή της και μόνο, συμβάλλει στην ασφάλεια του Ατλαντικού και στην ασφάλεια της Ευρώπης!» Πάνω από όλα η ευρωπαϊκή ασφάλεια, λοιπόν! Και εμείς που ανησυχίσαμε!

Στις αρχές Μαΐου, ο Αμερικανός Πρόεδρος επισκέφτηκε το εργοστάσιο της Lockheed Martin στην Αλαμπάμα. Η Lockheed Martin είναι μια από τις κορυφαίες πολεμικές βιομηχανίες των ΗΠΑ, που θησαυρίζουν από τα συμβόλαια του Πενταγώνου.

«Αυτός ο αγώνας, δεν θα είναι φθηνός», είπε ο Μπάιντεν στους εργαζομένους. Και για του λόγου το αληθές υπενθύμισε τα δισεκατομμύρια δολαρίων που έχει ζητήσει από το Κογκρέσο για «βοήθεια» στην Ουκρανία.

Πράγματι, όπως είπε ο Μπάιντεν, αυτός ο «αγώνας δεν θα είναι φθηνός!» Το ερώτημα, όμως, είναι ποιος τελικά θα πληρώσει το μάρμαρο; Και το μάρμαρο προς το παρόν το πληρώνει πολύ ακριβά -με το αίμα του- ο λαός της Ουκρανίας! Και σίγουρα θα συνεχίσουν να το πληρώνουν κι άλλοι λαοί, αν δεν ξεσηκωθούν για να τσακίσουν τον ιμπεριαλισμό!

Χιλή

Κυβερνητικοί ελιγμοί για τον κατευνασμό των λαϊκών αντιδράσεων

Οι προεδρικές εκλογές του περασμένου Νοέμβρη διεξήχθησαν στη Χιλή μέσα σε κλίμα γενικευμένης αγανάκτησης και κατακραυγής που προκάλεσε η κυβερνητική διαχείριση του Σεμπαστιάν Πινιέρα, του νεοσυντηρητικού επιχειρηματία που ανέλαβε την προεδρία το 2018. Τα οικονομικά και κοινωνικά μέτρα που επιτάσσονταν από τους διεθνείς χρηματοδοτικούς οργανισμούς, κυρίως από το ΔΝΤ, επιδείνωσαν τις κοινωνικές ανισότητες και προκάλεσαν αναταραχή στις λαϊκές μάζες. Η καταστροφική διαχείριση της πανδημίας, μαζί με το κύμα ιδιωτικοποιήσεων σε υπηρεσίες κοινής ωφέλειας και τη στρα-

τιωτικοποίηση της περιοχής των αυτοχθόνων Μαπούτσι, οι οποίοι κινητοποιούνται ενάντια στην αρπαγή των εδαφών τους από τις πολυεθνικές, ήταν η τελευταία σταγόνα που έκανε να ξεχειλίσει το ποτήρι της αγανάκτησης. Με έναυσμα την αύξηση της τιμής του εισιτηρίου στις δημόσιες συγκοινωνίες του Σαντιάγο ξεκίνησαν το 2019 πάνδημες διαμαρτυρίες που σύντομα επεκτάθηκαν σε όλη τη χώρα, καταγγέλλοντας συνολικά την πολιτική των κυβερνήσεων Πινιέρα. Οι κινητοποιήσεις κτυπήθηκαν με άγρια βία από τους εντεταλμένους караμπινιέρους και το στρατό, κάνοντας τη δημοφιλία της κεντροδεξιάς κυβέρνησης να

πέσει σε εξαιρετικά χαμηλά επίπεδα.

Μέσα σε αυτό το κλίμα αναδείχθηκε ο συνδικαλιστής του φοιτητικού κινήματος, Γκαμπριέλ Μπόριτς, που συγκρότησε ένα ευρύ μέτωπο προοδευτικών δυνάμεων με τη συμμετοχή αριστερών, οικολόγων, εκπροσώπων εργατικών σωματείων και ενώσεων των αυτοχθόνων (το Arguebo Dignidad, «Εγκρίνω την Αξιοπρέπεια»), το οποίο κατάφερε να πάρει το 25,8% των ψήφων στον πρώτο γύρο των εκλογών. Έχοντας να αντιμετωπίσει στον δεύτερο γύρο, στις 15 του Δεκεμβρίου, τον ακροδεξιό νοσταλγό του Πινοσέτ Χοσέ Αντόνιο Καστ, σε κλίμα έντονης πόλωσης του εκλογικού σώμα-

τος, ο Μπόριτς έλαβε την υποστήριξη του σοσιαλδημοκρατικού μετώπου για τη Συντακτική Συνέλευση, που ήθελε να φράξει το δρόμο στην ακροδεξιά, αποσπώντας το 55,7% των ψήφων, το υψηλότερο έως τώρα ποσοστό για εκλογή προέδρου στη Χιλή.

Από την πρώτη στιγμή της εκλογής του, ο Μπόριτς δήλωσε ότι παραλαμβάνει «καμένη γη» και ότι θα έκανε ό,τι είναι δυνατόν ώστε να ανακουφίσει τις λαϊκές μάζες. Υποσχέθηκε αμνηστία για τους κρατούμενους των εξεγέρσεων του 2019-2020, άρση του στρατιωτικού νόμου στις περιοχές των Μαπούτσε, συγκρότηση ενός «Μετώπου Αλλαγής της

Αζοφστάλ, Μαριούπολη

Τι ακριβώς δήλωσε η Ναταλία Ουσμάνοβα;

Η τριανταεπτάχρονη Ναταλία Ουσμάνοβα κατάφερε να βγει μαζί με την οικογένειά της από τα υπόγεια του χαλυβουργικού συγκροτήματος Αζοφστάλ την 1η Μαΐου. Ήταν ανάμεσα στις τελευταίες ομάδες αμάχων που απεγκλωβίστηκαν, ύστερα από την παρέμβαση του ΟΗΕ, από την Παρασκευή 29 Απριλίου ως την 8η Μαΐου και τον εξαναγκασμό του ουκρανού προέδρου να δώσει εντολή στους πολιορκημένους στρατιώτες του να επιτρέψουν και να συνδράμουν την επιχείρησης διάσωσης.

Λίγο μετά τη διάσωσή της, στο χωριό Μπεζιμενογε, δεκαέξι μίλια ανατολικά της Μαριούπολης, εκεί όπου βρίσκεται το πρώτο κέντρο υποστήριξης και διεκπεραίωσης των αμάχων, από το οποίο με ευθύνη του Ερυθρού Σταυρού μεταφέρονται, ανάλογα με την επιθυμία τους, προς το Ντονμπάς, τη Ρωσία ή την Ουκρανία, η Ναταλία συναντήθηκε με τους δημοσιογράφους. Σε ένα τρίλεπτο περίπου βίντεο, περιέγραψε τις σκληρές συνθήκες που έζησε στα έγκατα του Αζοφστάλ από την αρχή του πολέμου. «Φοβόμουν πάρα πολύ όταν η εγκατάσταση άρχισε να τρίζει στους βομβαρδισμούς. Είχαμε να δούμε τον ήλιο εδώ και δυο μήνες. Ζούσα εκεί κοντά, εργαζόμουν στο εργοστάσιο όλη μου τη ζωή, όμως δεν φανταζόμουν τα όσο τραγικά θα συνέβαιναν... Ήρθαμε στο Αζοφστάλ με τη θέλησή μας, όπως και άλλοι εργάτες του εργοστασίου, για να σωθούμε. Όταν καταλάβαμε πως το εργοστάσιο έγινε στόχος φοβηθήκαμε και προσπαθήσαμε να φύγουμε. Ξέραμε για τους ανθρωπιστικούς διαδρόμους, ξέραμε για την εκκένωση. Απλά δεν μας άφηναν να βγούμε. Και όταν αρχίσαμε να ακούμε βόμβες να σκάνε εκεί, νόμιζα ότι η καρδιά μου θα σταματούσε και ότι δεν θα επιβίωνα (...) Μας κρατούσαν στο καταφύγιο, κρύφτηκαν πίσω από το γεγονός ότι δήθεν ανησυχούν για την ασφάλειά μας, μας φώναζαν επανειλημμένα: Πηγαίνετε πίσω στο καταφύγιο! (...) Η Ουκρανία είναι νεκρή για μένα σαν κράτος» κατέληξε.

Το τρίλεπτο βίντεο ταξίδεψε στη Δύση μέσω του πρακτορείου Ρόιτερς από το οποίο το πήρε και το ανήρτησε το γερμανικό «Σπίγκελ». Όταν έγινε αντιληπτό το «λάθος», κατέβηκε αμέσως. Με τη δικαιολογία πως έπρεπε να ελεγχθεί για την αξιοπιστία του και υπάρχει ασυμφωνία με το περιεχόμενο του ρεπορτάζ! Δηλαδή,

πιο απλά, πως δεν συμφωνεί η ζωντανή εικόνα της Ναταλίας που μιλά με το λογοκριμένο κείμενο των δηλώσεών της, το οποίο αναπαρήγαγαν έκτοτε όλα τα δυτικά ΜΜΕ και στο οποίο είχαν επιλεγεί μόνο οι περιγραφές για τις σκληρές και ανασφαλείς συνθήκες και οι αναφορές για τους βομβαρδισμούς!

Η Ναταλία μαζί με την οικογένειά της αποφάσισαν να καταφύγουν στη Ρωσία. Εργαζόμενη, όπως και ο σύζυγος της, στο μεταλλουργικό συγκρότημα Αζοφστάλ, από την πόλη Τούλα, στην οποία κατέληξε, έδωσε μια δεύτερη συνέντευξη σε ρώσικο τηλεοπτικό κανάλι. Σε αυτήν περιέγραψε αναλυτικά την παγίδευσή της, αποκάλυψε πως πριν από τη ρώσικη επίθεση στη Μαριούπολη οι ουκρανικές αρχές έκαναν πολλές φορές ασκήσεις, κατεβάζοντας τους εργαζόμενους στα υπόγεια καταφύγια, και μίλησε για τη συνεχή προσπάθεια των ουκρανών μαχητών του τάγματος Αζόφ να τους αναγκάσουν με απειλές και ψέματα να παραμείνουν εγκλωβισμένοι. Ανέφερε πως τους έλεγαν πως αν βγουν θα τους συλλάβουν οι Ρώσοι και θα τους οδηγήσουν σε καταναγκαστικά έργα και επιβεβαίωσε πως τα λεωφορεία που έρχονταν να τους πάρουν έφευγαν άδεια. Για το δεύτερο βίντεο δεν χρειάστηκε να διαπιστωθεί ασυμφωνία. Απλά το «έφαγε το σκοτάδι» της δυτικής λογοκρισίας. Τα όσα έζησε και περιέγραψε η Ναταλία δεν ενδιέφεραν πλέον...

Με συνολική έκταση 11 τετραγωνικά χιλιόμετρα, το Αζοφστάλ διαθέτει 36 χιλιόμετρα υπόγειες σήραγγες σε πέντε επίπεδα, μερικές από τις οποίες εκτείνονται κάτω από το ποτάμι. Τριάντα έξι καταφύγια καλυμμένα με ισχυρό μπετόν για να αντέξουν ακόμη και πυρηνική επίθεση, ορισμένα σε βάθος έως και τριάντα μέτρων και πολλές αποθήκες. Υπολογίζεται πως τα έγκατα του συγκροτήματος έχουν χωρητικότητα για 12 χιλιάδες ανθρώπους. Εκεί έχουν καταφύγει άγνωστος αριθμός στρατιωτών του τάγματος Αζόφ, των ουκρανικών ένοπλων δυνάμεων και ξένοι μισθοφόροι. Οχυρώθηκαν από τις 18 Μαρτίου, όταν ξεκίνησε η πολιορκία, έχοντας μαζί τους γύρω στους 1.000 αμάχους κάθε ηλικίας, οι τελευταίοι των οποίων σύμφωνα με τις διαβεβαιώσεις Ουκρανών απεγκλωβίστηκαν πριν από μερικές ημέρες. Τα ουκρανικά ΜΜΕ ισχυρίζονται πως ο απεγκλωβισμός των αμάχων ήταν αποτέλεσμα των ενεργειών του Ζελένσκι, αν και δηλώνουν δυσσε-

στημένα για το γεγονός πως ο ΟΗΕ επέτρεψε σε αρκετούς από αυτούς να κατευθυνθούν προς περιοχές που ελέγχουν οι ρωσικές δυνάμεις! Τέτοια ευαισθησία!

Βραβευμένος φωτορεπόρτερ, συνεργάτης γνωστών δυτικών ΜΜΕ και ντοκιμαντερίστας, ο Τζόρτζιο Μπιάνκι μίλησε σε μια ειδική συνεδρίαση του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ στις 6 Μαΐου για τα όσα είδε στο Ντονμπάς. Για χρόνια ο Μπιάνκι κάνει ανεξάρτητο επιτόπιο ρεπορτάζ σε αυτήν την περιοχή με αποτέλεσμα να έχει μπει στη μαύρη λίστα του καθεστώτος του Κιέβου. «Προσωπικά αποκάλυψα πολλές ψεύτικες ειδήσεις που διαδόθηκαν στα ευρωπαϊκά μέσα ενημέρωσης: το επονείδιστο πρωτοσέλιδο της «Λα Στάμπα» που απέδωσε τη σφαγή στο Ντονέτσκ στις 14 Μαρτίου στους Ρώσους. Το γεγονός ότι η Μαριάννα, το κορίτσι που συμβόλιζε τον βομβαρδισμό του νοσοκομείου της Μαριούπολης, δεν απήχθη από τους Ρώσους. Το γεγονός ότι οι Ρώσοι δεν απελάτουν αμάχους από τη Μαριούπολη (δεν μπορούν να εκκενώσουν όλους τους αμάχους που επιθυμούν να φύγουν, σίγουρα δεν μπορούν να πάρουν αυτούς που θέλουν να μείνουν). Αντίθετα, έχω αποδείξεις ότι οι ουκρανοί στρατιώτες και οι πολιτοφυλακές έχουν χρησιμοποιήσει σε μεγάλη κλίμακα τους αμάχους ως ανθρώπινες ασπίδες».

Η κατάθεση του Μπιάνκι ήταν ένα δριμύ κατηγορώ σε όσους προσπαθούν με ψεύτικες ειδήσεις και παραποίηση των γεγονότων να κλιμακώσουν και να επεκτείνουν τη σύγκρουση. Αναφέρθηκε επίσης στη λογοκρισία, κατά περίπτωση, που γίνεται απ' όλες τις αντιμαχόμενες πλευρές, της ρώσικης και της ευρωπαϊκής συμπεριλαμβανόμενων. Κατέληξε διατυπώνοντας το ερώτημα: «Σε τι παιχνίδι παίζουμε; Σίγουρα είναι ένα πολύ επικίνδυνο παιχνίδι!»

Πηγές και προτάσεις

ΔΙΑΒΑΣΤΕ το άρθρο της *jungeWelt* για τις ενέργειες του «Σπίγκελ» www.jungewelt.de/artikel/425938.mariupol-halbe-wahrheit-im-spiegel.html και την ομιλία του Μπιάνκι που δημοσιεύθηκε στο ιταλικό *Contropiano* contropiano.org/news/politica-news/2022/05/09/un-giornalista-non-embedded-racconta-il-donbass-allonu-0149177

ΔΕΙΤΕ την πρώτη και τη δεύτερη συνέντευξη της Ναταλία www.youtube.com/watch?v=tfMlrWopylU www.1tv.ru/news/2022-05-06/428190-reportazh_iz_tuly_v_kotorom_mirnye_lyudi_rasskazывayut_o_proveden-nyh_dvuh_mesyatsah_v_azovstali

atheatoskosmosps.blogspot.com

Εντολής των Πολιτών» με σκοπό την αναβάθμιση της συμμετοχής στα πολιτικά δρώμενα. Όμως οι πιέσεις των ντόπιων ιθυνόντων και των ξένων προστατών τους τον έκαναν εξ αρχής να «προσγειωθεί στην πραγματικότητα». Ήδη στην τελετή παράδοσης-παραλαβής δεσμεύθηκε να συνεχίσει την εξωτερική πολιτική της χώρας, συμπεριλαμβανομένων των σχέσεων εξάρτησης από τα ιμπεριαλιστικά κέντρα, και να τηρήσει τα μέτρα που προβλέπονταν στον κρατικό προϋπολογισμό. Για να κατευνάσει τους φόβους της μεσαίας τάξης, όρισε υπουργούς προερχόμενους από το κέντρο και την κεντροδεξιά, ιδίως στο Εσωτερικών που έχει την ευθύνη διαχείρισης της περιοχής των Μαπούτσε, με δεδηλωμένο στόχο να «προσφέρει βεβαιότητες» και να αποφύγει τυχόν αντιδράσεις. Όσο για τη σύσταση της Συντακτικής Συνέλευσης, που προβλέπεται

καταρχάς για τον Σεπτέμβρη, αυτή βρίσκεται σε κρίσιμη φάση και θα εξαρτηθεί από το κατά πόσο θα επιβληθεί από το λαό στους δρόμους.

Τα τμήματα των λαϊκών στρωμάτων που συμμετείχαν στις κινητοποιήσεις του 2019-2020 δεν δείχνουν διατεθειμένα να δείξουν ανοχή ούτε να δώσουν πίστωση χρόνου στη νέα κυβέρνηση. Ήδη προαναγγέλθηκαν απεργίες καθηγητών και δημοσίων υπαλλήλων και εκδηλώσεις διαμαρτυρίας από φοιτητές και οργανώσεις ιθαγενών. Ο κόσμος κατανοεί ότι καμία εκλογική αναμέτρηση δεν φέρνει από μόνη της την αλλαγή όταν δεν συνοδεύεται από τη διαρκή επαγρύπνηση και κινητοποίηση των μαζών που θα αντιστρατεύεται τις πιέσεις που λογικά θα ασκούν οι ιθύνουσες τάξεις. Αυτό συνέβη πολλάκις σε όλα τα μέρη του κόσμου, και η Χιλή, όπως γνωρίζουμε από παλιά, δεν μπορεί να αποτελεί εξαίρεση.

Σρι Λάνκα

Κατάρρευση και εξέγερση στην εποχή της κρίσης και των ανταγωνισμών

Δραματικές είναι οι εξελίξεις στη χώρα της Σρι Λάνκα (νησιωτικό κράτος δίπλα στην Ινδία, που έχει παραδοσιακές σχέσεις με τον γειτονικό γίγαντα αλλά και τη Βρετανία). Η οικονομική κατάρρευση της Σρι Λάνκα είναι μια χαρακτηριστική περίπτωση για το τι ζητήματα έχουν ανοίξει με τον συνδυασμό των οικονομικών επιπτώσεων της πανδημίας, του πολέμου και των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών, ειδικά μετά την εισβολή στην Ουκρανία. Όλοι αυτοί οι παράγοντες συνδυάστηκαν με αποτέλεσμα την πλήρη κατάρρευση του πολιτικού προσωπικού στη χώρα.

Η Σρι Λάνκα είναι μια από τις πιο φτωχές χώρες του κόσμου. Είναι από τις πρώτες χώρες σε μια σειρά δείκτες φτώχειας του ΟΗΕ, βασίζεται κυρίως σε εξαγωγές φθηνών αγροτικών προϊόντων και τον τουρισμό. Η οικονομία της Σρι Λάνκα γνώρισε μεγάλη πίεση μετά την πανδημία λόγω των περιορισμών στις μετακινήσεις και στις αεροπορικές εταιρίες. Η οικονομική κρίση που ξέσπασε στον τουρισμό την τελευταία διετία οδήγησε σε γενική κατάρρευση την οικονομία της χώρας. Άρχισαν να υπάρχουν φαινόμενα συσσώρευσης τροφίμων με επακόλουθη αύξηση των τιμών. Η Σρι Λάνκα δεν είχε καμία

άλλη δυνατότητα να αντιτάξει λόγω του οικονομικού της μοντέλου, που είναι άλλωστε όμοιο με πολλές χώρες του λεγόμενου “τρίτου κόσμου”. Δεν είναι επίσης τυχαίο ότι η Σρι Λάνκα είναι χώρα που δαμνίζεται από το ΔΝΤ.

Τη χαριστική βολή στην κυβέρνηση έδωσαν οι αυξήσεις τις τιμές της ενέργειας των τελευταίων μηνών. Τότε ήρθε η χώρα στην επικαιρότητα των ΜΜΕ μετά την απόφαση της κυβέρνησης να καθιερώσει διακοπές ρεύματος για 14 ώρες τη μέρα προκειμένου να “αντιμετωπιστεί η ενεργειακή κρίση!”. Ελλείψεις αναφέρθηκαν επίσης στα καύσιμα αλλά και στο υγραέριο. Αμέσως άρχισαν οι διαδηλώσεις, που κλιμακώθηκαν σε γενική απεργία με όλο και μαζικότερη συμμετοχή. Η προσπάθεια της κυβέρνησης να απαγορεύσει και να καταστείλει τις διαδηλώσεις έπεσε στο κενό (χρησιμοποιήθηκε μάλιστα και το πρόσχημα της πανδημίας).

Ο ξεσηκωμός γρήγορα μετατράπηκε σε εξέγερση και ο πρωθυπουργός παραιτήθηκε. Αντί όμως οι διαδηλώσεις να κοπιάσουν, η κατάσταση πλέον φαίνεται εκτός ελέγχου. Ο στρατός έχει κατέβει στους δρόμους και μακελεύει τους διαδηλωτές. Έχει δοθεί επίσημα εντολή να πυροβολούν τους εξεγερμένους με το πρό-

σχημα των “ταραχών και κλοπών”, σε μια χώρα όπου ο κόσμος πεινάει.

Αξίζει να σημειωθεί ότι στη Σρι Λάνκα υπάρχει και αυτονομιστικό κίνημα στην εθνότητα των Ταμίλ. Το ένοπλο κίνημα των Ταμίλ (γνωστό και ως “Τίγρεις του Ταμίλ”) κατεστάλη στρατιωτικά πριν από μια δεκαετία σε μια επιχείρηση με υποστήριξη της Ινδίας που αποτέλεσε και πρόβα για την καταστολή του Κ.Κ. Ινδίας (Μαοϊκού). Ο έλεγχος της Ινδίας στη Σρι Λάνκα δεν είναι σταθερός και υπάρχουν κόντρες μέσα στην αστική τάξη και τα κόμματά της για το αν η χώρα θα έχει “δυτικό” ή “ανατολικό” προσανατολισμό. Η όξυνση των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών λόγω της στάσης της Ινδίας στο Ουκρανικό (όπου “έβαλε πλάτη” στη Ρωσία) κατά μεγάλη πιθανότητα έπαιξε επίσης ρόλο στην αναταραχή, καθώς οι Δυτικοί μέσω του ΔΝΤ έχουν τους τρόπους να

επηρεάσουν τα πράγματα. Αυτό που όμως φαίνεται σε αυτή τη φάση είναι ότι τα πράγματα έχουν ξεφύγει από τους αρχικούς υπολογισμούς και ο λαός δείχνει να βρίσκεται στους δρόμους για τους δικούς του λόγους. Άλλο ζήτημα το τι θα γίνει στη συνέχεια.

Σε κάθε περίπτωση, η Σρι Λάνκα είναι μια περίπτωση εξέγερσης των “νέων συνθηκών”, όπου το οικονομικό και πολιτικό μοντέλο της χώρας οδηγήθηκε σε αποσύνθεση λόγω των επιπτώσεων των κρισιακών φαινομένων. Από τη γενική καπιταλιστική οικονομική κρίση και την εξάρτηση, περάσαμε στην κρίση πανδημίας, στην κρίση ενέργειας και στις μεθοδεύσεις των ξένων ιμπεριαλιστών, για να προκύψει ολόπλευρη κρίση και αδυναμία διακυβέρνησης. Δωρεάν μαθήματα για αυτά που θα γίνουν προσεχώς σε πολλές περιοχές του κόσμου...

Φιλιππίνες

Χειραγώγηση, εξαγορά και νοθεία πίσω από τον «θρίαμβο» του υιού Μάρκος

Όσο και αν φαντάζει αδιανόητο δεν είναι! Η θριαμβευτική επιστροφή των Μαρκόσες, δηλαδή της οικογένειας του αιματοβαμμένου δικτάτορα Φερντινάντ Μάρκος στο προεδρικό μέγαρο της Μανίλα, είχε όχι μόνο προαγγελθεί αλλά και οργανωθεί από καιρό, εκ μέρους των κυρίαρχων μερίδων της φιλιππινέζικης ολιγαρχίας.

Η πολυετής επιχείρηση προετοιμασίας περιλάμβανε: Πρώτον, το ξαναγράψιμο της νεότερης ιστορίας της χώρας, από τα σχολικά βιβλία μέχρι τις επίσημες κυβερνητικές θέσεις και το περιεχόμενο όσων διέδιδαν συστηματικά τα κυρίαρχα επιχειρηματικά ΜΜΕ, με σκοπό την αποκατάσταση της δικτατορίας, ιδιαίτερα στις νέες γενιές. Σε αυτή την εκστρατεία πρωταγωνίστησε ο απερχόμενος πρόεδρος Ντουτέρτε, ο οποίος έφτασε στο σημείο, με την συνδρομή του Ανωτάτου Δικαστηρίου, να ξαναθάψει τιμητικά το 2016 τα απομεινάρια του δικτάτορα στο νεκροταφείο των εθνικών ηρώων, στο όνομα της συμφιλίωσης! Δεύτερον, μια πολυδάπανη προεκλογική καμπάνια διάρκειας του Μάρκος τζούνιερ, με τα κλεμμένα (και αγύριστα, παρά τις δικαστικές αποφάσεις) από τα κρατικά ταμεία χρήματα και με τις πλούσιες χορηγίες ολιγαρχών, εταιριών και γαιοκτημόνων, στοχευμένη ειδικά προς τους νέους Φιλιππινέζους διαμέσου των κοινωνικών δικτύων και των στημένων δημοσκοπήσεων. Τρίτον, την σκανδαλώδη υποστήριξη από τα κρατικά-κυβερνητικά δίκτυα επιρροής και χειραγώγησης, τα οποία έθεσε στην υπηρεσία της προεκλογικής εκστρατείας του η κυβέρνηση Ντουτέρτε, σε μια χώρα στην οποία η άπιστευτη φτώχεια και ανέχεια δίνουν αυτήν την δυνατότητα.

Για επιπλέον σιγουριά, επιστρατεύθηκαν, στην τελική ευθεία, οι εκλογικοί

ηλεκτρονικοί μηχανισμοί ψηφοφορίας και καταμέτρησης των ψήφων (Smartmatic), η ανοικτή εξαγορά, τα σημαδεμένα ψηφοδέλτια και διαφόρων ειδών εξαναγκασμοί με την υψηλή εποπτεία της εκλογικής επιτροπής. Η επιτροπή εκλόγων, γνωστή ως Comelec, έσπασε όλα τα ρεκόρ στην καταμέτρηση και την ανακοίνωση των αποτελεσμάτων, ανακηρύσσοντας τον Μάρκος νικητή με συντριπτικά ποσοστά... σχεδόν από τα αποδυτήρια! Δεύτερη, με μεγάλη διαφορά, ήρθε η υποψήφια της αστικής φιλελεύθερης αντιπολίτευσης, μέχρι τώρα αντιπρόεδρος, δικηγόρος Λένι Ρομπρέδο. Η Ρομπρέδο έλαβε, σύμφωνα με τα ανεπίσημα αποτελέσματα, 14 εκατομμύρια ψήφους, σε αντίθεση με τον Μάρκος, που έφτασε στον ιλιγγιώδη αριθμό των 31 εκατομμυρίων! Πάνω-κάτω ίδιες ψήφους πήρε και η Σάρα Ντουτέρτε, κόρη του απερχόμενου Προέδρου, η οποία εκλέγεται αντιπρόεδρος. Οι δύο οικογένειες πήγαν χέρι-χέρι στις κάλπες, αξιοποιώντας το παρόν και διαστρέφοντας το παρελθόν στις συνειδήσεις των ψηφοφόρων! Στις εκλογές της Δευτέρας 9 Μαΐου ψήφισαν 65,7 εκατομμύρια Φιλιππινέζοι. Το παράνομο ΚΚ Φιλιππίνων που διαθέτει το ένοπλο αντάρτικο «Νέος Λαϊκός Στρατός» δεν συμμετείχε στις εκλογές.

Στην είδηση του αποτελέσματος, εκτός από τους πανηγυρισμούς των οπαδών του Μάρκος, γνωστού με το προσωνύμιο «Μπογκμπόνγκ», ξέσπασαν οργανωμένες αντιδράσεις από την αριστερά, η οποία κατήγγειλε εκλογική κλοπή και εκτεταμένη νοθεία στα αποτελέσματα. Ήδη από την πρώτη ημέρα έχουν ξεκινήσει μαζικές διαμαρτυρίες, οι οποίες αυξάνονται σταδιακά.

Οι Φιλιππίνες, μια βαθιά διαιρεμένη κοινωνία με τεράστιες ανισότητες και μια

σκανδαλώδης πάμπλουτη ολιγαρχία καπιταλιστών, κομπραδόρων και γαιοκτημόνων, διαθέτουν ένα διεφθαρμένο πολιτικό προσωπικό, το οποίο και στα χρόνια της «δημοκρατίας» αναπαρήγαγε την κοινωνική ιεραρχία που κληρονόμησε η δικτατορία Μάρκος. Η επιστροφή των Μαρκόσες επικυρώνει πανηγυρικά αυτήν την πραγματικότητα και θέτει ξανά τις προοδευτικές και επαναστατικές δυνάμεις μπροστά σε νέες προκλήσεις, οι οποίες πιθανόν να λειτουργήσουν -με προϋποθέσεις- και ενεργητικά. Ουδέν κακόν αμιγές καλού. Σε αυτά θα πρέπει να προστεθεί και η κρίσιμη γεωστρατηγική θέση του νησιωτικού συμπλέγματος, το οποίο βρίσκεται στα όρια του αμερικανο-κινέζικου ανταγωνισμού. Ουάσινγκτον και Πεκίνο έσπευσαν να συγχαρούν τον νικητή, δείχνοντας πως η κόντρα για επιρροή θα συνεχίσει να απασχολεί, να διαιρεί και να στριμώχνει την φιλιππινέζικη ολιγαρχία, η οποία στο επόμενο διάστημα θα δυσκολεύεται όλο και πιο πολύ να κρατά τις ισορροπίες.

«Η μάχη για να σταματήσει η επιστροφή των υποστηρικτών του Μάρκος στην εξουσία δεν έχει ακόμη τελειώσει. Γνωρίζοντας ποιος πραγματικά κέρδισε τις εκλογές της 9ης Μαΐου, ο λαός πρέπει να εξεγερθεί, να οργανωθεί και να κινητοποιηθεί για να αποκαλύψει και να καταπολεμήσει τη νοθεία των εκλογών και να εμποδίσει τους απατεώνες να καταλάβουν την εξουσία.

Οι ευρύτεροι δημοκρατικοί τομείς πρέπει να συγκεντρώσουν όλη τους τη

δύναμη και το κουράγιο για να ενωθούν και να κινητοποιήσουν τον μεγαλύτερο αριθμό ανθρώπων σε πορείες και διαδηλώσεις, για να εμποδίσουν τον δρόμο του Μάρκος για την επιστροφή στο Μαλακανάγκ (σ.σ. προεδρικό μέγαρο). Πρέπει να παραμείνουν ακούραστοι και να συνεχίσουν μαχητικά την προσπάθειά τους να κάνουν τους Μαρκόσες και τους Ντουτέρτες να πληρώσουν για χρόνια λεηλασίας και καταπίεσης.

Η κλοπή των εκλογών από τους Μάρκος-Ντουτέρτε δείχνει ξεκάθαρα την περαιτέρω επιδείνωση του σάπιου συστήματος εξουσίας. Έτσι, οι άνθρωποι ωθούνται να συμμετάσχουν στην επανόρθωση. Από χτες το Βράδυ, λάβαμε αναφορές πόσοι νέοι ρωτούν πώς να ενταχθούν στο επαναστατική μυστική οργάνωση και στον Νέο Λαϊκό Στρατό. Στη χώρα δημιουργούνται συνθήκες για ευρύτερο εμφύλιο πόλεμο. Το Κόμμα είναι αποφασισμένο να ενώσει και να οδηγήσει τον λαό των Φιλιππίνων στον αγώνα του για δημοκρατία ενάντια στην τυραννία και τη δικτατορία και να προωθήσει την εθνική δημοκρατική επανάσταση με απόλυτη αποφασιστικότητα». Με αυτά τα λόγια καταλήγει η ανακοίνωση του εκπροσώπου τύπου του παράνομου Κ.Κ. Φιλιππίνων στην πρώτη ανακοίνωσή του μετά το εκλογικό αποτέλεσμα.

Δ.Π.

Η επέκταση του NATO... προς Βορρά

Οι κυβερνήσεις Σουηδίας και Φιλανδίας εκφράζουν τη Βούληση να αποτελέσουν το 31ο και 32ο μέλος του NATO το συντομότερο δυνατό, δίνοντας τέλος στη μακροχρόνια «ουδετερότητα» τους. Πρόθεσή τους, στο άτυπο Συμβούλιο ΥΠΕΞ του NATO στο Βερολίνο στις 14 και 15 Μαΐου (είναι προσκεκλημένες), να ανακοινώσουν επίσημα το αίτημά τους. Άλλως, θα το μεταφέρουν στη σύνοδο κορυφής του NATO που θα γίνει τέλος Ιουνίου στη Μαδρίτη.

Είναι δύο διαφορετικές περιπτώσεις σε ό,τι αφορά την αξιολόγηση της σχέσης τους με τη Δύση (Ευρώπη, ΗΠΑ, NATO) από τη μία και τη Ρωσία από τη άλλη. Πάντως η ιστορική παράμετρος (που δεν μπορούμε να αναπτύξουμε εδώ) έχει τη σημασία της. Η Φιλανδία, για παράδειγμα, υπήρξε μέρος και της Σουηδικής και της Ρωσικής αυτοκρατορίας για αιώνες, μέχρι το 1918 που η κυβέρνηση των Μπολσεβίκων αναγνώρισε τη Φιλανδία ως ανεξάρτητη. Από τότε ξεκινούν οι «ακροβασίες» των Φιλανδών.

Πέρα από τις ομοιότητες των σκανδιναβικών χωρών, οι επιλογές τους σε ό,τι αφορά τις «πολιτικές ασφαλείας» είναι αρκετά διαφορετικές από τον Β' ΠΠ και μετά. Σε ένα βαθμό, αυτές οι διαφορές αντικατοπτρίζουν τις διαφορετικές επιλογές κατά τη διάρκεια αυτού του πολέμου. Νορβηγία και Δανία είναι ιδρυτικά μέλη του NATO, αλλά με «αστερίσκους» σε ό,τι αφορά τα πυρηνικά όπλα. Φιλανδία η Σουηδία, μέρος της Δύσης και οι δύο, αλλά με ιδιομορφίες. Μετά το '89, και ενώ η επίσημη πολιτική τους ήταν η «στρατιωτική ουδετερότητα», η γενικότερη στάση τους θεωρούνταν ευνοϊκή για τα δυτικά (Νατοϊκά) συμφέροντα στην περιοχή. Από το 2014 και μετά, έχουν επεκτείνει τη στρατιωτική τους συνεργασία με ΗΠΑ, ΗΒ και NATO, δημιουργώντας θεμέλια για περαιτέρω εναρμόνιση. Επίσης και η ένταξή τους στην ΕΕ (τη δεκαετία '90) θα πρέπει να προσμετρηθεί ως κίνηση ενισχυτική της προσπάθειας εγκατάλειψης της «παραδοσιακής» ουδετερότητας.

Η «ουδετερότητα» της Φιλανδίας απέναντι στο γίγαντα γείτονα, ως βασί-

κός όρος της πολιτικής «ασφάλειας», στο πλαίσιο των τότε γεωπολιτικών ισορροπιών διαμόρφωσε και ένα πλέγμα οικονομικών συμφερόντων που πλέον διακυβεύονται. Η ΕΣΣΔ, και στη συνέχεια η Ρωσία, ήταν ο κυριότερος εξαγωγικός εταίρος της Φιλανδίας. Η Φιλανδία μέχρι σήμερα προμηθεύεται το 66,8% τού (απολύτως αναγκαίου) πετρελαίου της από τη Ρωσία. Το 2016 ανακοίνωσε την κατασκευή ενός σταθμού πυρηνικής ενέργειας στο Πικαγιόκι, στις δυτικές ακτές της χώρας, με 34% συμμετοχή της Rosatom, της κρατικής ρωσικής εταιρείας ατομικής ενέργειας. Συνεργάζεται επίσης με τη Γερμανία για την κατασκευή του περιβόητου πλέον αγωγού Nord Stream 2. Για τη Σουηδία η επιλογή ουδετερότητας είναι πιο συνειδητή (λιγότερο αναγκαστική από αυτήν της Φιλανδίας), που την κράτησε μακριά από τους μεγάλους πολέμους της ηπείρου και συνέβαλε σε εξοικονόμηση πόρων σε καιρούς ειρήνης.

Ο δημόσιος διάλογος σε Σουηδία και Φιλανδία σχετικά με την επανεξέταση του «ουδέτερου» δεν φαίνεται να ανοίγει επί της ουσίας. Η φιλανδή πρωθυπουργός Μάριν εμφανίζεται βιαστική. Ο πρόεδρος της χώρας, Νινίστο, έχει πιο «συντηρητική» προσέγγιση σχετικά με το πώς θα αξιολογηθεί «ο αντίκτυπος της ουκρανικής κρίσης». Πάντως οι... δημοσκοπήσεις δείχνουν εκτίναξη του «ναι στο NATO» από το 24% στο 62%. Στη Σουηδία η διατυπωμένη πρόθεση της κυβέρνησης Σοσιαλδημοκρατών της Άντερσον για ένταξη στο NATO προκαλεί διαφωνίες στο εσωτερικό του κόμματος. Σημαντικά στελέχη διαφοροποιούνται πλέον δημόσια και οι βουλευτικές εκλογές το φθινόπωρο ίσως διεξαχθούν στον αστερισμό αυτών των δια-

φωνιών.

Αν και τα πράγματα τρέχουν με γρήγορους ρυθμούς, είναι δύσκολο να προδικάσει κανείς ανάλογη ταχύτητα και σε αποφάσεις. Ωστόσο, το τι θα σήμαινε μια μη αναστρέψιμη αλλαγή, που εισηγούνται οι κυβερνήσεις Σουηδίας και Φιλανδίας, τι ανατροπές συνεπάγεται και σε ποια επίπεδα μπορεί να μεταφερθεί η εσωτερική αντιπαράθεση, δεν αφορά μόνο τις προειδοποιήσεις της Μόσχας για «σοβαρές συνέπειες»!

Η ένταξη Φιλανδίας και Σουηδίας στο NATO, αν και όταν ολοκληρωθεί, εκτιμάται ότι θα μεταβάλει όλη την «αρχιτεκτονική ασφαλείας» της Βόρειας Ευρώπης. Ολόκληρη η Σκανδιναβία στο NATO σημαίνει όχι μόνο ολοκληρωτικό στρατιωτικό έλεγχο της περιοχής από τις ΗΠΑ, αλλά, ακόμη σημαντικότερο, την αύξηση της πολιτικής επιρροής των ΗΠΑ μέσω της συμμαχίας. Το εύρος της πρόκλησης και των συνεπειών για τις χώρες αυτές (αλλά και όλης της Ευρώπης) από την εναρμόνιση στα συμφέροντα των ΗΠΑ δείχνει να είναι τεράστιο.

Σήμερα η στρατιωτική εναρμόνιση με το NATO με μια πολιτική καθυσχησμού προς τη Ρωσία είναι μάλλον αδύνατη. Τα παλιά «ψυχροπολεμικά πρότυπα» δεν μπορεί να ισχύσουν. Η αναφορά γί-

νεται για τη Δανία και τη Νορβηγία και την άρνησή τους να φιλοξενήσουν πυρηνικά όπλα όταν εντάχθηκαν στην συμμαχία. Τα δεδομένα σήμερα έχουν διαφοροποιηθεί δραστικά και δεν είναι καθόλου εύκολο να επιδιώξουν κάτι τέτοιο, ούτε η Φιλανδία ούτε η Σουηδία. Επίσης δεν είναι φανερό το ποιοι «ακροβατισμοί» απαιτούνται για τη διαφύλαξη προνομιακών σχέσεων με τη Ρωσία.

Το «τρένο» κινείται και απαιτεί οι προθέσεις των Σουηδών και Φιλανδών να γίνουν γρήγορα αποφάσεις και ανεξάρτητα από την κατάληξη του πολέμου, που σε μεγάλο βαθμό παραμένει απροσδιόριστη. Η ένταξή τους στο NATO, ως συνέπεια της ρωσικής εισβολής στην Ουκρανία, αυξάνει δραματικά τις εντάσεις σε όλη την περιοχή, συνιστώντας μια βαθιά ανατροπή στις γεωπολιτικές ισορροπίες των διεθνών σχέσεων γενικότερα. Όλα δείχνουν πως ανοίγει ο δρόμος για μακράς ενδοϊμπεριαλιστικής σύγκρουσης χωρίς προοπτική ελέγχου της, καθώς οι ΗΠΑ δείχνουν να διαμορφώνουν ένα «νέο αμυντικό δόγμα» πάνω στον καμβά του παλιού που αφορούσε τη σοβιετική ανάσχεση.

X.B.

Κομμουνιστικό Κόμμα Τουρκίας / Μαρξιστικό Λενινιστικό

Ψηλά τη σημαία του διεθνούς προλεταριάτου!

Το ΚΚΕ(μ-λ) για την επέτειο των 50 χρόνων (αποσπάσματα)

Το 1972 ιδρύθηκε το Κομμουνιστικό Κόμμα Τουρκίας / Μαρξιστικό Λενινιστικό, το ΤΚΡ/ΜΛ, από τον Ιμπραήμ Καϊπάκκαγια και τους συντρόφους μέσα από το Εργατο-Αγροτικό Κόμμα Τουρκίας (ΤίΙΚΡ), 50 χρόνια μετά τη ρεβιζιονιστική στροφή του Κομμουνιστικού Κόμματος Τουρκίας, που συγκροτήθηκε τον Σεπτέμβρη του 1920 κάτω από την ηγεσία του Μουσταφά Σουπχί (Mustafa Suphi).

Στις 24 Απρίλη του 1972, ο Καϊπάκκαγια έκανε το ιστορικό βήμα, ιδρύοντας το κομμουνιστικό κόμμα στην Τουρκία πάνω στις αρχές του Μαρξισμού Λενινισμού. Στις αρχές του 1972 ήρθε σε ανοιχτή ρήξη με τον ρεβιζιονισμό και με τους συντρόφους του ίδρυσε το ΤΚΡ/ΜΛ, το ΤΙΚΚΟ και την ΤΜΛ-GB. Έθεσε το θέμα των δυο γραμμών, την αναγκαιότητα της πάλης για την υπεράσπιση του κομμουνισμού ενάντια στον ρεβιζιονισμό, την ανάγκη διατήρησης της συνεπούς αντιιμπεριαλιστικής πάλης πάνω στις αρχές του μαρξισ-

μού-λενινισμού, με βάση την ανάλυση των συνθηκών της χώρας του.

Με μελέτη σε βάθος της ταξικής πάλης, των διεθνών εξελίξεων και των ιδεολογικών συγκρούσεων στο κομμουνιστικό κίνημα, ανέδειξε το ιδεολογικό, πολιτικό και οργανωτικό πλαίσιο του ΤΚΡ/ΜΛ, με βάση τη διαλεκτική σχέση της θεωρίας και της πράξης, μέσα στις ασφυκτικές συνθήκες του στρατιωτικού νόμου του 1971. Επικεντρώθηκε στην έναρξη της ένοπλης πάλης, μελετώντας την εμπειρία των ηγετών των οργανώσεων ΤΗΚΟ και ΤΗΚΡΚ. Έθεσε την αναγκαιότητα της συγκρότησης της εργατικής τάξης και των σύμμαχων στρωμάτων και το θέμα της ανάγκης συγκρότησης μετώπου των λαών ενάντια στον ιμπεριαλισμό και τον φασισμό. Δημιούργησε μια σημαντική πολιτική και θεωρητική παρακαταθήκη για το επαναστατικό κίνημα των λαών, των εργατών και των αγροτών στην Τουρκία. Η συμβολή του ήταν καθοριστική με την ανάλυση της κοι-

νωνικο-οικονομικής δομής της χώρας με τις πολλές εθνότητες και θρησκείες, τις αναγκαιότητες της ταξικής πάλης και τη θέση των σύμμαχων στρωμάτων σε αυτή. Αμφισβήτησε ριζικά τον κεμαλισμό και διατύπωσε τολμηρά θέσεις για το δικαίωμα κυρίως των Κούρδων της Τουρκίας στην αυτοδιάθεση.

Στα 50 χρόνια από τη συγκρότησή του, το ΤΚΡ/ΜΛ δίνει έναν αδιάκοπο λαϊκό πόλεμο και τον αγώνα για να οδηγήσει τις λαϊκές μάζες στον δρόμο της απελευθέρωσης και στην κατάκτηση της λαϊκής εξουσίας. Οι σύντροφοι του ΤΚΡ/ΜΛ κολυμπάνε στην άγρια θάλασσα της ταξικής πάλης, ματώνουν στον δρόμο του αγώνα απέναντι στο καθεστώς, φυλακίζονται, βασανίζονται, συνεχίζουν τον λαϊκό πόλεμο στα βουνά και εκατοντάδες κομμουνιστές περνούν στην αθανασία με το όπλο στο χέρι για την απελευθέρωση του λαού και την προοπτική της εξουσίας.

Παρά την ήττα του κομμουνιστικού κινήματος σε διεθνή κλίμακα, δεν

εγκατέλειψε την κομμουνιστική γραμμή. Απέναντι σε όλες τις επιθέσεις των ρεβιζιονιστών, των ρεφορμιστών και των λιγκβινταριστών, είτε από έξω είτε μέσα στο κόμμα, υπερασπίστηκε τη σημαία του διεθνούς προλεταριάτου και την κυμάτισε ακόμη πιο ψηλά.

Το ΚΚΕ(μ-λ) και το ΤΚΡ/ΜΛ θα επιμείνουμε αντιιμπεριαλιστικά, με κατεύθυνση να οικοδομηθεί ένα ενιαίο μέτωπο πάλης των λαών ενάντια στους ιμπεριαλιστές φονιάδες και στους ντόπιους λακέδες τους, που θα στηρίζεται στη φιλία, την αλληλεγγύη, την κατανόηση και τη συνεργασία μεταξύ των λαών. Μέτωπο ενάντια στον ιμπεριαλισμό, τον πόλεμο και τον φασισμό! Κοινή πάλη στο ζήτημα του αντιδραστικού ελληνοτουρκικού ανταγωνισμού, στο ζήτημα των εντάσεων και δικασμών που εξαιτίας και ενόψει των εξελίξεων της πολεμικής κρίσης στην Ουκρανία πυρακτώνονται ξανά από τους ιμπεριαλιστές και τους υποτακτικούς τους, στα Βαλκάνια και στην Αν. Μεσόγειο.

**ΖΗΤΩ Η 50Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ ΤΚΡ/ΜΛ!**

**ΑΘΑΝΑΤΟΣ Ο ΙΔΡΥΤΗΣ ΗΓΕΤΗΣ
ΤΟΥ ΤΚΡ/ΜΛ ΙΜΠΡΑΗΜ
ΚΑΪΠΑΚΚΑΓΙΑ!**

**ΖΗΤΩ Ο ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΟΣ
ΔΙΕΘΝΙΣΜΟΣ!**

Η ιστορία πίσω από το The Fields of Athenry

Ο αγώνας των Ιρλανδών για ανεξαρτησία από τον βρετανικό ιμπεριαλισμό είναι ένας αγώνας με μακρά ιστορία. Δυστυχώς, ακόμη και σήμερα παραμένει αδικαιώτος, αφού η Ιρλανδία είναι μια χώρα εξαρτημένη από το «στέμμα», ενώ ένα κομμάτι της, η Βόρεια Ιρλανδία, παραμένει ακόμα υπό αγγλική κυριαρχία. Ο αγώνας αυτός έχει αποτυπωθεί, προφανώς, στις τέχνες

τους και στη μουσική τους, αφού ένας άτυπος εθνικός τους ύμνος είναι το The Fields of Athenry, που αναφέρεται στο μεγάλο λιμό του 1845-1851.

Αν και πολλοί μπορεί να γνωρίζουν ότι το τραγούδι είναι παραδοσιακό, στην πραγματικότητα είναι αρκετά πρόσφατο, αφού γράφτηκε τη δεκαετία του '70 από τον Pete St John. Έκτοτε έχει τραγουδηθεί από δεκάδες καλλιτέχνες, ενώ ακούγεται ακόμα και στα γήπεδα, ειδικά από τους Σέλτις, αλλά και από άλλες ομάδες με διάφορες παραλλαγές.

Η ιστορία, αν και περιλαμβάνει φανταστικά πρόσωπα, βασίζεται σε πραγματικές καταστάσεις. Πρόκειται για την ιστορία ενός άνδρα που στέλνεται στις φυλακές στην Αυστραλία επειδή έκλεψε καλαμπόκι από τον Λόρδο Τρεβέλιαν κατά τη διάρκεια του μεγάλου λιμού. Τόση ήταν και είναι η αυστηρότητα των άγγλων ιμπεριαλιστών, που στέλνουν στη μακρινότερη δυνατή ήπειρο έναν άνθρωπο που έκλεψε τροφή.

Γιατί όμως να οδηγηθεί κανείς να κλέψει τροφή και γιατί ήταν τόσο αυ-

στηρή η ποινή του από τους δυνάστες του; Εκτός από τα προφανή, αξίζει μια σύντομη αναδρομή στην ιστορία του λιμού της Ιρλανδίας, στα μέσα του 19ου αιώνα.

Ο πληθυσμός της Ιρλανδίας, ο οποίος από τα μέσα του 18ου αιώνα είδε σημαντική αύξηση, βασιζόταν στη διατροφή του σε μεγάλο βαθμό στην πατάτα. Στα μέσα του 19ου αιώνα, ο περονόσπορος της πατάτας έπληξε τη σοδειά σε τέτοιο βαθμό που, όπως ήταν αναμενόμενο και βάσει της οικονομίας του νησιού, αλλά και βάσει της διατροφής των φτωχότερων Ιρλανδών, δημιούργησε το λιμό. Το εξοργιστικό όμως είναι ότι δεν υπήρξε γενικά έλλειψη τροφής, αλλά ειδικά πατάτας. Το 1845 τουλάχιστον, αν και καταστράφηκε η μισή σοδειά πατάτας, εξακολουθούσε να υπάρχει απόθεμα από την προηγούμενη σοδειά. Ωστόσο οι ιδιοκτήτες ακινήτων δεν έριξαν καθόλου τα ενοίκια, επομένως μεγάλη μερίδα των Ιρλανδών έδινε το μισθό της στη στέγη και όχι στην τροφή. Αν και στην αρχή η αγγλική κυβέρνηση έφερε σιτηρά από τη Βόρεια Αμερική, καταργώντας τους φόρους του ψωμιού, η κατάσταση συνεχίστηκε το 1846, όπου η σοδειά πατάτας πλήγηκε πολύ χειρότερα. Τότε άρχισαν και οι μαζικοί θάνατοι. Χωριά ολόκληρα ασθενούσαν από την αστία και πέθαιναν.

Το 1847 όμως, γνωστό και ως Μαύρο 47, μπορεί να μην ασθένησε η σοδειά, αλλά πολύς κόσμος δεν μπόρεσε να στη διαδικασία να καλλιεργήσει, αναμένοντας νέα ασθένεια, κάτι που γιγάντωσε το πρόβλημα. Βέβαια τροφή υπήρχε παντού, όμως όχι απλά ήταν ακριβή, αλλά μάλιστα οι σπιτονοικοκύρηδες, εκτός από τα υψηλά νοίκια, βρήκαν ευκαιρία να κάνουν έξωση στους φτωχούς Ιρλαν-

δούς. Άλλωστε η γη σε μεγάλο βαθμό ανήκε στους Άγγλους ιμπεριαλιστές, που δεν είχαν κανένα λόγο να σώσουν ουσιαστικά τον ιρλανδικό λαό. Τόσο ήταν μάλιστα το μίσος της αστυνομίας, που πετώντας τους κατοίκους από τα σπίτια, τα έκαιγε, ώστε να μην μπορούν να τα επανακαταλάβουν οι άστεγοι.

Από κει και πέρα η πολιτική της κυβέρνησης ήταν καθ' όλα αναμενόμενη. Συσσίτια που κράτησαν για λίγο, φρούρηση των τροφών που θα εξάγονταν, αδυναμία αλλά και μη θέληση λήψης αποφάσεων, φόρτωμα του βάρους στους φόρους των Ιρλανδών.

Για πολλούς, αυτό υπήρξε το σημείο καμπής της ανάγκης των Ιρλανδών για αγώνα ενάντια στους άγγλους ιμπεριαλιστές. Βέβαια από τις πρώτες κιόλας δεκαετίες του 19ου αιώνα οι κόντρες μεταξύ άγγλων γαιοκτημόνων και Ιρλανδών που αδυνατούσαν να ξεχρεώσουν τα νοίκια τους δημιούργησαν συχνά εξεγέρσεις κατά τόπους. Όμως ήταν ο 20ός αιώνας που ουσιαστικά έφερε μαζί του τη μεγαλύτερη οργάνωση αντίστασης της Ιρλανδίας απέναντι στον κατακτητή, με πολύ σημαντικές νίκες, χάρη και στην επαφή με το κομμουνιστικό κίνημα που τον αιώνα αυτό μεγαλούργησε.

Αναμενόμενο, λοιπόν, το μίσος στον Μάικλ, τον πρωταγωνιστή του τραγουδιού, από το Αθηνάρι. Ο Λόρδος Τρεβέλιαν, μάλιστα, υπαρκτό πρόσωπο, από τον οποίο κλάπηκε η σοδειά στο τραγούδι, ήταν γνωστός για την αυστηρότητά του (επικεικός όρος), αφού φέρεται πως είχε πει «*Η κρίση του Θεού έστειλε τη συμφορά για να μάθει στους Ιρλανδούς ένα μάθημα*». Τέτοιο είναι πάντα το μίσος των ιμπεριαλιστών στους καταπιεσμένους.

Οι αγωνιστές ΕΠΟΝίτες στο Κάστρο του Υμηττού εμπνέουν τους αγώνες του σήμερα

Στις 29 Απρίλη του 1944, ο Δημήτρης Αυγέρης, ο Κώστας Φολτόπουλος και ο Θάνος Κιοκμενίδης, τρεις αγωνιστές της ΕΠΟΝ, έδωσαν ένα μάθημα λευτεριάς και θυσίας ενάντια στον φασισμό και τους κατακτητές. Υπερασπιζόμενοι το «Κάστρο του Υμηττού», ένα σπίτι στην περιοχή του Υμηττού που χρησιμοποιούνταν από τον ΕΛΑΣ ως αποθήκη οπλισμού, οι τρεις ΕΠΟΝίτες έδωσαν τη ζωή τους για την ελευθερία και την ανεξαρτησία της χώρας. Η μάχη αυτής της Εθνικής Αντίστασης έγινε μόλις έξι μήνες πριν την απελευθέρωση της Ελλάδας, στις 12 Οκτωβρίου 1944. Κάθε χρόνο οι κάτοικοι της περιοχής και συνολικά ο λαός και οι εργαζόμενοι τιμούν τους τρεις πεσόντες, με εκδήλωση στην Πλατεία Υμηττού και πορεία στο Κάστρο.

Στο σήμερα η πάλη ενάντια στον πόλεμο και τον ιμπεριαλισμό είναι πιο επίκαιρη από ποτέ. Η χώρα παραμένει δέσμια στην εξάρτηση από Αμερικάνους και Ευρωπαϊούς ιμπεριαλιστές, ο ελληνικός λαός σέρνεται όλο και περισσότερο

πίσω από το άρμα των πολεμοχάρων φονιάδων των λαών και μπαίνει συνεχώς σε μεγαλύτερους κινδύνους, καθώς βλέπει καθημερινά την αστική τάξη της χώρας να δίνει γη και ύδωρ στα αφεντικά της. Την ίδια στιγμή, αυτός υποφέρει κάτω από τις ασφυκτικές συνθήκες διαβίωσης που έχουν διαμορφωθεί μέσα στα χρόνια της κρίσης και των μνημονίων, με τεράστια ποσοστά ανεργίας, μισθούς πείνας, απάνθρωπες εργασιακές συνθήκες και διαλυμένα εργασιακά, δημοκρατικά και κοινωνικά δικαιώματα. Οι αυξήσεις σε ρεύμα, βενζίνη και βασικά αγαθά τσακίζουν τα πενιχρά έσοδα των νοικοκυριών, που δεν μπορούν να τα βγάλουν πέρα, ενώ παράλληλα η χώρα γεμίζει αμερικανοΝΑΤΟϊκές βάσεις θανάτου και καλείται να γίνει κρέας για τα κανόνια των ιμπεριαλιστών. Με τις επιταγές των αφεντικών της, η κυβέρνηση εμπλέκεται ολοένα και περισσότερο στον πόλεμο που γίνεται στην Ουκρανία, κάνοντας τη χώρα στόχο και θέτοντάς την σε τεράστιο κίνδυνο.

Ο ελληνικός λαός καλείται να

απαντήσει στο ζήτημα της εξάρτησης και να έρθει σε αντιπαράθεση με αυτό το σάπιο σύστημα που δεν έχει και δεν θέλει να προσφέρει τίποτα παραπάνω από πολέμους, φτώχεια, εξαθλίωση και θάνατο. Καλείται να οργανώσει την πάλη του ενάντια στους δυνάστες του, να αναπτύξει ένα αντιπολεμικό-αντιιμπεριαλιστικό κίνημα, να βροντοφωνάξει «ΟΧΙ στον πόλεμο» και να παλέψει για τη ζωή και τα δικαιώματά του.

Η ηρωική αντίσταση των τριών ΕΠΟΝιτών στο Κάστρο του Υμηττού μας δείχνει πως μόνο ο λαός μπορεί να σώσει τον λαό και επιπλέον, ότι έχει τη δύναμη να το κάνει. Μας δείχνει ότι οι λαοί δεν έχουν ανάγκη από προστάτες και μόνο μέσα από την πάλη τους μπορούν να διεκδικήσουν μία καλύτερη ζωή. Μία ζωή με δικαιώματα και ανεξαρτησία, όπου θα είναι οι ίδιοι αφέντες στον τόπο τους, αφέντες της ζωής τους.

Το ΚΚΕ(μ-λ) καλεί σε συγκέντρωση-πορεία στην πλατεία Δημαρχείου στον Υμηττό, την Κυριακή 15/05 στις 11.00.

9 Μάη 1945

Μέρα της Αντιφασιστικής Νίκης των Λαών Γέννημα της Οκτωβριανής Επανάστασης

Τα ξημερώματα της 9ης Μάη του 1945 εκπρόσωποι της ανώτατης στρατιωτικής διοίκησης της ναζιστικής Γερμανίας υπέγραψαν στο Βερολίνο την άνευ όρων συνθηκολόγηση του Τρίτου Ράιχ. Μετά από σχεδόν 6 χρόνια που διήρκεσε ο πιο αιματηρός πόλεμος στην ιστορία της ανθρωπότητας, η μέρα αυτή σήμανε τη συντριπτική ήττα της Γερμανίας, τη λήξη του πολέμου στο ευρωπαϊκό έδαφος και λίγο αργότερα την οριστική λήξη του σε όλο τον κόσμο.

Ήταν ένας πόλεμος που ξέσπασε επειδή το καπιταλιστικό-ιμπεριαλιστικό σύστημα, δύο δεκαετίες σχεδόν μετά τη λήξη του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου, όχι μόνο δεν μπόρεσε να απαντήσει στις αλληπάλληλες κρίσεις του αλλά συσώρευσε νέες αντιθέσεις, οξύνοντας στο έπακρο τους ενδοϊμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς. Η ύπαρξη του πρώτου σοσιαλιστικού κράτους στον κόσμο και η άνοδος του εργατικού επαναστατικού κινήματος υποχρέωσαν το σύστημα να απαντήσει με τον φασισμό και τον πόλεμο.

Ήταν σαφής η στόχευση της Γερμανίας και των δυνάμεων του Άξονα για επέκταση προς Ανατολάς. Ταυτόχρονα ήταν σαφές ότι η στρατιωτική μηχανή της ενισχύθηκε από τη Μ. Βρετανία, τις ΗΠΑ και τη Γαλλία, αφού η Σοβιετική Ένωση είχε μπει στο στόχαστρό τους από την πρώτη στιγμή της ύπαρξής της. Η εκστρατεία των Δυτικών εναντίον της τότε Σοβιετικής Ρωσίας, σχεδόν αμέσως μετά την Οκτωβριανή Επανάσταση, δεν αφήνει περιθώρια για παρερμηνείες. Αλλά και η πολιτική τους σε όλο το διάστημα του Μεσοπολέμου ουσιαστικά έδινε το πράσινο φως στη Γερμανία για επανεξοπλισμό, νέο πόλεμο και χτύπημα του μπολσεβικισμού. Είναι άλλη υπόθεση το ότι κατάφερε η Σοβιετική Ένωση με τη διπλωματική της τακτική να σπάσει αυτή την περίεργη συμμαχία, να στρέψει -έστω και προσωρινά- την επίθεση προς τα δυτικά.

Αλλά κι όταν αργότερα στράφηκε η επίθεση προς τη «σωστή» κατεύθυνση - ανατολικά-, ο στρατός και ο λαός της Σοβιετικής Ένωσης πάλεψε μόνος του με τη μεγαλύτερη στρατιωτική μηχανή που είχε εμφανιστεί ποτέ στον κόσμο. Οι εκκλήσεις της σοβιετικής ηγεσίας προς τους Δυτικούς για άνοιγμα δεύτερου μετώπου έπεφταν συνεχώς στο κενό. Άλλωστε ο Τρούμαν δήλωσε στις 24 Ιουλίου 1941 στους «Τάιμς της Νέας Υόρκης»: «Αν δούμε ότι η Γερμανία κερδίζει τον πόλεμο, οφείλουμε να βοηθήσουμε τη Ρωσία. Κι αν τον κερδίζει η Ρωσία, οφείλουμε να βοηθήσουμε τη Γερμανία και με τον τρόπο αυτό ας τους αφήσουμε να σκοτώσουν όσο μπορούν περισσότερους...» (Χόροβιτς, «Από τη Γιάλτα στο Βιετνάμ», σελ. 87).

Η πρώτη επιτυχία ήρθε με τη μάχη της Μόσχας όπου οι Γερμανοί δεν κατάφεραν να σπάσουν την άμυνα την υπερασπιστών της και αναγκάστηκαν να κατευθυνθούν προς τη νότια Ρωσία και τον Καύκασο. Ήταν σημαντικό κατόρθωμα αφού για πρώτη φορά φάνηκε ότι η Βέρμαχτ δεν ήταν αήττητη. Όμως, η καθοριστική ήττα της και το γεγονός που αντέστρεψε την πορεία του πολέμου ήταν η νίκη των Σοβιετικών στη μάχη

του Στάλινγκραντ, τον Φλεβάρη του 1943. Από τότε ξεκίνησε μια ανεπανάληπτη επίθεση του Κόκκινου Στρατού, που τερματίστηκε με την είσοδό του στο Βερολίνο και την ιστορική πια εικόνα του καρφώματος της κόκκινης σημαίας στο Ράιχσταγκ. Στην επέλασή του απελευθέρωσε μια σειρά χώρες της Ανατολικής Ευρώπης με τη βοήθεια του παρτιζάνικου κινήματος που είχε ήδη αναπτυχθεί σε πολλές απ' αυτές.

Φέτος, 77 χρόνια μετά, η μέρα της Αντιφασιστικής Νίκης των Λαών έγινε πεδίο αντιπαράθεσης μεταξύ των μεγαλύτερων εγκληματιών του κόσμου, των ΝΑΤΟϊκών και των Ρώσων ιμπεριαλιστών.

Από τη μεριά της Ρωσίας έχει γίνει το τελευταίο διάστημα μια τεράστια προσπάθεια να εκμεταλλευτεί τα φιλοσοβιετικά αισθήματα του ρωσικού λαού, να οικειοποιηθεί την ημέρα αυτή και να την αξιοποιήσει όσο το δυνατόν περισσότερο για να δικαιολογήσει την επέμβαση στην Ουκρανία. Ο Πούτιν εμφανίζει τον εαυτό του ως πολέμιό του νέου ναζισμού που ως πολιορκητικός κριός του ΝΑΤΟ απειλεί και πάλι τη Ρωσία. «Χρέος μας να κάνουμε τα πάντα ώστε να μην επαναληφθεί η φρίκη ενός παγκόσμιου πολέμου (...) Χρέος μας είναι να κρατήσουμε ζωντανή τη μνήμη εκείνων που συνέτριψαν το ναζισμό (...) Οι στρατιώτες της Ρωσικής Ομοσπονδίας μάχονται για το λαό του Ντονμπάς και την ασφάλεια της Πατρίδας» ανέφερε στην ομιλία του στις 9 Μάη στην Κόκκινη Πλατεία. Σίγουρα δεν θα αθώωναμε την ιμπεριαλιστική πολιτική των ΝΑΤΟϊκών απέναντι στη Ρωσία μετά τις καταρρεύσεις το 1990-91. Μια πολιτική στρατιωτικής περικύκλωσης, με κατασκευή νέων βάσεων, με αντιπυραυλικές ασπίδες και νέα πυρηνικά όπλα, λίγα χιλιόμετρα από το έδαφός της. Αλλά πάει πολύ στον εκπρόσωπο του μεγαλορωσικού εθνικισμού και των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων σε Συρία, Καύκασο και όπου άλλο να αυτοαναγορεύεται σε υποστηρικτή του ρωσόφωνου πληθυσμού της Ουκρανίας και σε αντιναζιστή. Ξεχνάει μάλλον ότι τα τελευταία 30 χρόνια η Ρωσία ήταν από τις χώρες όπου το αυγό του φιδιού εκκολάφτηκε και έσπασε, γεννώντας μια σειρά νεοναζιστικές οργανώσεις. Όσο για τους ρωσόφωνους της Ουκρανίας, χρησιμοποιούνται ως άλλοθι της ρωσικής εισβολής, όπως έχουν χρησιμοποιηθεί δεκάδες φορές στη σύγχρονη ιστορία οι μειονότητες από τους ιμπεριαλιστές.

Η τακτική της ρωσικής ηγεσίας στις περιοχές της Ουκρανίας που κυριεύει είναι να αποκαθιστά μνημεία που αναφέρονται στη σοβιετική περίοδο ή να επιτρέπει την ύψωση κόκκινων σημαίων σε άρματα και σε πόλεις του Ντονμπάς. Φτάνει μάλιστα σε σημείο να υψώνει στην Κόκκινη Πλατεία την Κόκκινη Σημαία της Νίκης, τη σημαία με το σφυρο-δρέπανο, για να κλέψει λίγη από τη δόξα του ηρωικού λαού της Σοβιετικής Ένωσης, του βασικού συντελεστή της Νίκης επί του γερμανικού φασισμού. Αυτή η τακτική σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να κάνει περήφανο έναν κομμουνιστή, έναν αριστερό, έναν δημοκράτη. Η Σοβιετική Ένωση ήταν η χώρα των υψηλών ιδανικών του σοσιαλισμού και

καμία σχέση δεν είχε με τη σημερινή καπιταλιστική Ρωσία του αντικομμουνισμού και του ιμπεριαλισμού. Άλλωστε όλα τα υπόλοιπα που συμβολίζει αυτή η σημαία (εργατοαγροτική εξουσία, οικοδόμηση σοσιαλισμού και κατακτήσεις) όχι μόνο αποσιωπούνται αλλά έχουν ξεριζωθεί εδώ και δεκαετίες.

Ταυτόχρονα όμως η αξιοποίηση από τη ρωσική ηγεσία της Κόκκινης Σημαίας για να δικαιολογήσει την εισβολή, να τη συνδέσει με τον Μεγάλο Πατριωτικό Πόλεμο, να νομιμοποιήσει τη μεγαλορωσική προπαγάνδα και να συσπειρώσει το ρωσικό λαό γύρω από αυτό το στόχο είναι η χειρότερη δυσφήμιση όλων όσα αυτή η σημαία πραγματικά συμβολίζει.

Αλλά αφού μιλάμε για σύμβολα θα μπορούμε στον πειρασμό να αναφέρουμε ότι ακόμα και η τρίχρωμη σημαία της σημερινής Ρωσικής Ομοσπονδίας θυμίζει πολύ τη σημαία του προδότη στρατηγού Αντρέι Βλάσοφ, του ηγέτη του αποκαλούμενου Ρωσικού Απελευθερωτικού Στρατού. Τα μέλη του στρατολογήθηκαν από τα στρατόπεδα συγκέντρωσης της Γερμανίας, συνεργάστηκαν με τους Γερμανούς Ναζί και πολέμησαν ενάντια στον Κόκκινο Στρατό στο Στάλινγκραντ αλλά και στο δυτικό μέτωπο. Η ομοιότητα των δύο σημαιών είναι τέτοια που δεν μπορούμε να αποφυγούμε και τους αντίστοιχους συνειρμούς.

Αλλά και από τη μεριά της Δύσης, όλα τα χρόνια, γίνεται μια προσπάθεια να υποβαθμιστεί -στην καλύτερη περίπτωση- η μεγάλη νίκη της Σοβιετικής Ένωσης ή και να εξαφανιστεί αν είναι δυνατόν από την ιστορία. Υπερτονίζουν το δικό τους ρόλο, γιορτάζουν το άνοιγμα του δεύτερου μετώπου από τη Δύση και την απόβαση στη Νορμανδία, θέλοντας να αναδειχθούν αυτοί ως οι γνήσιοι υπερασπιστές της Ειρήνης και της Δημοκρατίας. Γι' αυτό και λίγα χρόνια μετά τη λήξη του πολέμου ονόμασαν την 9η Μάη «Μέρα της Ευρώπης».

«Ξεχνάνε» όμως μερικές ακλόνητες αλήθειες που έχουν καταγραφεί ακόμα και από δικούς τους ιστορικούς και πολιτικούς και δεν μπορούν να αμφισβητηθούν.

«Ξεχνάνε» την επίμονη άρνησή τους για άνοιγμα του δεύτερου μετώπου. Αυτό έγινε μόνο όταν ήταν πλέον φανερό ότι ο Κόκκινος Στρατός θα σάρωνε την Ευρώπη και ήθελαν να τον προλάβουν. Όπως και να συντρίψουν τα αριστερά ένοπλα κινήματα που είχαν ενισχυθεί

σημαντικά σε πολλές χώρες και έθεταν ζήτημα εξουσίας.

«Ξεχνάνε» ότι πριν από τη λήξη του πολέμου, το Μάρτη του 1945, επεδίωξαν να προχωρήσουν σε ξεχωριστή συμφωνία με τη Γερμανία (η συνάντηση έγινε στην Ελβετία με τον στρατηγό Βολφ και άγγλους και αμερικανούς εκπροσώπους) με στόχο φυσικά να απομονώσουν τη Σοβιετική Ένωση.

«Ξεχνάνε» ότι, ύστερα από αυτό, οι Γερμανοί «πολέμησαν» τους Δυτικούς με ελάχιστες μεραρχίες, σε αντίθεση με τον τεράστιο στρατό που διατηρούσαν ανατολικά.

«Ξεχνάνε» τα 20 εκατομμύρια νεκρών που έδωσε η Σοβιετική Ένωση στον πόλεμο, υπερπολλαπλάσια των δικών τους, καθώς και τις τεράστιες καταστροφές που υπέστη ως χώρα.

Τέλος, «ξεχνάνε» οι... δημοκράτες του ΝΑΤΟ τη σφαγή δεκάδων χιλιάδων αμάχων από τους τυφλούς βομβαρδισμούς των Δυτικών, μετά την απόβαση στην Νορμανδία, όπως αυτός της Δρέσδης και άλλων πόλεων.

Όσες προσπάθειες κι αν γίνουν είτε από τη μεριά των ΗΠΑ και της ΕΕ είτε από τη μεριά των Ρώσων να αλλοιώσουν τη σημασία της 9ης Μάη 1945, να περιορίσουν ή και να σβήσουν από τη μνήμη των λαών την ιστορική εκείνη μέρα και όλα όσα συμβολίζει, δεν θα τα καταφέρουν. Η μέρα της Αντιφασιστικής Νίκης είναι γέννημα της Οκτωβριανής Επανάστασης. Οι φετινές απαγορεύσεις των σοβιετικών συμβόλων για τις 8 και 9 Μάη στη Γερμανία δηλώνουν το φόβο των εκμεταλλευτών απέναντι στις κόκκινες ιδέες και αποδεικνύουν περίτρανα ότι τίποτα δεν έχει ξεχαστεί.

σχολία

Εκπαίδευση

Οι Ηνωμένες Πολιτείες εκπαιδεύουν Ουκρανούς στρατιώτες σε βάσεις του αμερικανικού στρατού στη Γερμανία, σε βασικά οπλικά συστήματα, ανακοίνωσε ο εκπρόσωπος του Πενταγώνου, Τζον Κίρμπι. Και στην Ουκρανία Γερμανούς στρατιώτες.

Προμήθειες I

Σε συνέντευξή της η υπουργός Εσωτερικών του Βερολίνου, Νάνσι Φίσερ, τόνισε πως «οι Γερμανοί πολίτες καλό θα είναι να είναι εφοδιασμένοι στα σπίτια τους με βασικές προμήθειες σε τρόφιμα». Τενεκές με πετρέλαιο.

Σύλληψη

Αστυνομικοί στις ΗΠΑ συνέλαβαν ένα μαύρο 8χρονο αγόρι επειδή, όπως έγινε γνωστό, «έκλεψε ένα σακουλάκι πατατάκια». Αν έκλεβε σφαίρες θα κυκλοφορούσε ελεύθερα.

Κόστος

Ο Βρετανός πρωθυπουργός, Μπόρις Τζόνσον, δήλωσε ότι η κυβέρνησή του δεν μπορεί να βοηθήσει άμεσα τους πάντες να αντιμετωπίσουν την τρέχουσα αύξηση του κόστους διαβίωσης και πρόσθεσε ότι θα πρέπει να είναι συνετή στις δαπάνες της προκειμένου να μην δημιουργήσει ένα πληθωριστικό σπινάλι. Ρήτρα διαβίωσης.

Θέσεις

Ιδιοκτήτης καφετέριας στη Λάρισα επιτέθηκε σε έγκυο εργαζόμενη, γιατί τον κατήγγειλε για καθυστερήσεις στη μισθοδοσία. Άλλη μια κενή θέση στην εστίαση.

Προσφυγή

Το Ανώτατο Δικαστήριο του Ισραήλ, έπειτα από περίπου 20 χρόνια νομικών ελιγμών, απέρριψε την προσφυγή κατά της εξώσης 1.000 Παλαιστινίων, που κατοικούν σε οκτώ χωριά στην κατεχόμενη Δυτική Όχθη, όπου το Ισραήλ προτίθεται να διεξάγει στρατιωτικά γυμνάσια. Το ΣτΕ θα το είχε κάνει ήδη από τον πρώτο μήνα.

Ποιότητα

Στις προτιμήσεις του κοινού απέδωσε ο πρόεδρος του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης (ΕΣΡ), Αθανάσιος Κουτρουμάνος, την ποιότητα των προγραμμάτων της ελληνικής τηλεόρασης, λέγοντας ότι αν οι πολίτες προτιμούν τα τηλεοπτικά σκουπίδια, η πολιτεία δεν μπορεί να τιμωρήσει τα κανάλια «της καρδιάς τους». Ανακύκλωση.

Προμήθειες II

«Δυστυχώς δεν μπορούμε να αποκλείσουμε ότι ενδέχεται για ένα χρονικό διάστημα να έχουμε πολύ λίγο πετρέλαιο και πολύ λίγη βενζίνη», ανέφερε ο Γερμανός υπουργός Οικονομίας και Αντικαγκελάριος, Ρόμπερτ Χάμπεκ, σχετικά με το σχεδιαζόμενο από την Κομισιόν εμπάργκο στο ρωσικό πετρέλαιο. Μόνο για τηγάνισμα.

Κοσμηματοπωλείο

Την ενοχή του κοσμηματοπώλη και του μεσίτη, αλλά και την αθώωση των 4 αστυνομικών που κατηγορούνται για τον θάνατο του Ζακ Κωστόπουλου αποφάσισε το Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο της Αθήνας, κατά πλειοψηφία 4-3. Αστυνομικοί διαμάντια.

Κέρδη

Κατά 77% αυξήθηκαν τα έσοδα της Pfizer το πρώτο τρίμηνο του έτους, σε σύγκριση με την ίδια περίοδο πέρυσι. Προσεχώς το φυσικό αέριο σε εμβόλιο.

Διάταγμα

Ο πρόεδρος των ΗΠΑ, Τζο Μπάιντεν, υπέγραψε ένα νομοθετικό διάταγμα για την επιτάχυνση της παράδοσης στρατιωτικού εξοπλισμού στην Ουκρανία, ενεργοποιώντας έναν μηχανισμό που χρονολογείται από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Απόβαση στην Ουκρανία.

Κάτι προφήτες, μα τι προφήτες!

«Παγκόσμιος τρόμος ενόψει της 9ης Μαΐου! Η Μόσχα θα ανακηρύξει τη «συντέλεια του κόσμου!», κραύγάζαν οι απανταχού «ψευτοπροφήτες» της ΝΑΤΟϊκής προπαγάνδας. Οι τρομακτικές αναγγελίες περί το «τέλος του κόσμου» (και τα... μετανοείτε υπέρ του ΝΑΤΟ) διοχετεύτηκαν από τα «ιερά δημοσιογραφικά πρακτορεία» του δυτικού ιμπεριαλισμού και αναπαράχθηκαν από τα τοπικά δελτία ειδήσεων προς... φώτιση των πολιτών του κόσμου.

Τελικά, οι «άγιοι Παΐσιοι» της δυτικής δημοσιογραφίας διαψεύστηκαν. Η συντέλεια δεν συντελέστηκε. Ο «εωσφόρος» Πούτιν δεν προανήγγειλε το «τέλος του κόσμου», την καταστροφή του «ευρωπαϊκού πολιτισμού» (δηλαδή, την ακύρωση της Eurovision), δεν απείλησε με «αφανισμό» την ανθρωπότητα ενόψει της 77ης επετείου από την Αντιφασιστική Νίκη του Κόκκινου Στρατού και της Σοβιετικής Ένωσης επί της ναζιστικής Γερμανίας, όπως είχαν προαναγγείλει οι δημοσιογραφικές «καμπάνες» εξαπάτησης, σε ένα απίστευτο κρεσέντο γελοιότητας.

Οι τρομοκρατικές «προφητείες» εξυπηρέτησαν, βέβαια, τις προπαγανδιστικές ανάγκες της Δύσης και του ΝΑΤΟ για μια πάση θυσία συνέχιση του πολέμου στην Ουκρανία με στόχο την αποδυνάμωση της Ρωσίας, ευελπιστώντας στο μικρότερο δυνατό κόστος για τη Δύση από τις κυρώσεις και τα δισεκατομμύρια που διοχετεύονται, ώστε να εξοπλιστεί η κυβέρνηση Ζελένσκι με όπλα «ειρήνης, ελευθερίας και δημοκρατίας». Οι παράλογες θεωρίες ότι ο Πούτιν είναι «τρελός», ότι θα χρησιμοποιήσει (μονομερώς) πυρηνικά όπλα, ότι επιθυμεί έναν παρατεταμένο πόλεμο, ότι θέλει να κατακτήσει την Ευρώπη αποτελούν τη γνωστή από την αρχαιότητα τακτική του να κατηγορείς τους αντιπάλους για αυτά που επιθυμείς ο ίδιος.

Ωστόσο, όπως ειπώθηκε, οι προφητείες περί «συντέλειας του κόσμου» δεν επαληθεύτηκαν και συνεχίζονται οι προσπάθειες για την αυτοεκπλήρωσή τους. Το αμερικανικό Κογκρέσο εγκρίνει 40 δισ. δολάρια για τον πόλεμο στην Ουκρα-

νία (33 δισ. ζητούσε ο Μπάιντεν!), επαναλαμβάνοντας τους κινδύνους περί χρήσης πυρηνικών και επικείμενης «συντέλειας» στον επόμενο κύκλο των... ανάδρομων συμφερόντων μεταξύ ΝΑΤΟ-ΗΠΑ-ΕΕ-Ρωσίας. Προφανώς, οι ΗΠΑ... δικαιούνται να ομιλούν για «χρήση πυρηνικών» και «συντέλειες». Αποτελούν ισχυρή πυρηνική δύναμη.

Τον κίνδυνο για μια ενδεχόμενη χρήση πυρηνικών επαναλαμβάνει και το Βερολίνο (μάλλον, για τους αντίθετους από τις ΗΠΑ λόγους). Στη Γερμανία, όπου γιορτάζεται (ημι-ανεπίσημα) η 9η Μάη ως ημέρα μνήμης, απαγορεύτηκε η... μνήμη. Απαγορεύτηκαν από την αστυνομία όλα τα σύμβολα, σφυροδρέπανα και σημαίες της σοβιετικής εποχής, καθώς και οτιδήποτε κόκκινο, εκτός... από τα φανάρια. Με πρόσχημα πάντα μια «ενδεχόμενη υποστήριξη» στη Ρωσία και τη ρωσική εισβολή, που υποκρύπτει η χρήση του κάθε τι που θυμίζει Ρωσία, με ιδιαίτερη προτίμηση, βέβαια, στο κόκκινο και το σφυροδρέπανο.

Εκπρόσωποι της Γερμανίας και της Ουκρανίας, ο Ουκρανός πρόεδρος καθώς και Ουκρανοί στρατιώτες (να ήτανε του τάγματος Αζόφ;) τίμησαν, εντός μιας ζώνης απαγόρευσης, το ΝΑΤΟ και τον εγκληματία συνεργάτη των Ναζί Στεπάν Μπαντέρα, εν μέσω έντονων αντιδράσεων. Οτιδήποτε θυμίζει τα πραγματικά ιστορικά γεγονότα, την αντιφασιστική νίκη των λαών, τις θυσίες του Κόκκινου Στρατού και του σοβιετικού λαού, την αντιφασιστική αντίσταση στις διάφορες χώρες και στη Γερμανία, τις τεράστιες καταστροφές που υπέστη η Σοβιετική Ένωση, όλα απαγορεύτηκαν και «εκδιώχθηκαν» από τη μνήμη. Οι εκδηλώσεις έλαβαν φιλονατοϊκό, φιλο-ουκρανικό και αντιρωσικό χαρακτήρα. Κι όμως, αδικώς, λένε, ότι κατηγορείται η ΕΕ και η Δύση για αναθεωρητισμό, για παραχάραξη της ιστορίας ή για υποβάθμιση της σοβιετικής συμβολής στη νίκη. Τώρα είναι το ΝΑΤΟ και οι λοιπές δωσίλογες ουκρανικές δυνάμεις που πρέπει να νικήσουν τον φασισμό του... κομμουνισμού του Πούτιν. Ο αχταρμάς της «θεωρίας των δύο (...σε ένα) άκρων» βρήκε τον προορισμό του και στον πό-

λεμο στην Ουκρανία.

Προφανώς, θα ανατριχιάζει από συγκίνηση η παγκόσμια κεφαλαιοκρατία, που θρέφει αιώνιο μίσος απέναντι στην αντιφασιστική νίκη των λαών. Είχε, άλλωστε, εναποθέσει όλες τις ελπίδες της (μη λογαριάζοντας, όμως, τον ξενοδόχο) στον φασισμό-ναζισμό του Φράνκο, του Μουσολίνι και του Χίτλερ, για να συντρίψουν τα λαϊκά, δημοκρατικά, κομμουνιστικά κινήματα της εποχής, για να συντρίψουν το πρώτο εργατικό σοσιαλιστικό κράτος.

Εξάλλου, η 9η Μάη τιμάται σχεδόν αποκλειστικά στις πρώην λαϊκές και σοσιαλιστικές δημοκρατίες (πλην Βαλτικών και Πολωνίας) ως ημέρα νίκης κατά του ναζισμού-φασισμού. Αντίθετα, η ΕΕ γιορτάζει στις 8-9 Μαΐου την ημέρα της Ευρώπης, ενώ φέτος αφιερώνει την ημέρα (που αλού;) στην Ουκρανία. Δεν έγιναν χωρίς λόγο οι διαφορετικές συμφωνίες συνθηκολόγησης της ναζιστικής Γερμανίας με τις δυτικές δυνάμεις και την Σοβιετική Ένωση. Αλλιώς συνθηκολόγησαν οι Ναζί στους Δυτικούς και αλλιώς στη Σοβιετική Ένωση.

Είναι φανερό ότι τα ιμπεριαλιστικά συμφέροντα των ΗΠΑ, της ΕΕ και των κρατών εντός ΕΕ δεν ταυτίζονται, αλλά ανταγωνίζονται, παρά το ενιαίο και αρραγές μέτωπο που θέλει να εμφανίζει η Δύση. Η παράταση του πολέμου συμφέρει μονάχα την Αμερική, που με την ασφάλεια της απόστασης, για ακόμη μια φορά, «εφορμά» με στρατιωτικά και πολεμικά εμβλήματα, παίζοντας με την παγκόσμια ειρήνη και τη «συντέλεια του κόσμου».

Μέσα σε όλα αυτά, έχουμε και τις εξαγγελίες του Κυρ. Μητσοτάκη: Η φθηνότερη ενέργεια είναι αυτή που δεν καταναλώνεται, είπε. Συνεπώς, το φθηνότερο σπίτι το έχουν οι άστεγοι, το φθηνότερο ψωμί είναι αυτό που δεν τρώμε, η φθηνότερη υγεία είναι ένα ντεπόν και... έλα στη δουλειά (ή, αν δεν έχεις, μείνε σπίτι ή στον δρόμο), το φθηνότερο πανεπιστήμιο είναι αυτό στο οποίο δεν περνάμε, η φθηνότερη ζωή είναι η μετά θάνατον ζωή. Συνεπώς, η «συντέλεια του κόσμου» ήταν μια κάποια λύση.

ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ